

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΞΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Έτησία δραχ. 72.000.— Έξάμηνος δραχ. 36.000.— Τιμή τεύχους δραχ. 3.000

ΕΤΟΣ Α΄.

ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1953

ΤΕΥΧΟΣ 8^ο

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1953)

Γ'. ΑΡΧΗΓΟΙ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Μετά την αποχώρησιν ἐξ Ἑλλάδος τοῦ αἰμνήστου Φρ. Χαλιντέυ, ὀργανωτοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ πρώτου Ἀρχηγοῦ αὐτῆς, διατέλεσαν Ἀρχηγοί, ἀνώτεροι Ἀγγλοὶ Ἀξ/κοὶ μετακληθέντες πρὸς τοῦτο, καθὼς καὶ Ἕλληνες, Δικαστικοὶ ἢ Ἀξ/κοὶ τοῦ Στρατοῦ καὶ τέλος ἀνώτατοι Ἀξ/κοὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος προαχθέντες εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Ἡ χρονολογικὴ σειρά τῶν διατελεσάντων Ἀρχηγῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἶναι ἡ ἀκόλουθος :

1. Σέρ Φρειδεῖκος Χαλιντέυ (Frederich Lolh Halliday). Εἶναι ὁ ὀργανωτὴς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ ὁ πρῶτος Ἀρχηγὸς αὐτοῦ. Ἀφίχθη εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸν Μάρτιον τοῦ 1918 καὶ ἀφοῦ ἐμελέτησε τὰς συνθήκας ὑφ' ἃς εἰργάζετο ἡ τότε ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία, εἰσηγήθη τὴν ἴδρυσιν τῆς ἀστυνομίας τῶν Πόλεων τῆς ὁποίας διατέλεσεν Ἀρχηγὸς μέχρι τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1929.

2. Σέρ Ἀλφρέδος Μπούμπιερ (Al. H. Boubier). Ἀφίχθη εἰς Ἀθήνας ὡς μέλος τῆς ὑπὸ τὸν Χαλιντέυ ὀργανωτικῆς ἀποστολῆς καὶ εἰργάσθη εἰς τὸν τομέα τῆς ὑπηρεσίας τάξεως. Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Χαλιντέυ διατέλεσεν Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἤτοι ἀπὸ Ἰουνίου 1929 μέχρι Σεπτεμβρίου 1929 ὅτε καὶ ἀπεχώρησεν ἐξ Ἑλλάδος.

σεν ἐξ Ἑλλάδος.

3. Σέρ Ι. Κούκ (Jiakint J. Coke). Ἀνώτερος Ἀξ/κὸς τοῦ Ἀγγλικοῦ Στρατοῦ μετεκλήθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ διατέλεσεν Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ἀπὸ Σεβρίου 1929 μέχρι Ἰουλίου τοῦ 1930 ὅτε καὶ ἀπεχώρησεν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΡΕΖΟΣ

4. Ἰωάννης Νάσκος. Εἶναι ὁ πρῶτος ἐκ τοῦ Σώματος ἀξιωματικός, ὅστις τὴν 2 Σεπτεμβρίου 1932 προήχθη εἰς Ἀρχηγὸν καὶ διετέλεσε τοιοῦτος μέχρι τῆς 28 Ἀπριλίου τοῦ 1933 ὅτε παραιτηθεὶς ἀπεχώρησε τοῦ Σώματος. Ὁ κ. Νάσκος ἐξετέλεσε καθήκοντα Ἀρχηγοῦ καὶ ὡς Ἀστυνομικὸς Διευθυντῆς Α' τάξεως ἀπὸ 29 Αὐγούστου 1930 μέχρι 15 Ἀπριλίου 1931.

5. Ριχάρδος Ρεμαντᾶς. Ἀνώτερος Ἀγγλος Ἀστυνομικὸς ἐν Αἰγύπτῳ, μετεκλήθη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὡς Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Διετέλεσε τοιοῦτος ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1931 μέχρι 4 Ἰουλίου 1932 ὅτε καὶ ἀπεχώρησεν. *

6. Ἰωάννης Καλυβίτης. Διετέλεσεν Ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος, φέρων τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α' τάξεως ἀπὸ 2ας Ὀκτωβρίου 1933 μέχρι 3ης Δεκεμβρίου 1933. Βραδύτερον προήχθη εἰς Ἀρχηγὸν ἀποστρατευθεὶς μὲ τὸν βαθμὸν τοῦτον ὡς καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας.

7. Δημήτριος Τρύφωνας. Προήχθη εἰς Ἀρχηγὸν τὴν 25 Ἀπριλίου 1933 καὶ διετέλεσεν ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος κατὰ τὰς περιόδους ἀπὸ 11 Μαρτίου 1933 μέχρι 11 Ὀκτωβρίου 1933, ἀπὸ 5 Ἀπριλίου 1935 μέχρι 13 Ἰανουαρίου 1937 καὶ ἀπὸ 4ης Μαΐου 1941 μέχρι 9 Ἰουνίου 1941 ὅτε καὶ ἀπεχώρησε τοῦ Σώματος.

8. Κωνσταντῖνος Γαρέζος. Εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν Θεσσαλονίκης. Συμφώνως πρὸς τὸν ἰσχύοντα νόμον περὶ Ἀστυνομίας Πόλεων ἀνετέθη εἰς τοῦτον ἡ Ἀρχηγία τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ 4 Ὀκτωβρίου 1933 μέχρι 17 Ἰανουαρίου 1935 ὅτε καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον! Εἶναι ὁ πρῶτος καὶ ὁ μόνος δικαστικὸς, ὅστις δίκνησε τὸ ἀστυνομικὸν Σῶμα. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἔχουν τὰς καλλιτέρας ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴν διοίκησίν του.

9. Ἰωάννης Κωνσταντίνου. Ἀντιστράτηγος ἐ.ά. Διετέλεσεν ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος ἀπὸ 18 Ἰανουαρίου 1935 μέχρι 4ης Ἀπριλίου 1935.

10. Γεώργιος Βάρσος. Ὑποστράτηγος ἐ.ά. Διετέλεσεν Ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου 1937 μέχρι τῆς 24 Νοεμβρίου 1940.

11. Ἰωάννης Σπύρου. Προερχόμενος ἐκ τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος προήχθη εἰς Ἀρχηγὸν καὶ διετέλεσε τοιοῦτος ἀπὸ 25 Νοεμβρίου 1940 μέχρι 7 Μαΐου 1941 ὅτε ἀπεμακρύνθη τῇ ἀξιώσει τῶν κατακτητῶν. Ἀνέλαβε καὶ πάλιν τὰ καθήκοντά του ὡς Ἀρχηγὸς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, διατελέσας τοιοῦτος ἀπὸ

Ο ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ ΧΑΛΙΝΤΕ-Υ·
κατὰ τὸν σκιτσογράφον τῆς ἐποχῆς του

13 Μαΐου 1946 μέχρι 17 Μαΐου 1950 ὅτε ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν καὶ καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ὅριου ἡλικίας ἀπεστρατεύθη.

12. Σωκράτης Δημάρατος. Συνταγματάρχης Πυροβολικοῦ. Διετέλεσεν Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας ἀπὸ 9 Ἰουνίου 1941 μέχρι τῆς 13 Ἰουλίου 1941 (περίοδος κατοχῆς).

13. Κωνσταντῖνος Παπαδόπουλος. Συνταγματάρχης Πυροβολικοῦ. Διετέλεσεν Ἀρχηγὸς ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1941 μέχρι 4 Ὀκτωβρίου 1941 (περίοδος κατοχῆς).

14. Ἰωάννης Βασιλόπουλος. Ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Προήχθη εἰς Ἀρχηγὸν καὶ διετέλεσε τοιοῦτος ἀπὸ 4 Ὀκτωβρίου 1941 μέχρι 9ης Ἀπριλίου 1943 (περίοδος κατοχῆς).

15. Νικόλαος Κίννας. Διετέλεσεν Ἀρχηγὸς φέρον τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α΄ ἀπὸ 9ης Ἀπριλίου 1943 μέχρι 25 Ἰουνίου 1943 (περίοδος κατοχῆς). Ἐπίσης προαχθεὶς εἰς Ἀρχηγὸν διετέλεσε τοιοῦτος ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1952 μέχρι 21 Νοεμβρίου 1952, ὅτε ἀντικατεστάθη παραιτηθεὶς τοῦ Σώματος.

16. Ἀθανάσιος Σαμπάνης. Προέρχεται ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος. Προήχθη εἰς Ἀρχηγὸν καὶ διετέλεσε τοιοῦτος ἀπὸ 26 Ἰουνίου 1943 μέχρι 13 Μαΐου 1946. Ἀκολούθως ἐτέθη εἰς τὴν

ΑΓΓΕΛΟΣ ΕΒΕΡΤ

διάθεσιν τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν. Ἀνέλαβε καὶ πάλιν τὰ καθήκοντά του ὡς Ἀρχηγὸς τὴν 23 Φεβρουαρίου 1951 παραμείνας μέχρι τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1952 ὅτε ἀπεχώρησεν παραιτηθεὶς.

17. Ἀγγελος Ἐβερτ. Προερχόμενος ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος προήχθη εἰς Ἀρχηγὸν τὴν 20 Μαΐου 1951 ὅτε καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του παραμείνας μέχρι 23 Φεβρουαρίου 1951. Ἀκολούθως ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν μέχρι τῆς 22 Νοεμβρίου 1952 ὅτε ἀνέλαβε καὶ πάλιν τὰ καθήκοντά του ὡς Ἀρχηγὸς μέχρι σήμερον.

18. Ἰωάννης Πανόπουλος. Προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀρχηγοῦ τὴν 26 Ἀπριλίου 1951 καὶ ἐποποιετήθη εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Ἀστυνομίας Πόλεων παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐσωτερικῶν ὡς Γενικὸς Διευθυντὴς ταύτης.

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΙΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ, ΥΠΑΙΤΙΟΥ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΚΤΟΝΙΑΣ

Υπό κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΛΕΟΝΤΑΡΙΤΟΥ
 Ἐπιθεωρητοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος

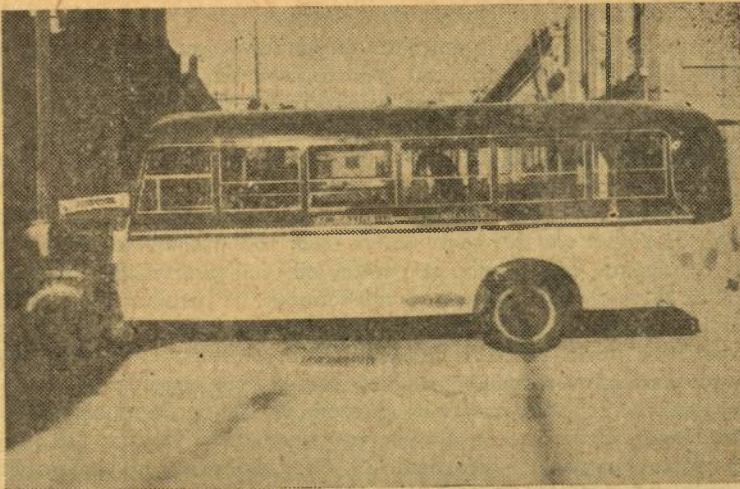
Τὴν 14ην Νοεμβρίου τοῦ 1949, λεωφορεῖον αὐτοκίνητον, ἀγνώστου ἀριθμοῦ καὶ ἄλλων ἐνδείξεων, κατήρχετο ἐκ Κηφισίας πρὸς Ἀθήνας. Περί ὥραν 0,50' παρὰ τὴν στάσιν «Ἁγία Βαρβάρα» τοῦ προαστείου «Ψυχικὸ» τὸ αὐτοκίνητον τοῦτο ἐκτύπησε ἐκ τῶν ὀπισθεν, διὰ τοῦ προφυλακτῆρος του, τὸ ἐπίσης ἐκ Κηφισίας πρὸς Ἀθήνας βαῖνον ὑπ' ἀριθ. 288 Γ δίκυκλον, τοῦ ὁποῖου ἐπέβαινον, 1) ὁ ὀδηγὸς Χάρος Νικόλαος τοῦ Γεωργίου, κάτοικος Ἀθηνῶν, Εὐελπίδων 25, ἔμπορος, 2) ὁ Κουτσομασιώτης Ἀλέξανδρος τοῦ Κωνσταντίνου, κάτοικος Ἀθηνῶν, Ἐρετριᾶς 9, καὶ 3) ἡ Παπαγιαννοπούλου Φωτούλα τοῦ Δημητρίου, κάτοικος Ἀθηνῶν, Ἐρετριᾶς 8, μνηστὴ τοῦ δευτέρου. Συνέπεια τῆς συγκρούσεως ταύτης ὑπῆρξε ὁ τραυματισμὸς τοῦ Κουτσομασιώτη, ὅστις μετ' ὀλίγον ἐξέπνευσε, καθὼς καὶ ὁ σοβαρὸς τοιοῦτος τοῦ Χάρου, καὶ τῆς Παπαγιαννοπούλου Φωτούλας, ἀμφοτέρων εἰς τὴν κεφαλὴν. Ἐκ τοῦ τραυματισμοῦ τῶν, ὑπέστησαν διάσεισιν τοῦ ἐγκεφάλου. Τὸ προκαλέσαν τὸ θανατηφόρον δυστύχημα αὐτοκίνητον ἐπωφεληθὲν τοῦ ἐπικρατοῦντος σκότους δὲν ἐσταμάτησε, ἀλλὰ βαῖνον μετὰ ταχύτητος πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῶν Ἀθηνῶν οὐδὲν σημεῖον ἀφῆκε τῆς ταυτότητός του εἰς τοὺς ἀραιοὺς κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην διαβάτας, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἐπιβάτας τῶν σταθμευσάντων συνεπεία τοῦ δυστυχήματος αὐτοκινήτων.

Τὸ Ἀστυνομικὸν Τμήμα Ψυχικοῦ ὑπὸ τὸν Διοικητὴν αὐτοῦ ὑπομοίραρχον κ. Μηλιώτην Εὐάγγ. ἐπελήφθη ἀμέσως τῆς ὑποθέσεως. Οἱ ἐπιζήσαντες τραυματῖαι οὐδεμίαν βοήθειαν ἠδύνατο νὰ παρὰσχωσιν εἰς τὴν ἀνάκρισιν, λόγῳ τῆς κρισιμότητος τῆς καταστάσεώς των.

Παρὰ ταῦτα ὁμως ὁ ἐπιληφθεὶς τῆς προανακρίσεως ὑπομοίραρχος, κατῴρθωσε νὰ ἐξακριβώσῃ παρὰ τῶν ἐπιβατῶν, τῶν εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν σύγκρουσιν ἀνερχομένων ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς Κηφισίαν αὐτοκινήτων, ὅτι αὐτοκίνητον λεωφορεῖον, ἄνευ ἐπιβατῶν, ἔβαινε πρὸς Ἀθήνας μετὰ μεγάλην ταχύτητα καὶ ὅτι εἶχε τὰ φῶτα ἐσβεσμένα. Ἡ Ἀστυνομία τοῦ Ψυχικοῦ μετὰ μεγάλης δραστηριότητος καὶ ἐπιμελείας ἐνεργήσασα, ἀνεζήτησε τὸ ἔνοχον λεωφορεῖον μεταξὺ τῶν αὐτοκινήτων τῶν ἐκτελούντων τὴν συγκοινωνίαν Ἀθηνῶν - Προαστείων καὶ τὰ ὁποῖα διέρχονται ἐκ τοῦ σημείου εἰς τὸ ὁποῖον ἐγένετο τὸ δυστύχημα. Αἱ ἀκολουθήσασαι ἔκτακτοι ἀναζητήσεις ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, ἀπέβησαν ἀρχικῶς ἄνευ ἀποτελέσματος διότι ἐκ τῶν πρώτων μαρτυρικῶν καταθέσεων προέκυπτεν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ αὐτοκινήτου τῆς γραμμῆς Κηφισίας, παλαιοῦ τύπου. Κατόπιν ἐπιμόνων ἀναζητήσεων ἀνευρέθη πράγματι αὐτοκίνητον λεωφορεῖον τοιοῦτου τύπου τῆς γραμμῆς Κηφισίας, ἦτο δὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 61-204 μετ' ὀδηγὸν τὸν Δασκαλάκη Γεώργιον. Τοῦτο ἔφερε ἐπὶ τοῦ προσθίου προφυλακτῆρος ἴχνη χρώματος ὁμοιάζοντος μετὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 288Γ μοτοσυκλέττας. Ἐπιπροσθέτως ἐπὶ τοῦ ἐξαμιστήρος τοῦ ἐν λόγῳ αὐτοκινήτου ὑπῆρχον στίγματα ὁμοιάζοντα μετὰ κηλίδας αἵματος. Ἡ Διεύθυνσις Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν εἰδοποιήσασα παρὰ τῆς Ἀστυνομίας Ψυχικοῦ ἀπέστειλε τὸν Ὑπομοίραρχον κ. Μετζελόπουλον Βασ. καὶ τὸν Ἀστυνόμον κ. Κατσιμακλῆν Δημ., προϊστάμενον τοῦ Φωτογραφικοῦ Ἐργαστηρίου αὐτῆς, διὰ τὴν ἐνέργειαν λεπτομεροῦς ἐξετάσεως τοῦ ὑπόπτου λεωφορεῖου. Οἱ ἀνωτέρω ἀξιωματικοὶ μεταβάντες ἐπὶ τόπου μετὰ προηγηθεῖσαν λεπτομερῆ ἐξέτασιν τοῦ ἀμαξώματος τοῦ ὀχήματος, ἐνήργησαν δειγματοληψίαν τῶν ὑπόπτων ἰχνῶν. Τὰ ἴχνη ταῦτα παρέδωσαν εἰς τὸ χημικὸν Ἐργαστήριον τῆς Δ/σεως Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν διὰ τὴν χημικὴν ἐξέτασιν. Αἱ ἀκολουθήσασαι ἐπιστημονικαὶ ἔρευναι ἐν τῷ Ἐργαστηρίῳ, ἀπέκλεισαν τὴν ὑπαρξιν αἵματος καὶ ἀπέδειξαν ἀνομοιότητα τῶν ἰχνῶν τοῦ χρώματος τοῦ ληφθέντος ἀπὸ τὸ λεωφορεῖον καὶ ἀπὸ τὴν πινακίδα τοῦ δίκυκλου, ἐκ

τοῦ σημείου ἐφ' οὗ εἶχε γίνεαι ἡ σύγκρουσις. Τὸ ἀρνητικὸν τοῦτο ἀποτέλεσμα ἐγνωστοποιήθη ἀμέσως εἰς τὴν ἐπιληφθεῖσαν Ἀστυνομικὴν Ἀρχήν. Κατὰ τὴν ἐξακολούθησιν τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ὀ Υπομοίραρχος κ. Μηλιώτης ἐπληροφορήθη παρὰ ἐξετασθέντος μάρτυρος ὅτι τὴν 13ην Νοεμβρίου 1949 καὶ περὶ ὥραν 23.30' λεωφορεῖον ἀγνώστου ἀριθμοῦ, χρώματος ὁμως πρασινοκιτρίνου (λαδί) κατασκευῆς ἐσωτερικοῦ, ἐθεάθη διερχόμενον ἐκ τῆς κεντρικῆς πλατείας Ἀμαρουσίου καὶ ἐστάθμευσεν πρὸ τοῦ οἰνομαγειρείου Λοῦθι Εὐαγγέλου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πεντέλης 12. Τὰ ἐπιβαίνοντα τοῦ λεωφορείου ἄτομα, τρία τὸν ἀριθμὸν, ἐξ ὧν ὁ εἷς ἦτο ὁ ὀδηγὸς τοῦ λεωφορείου, κατῆλθον τοῦ αὐτοκινήτου καὶ εἰσελθόντα εἰς τὸ οἰνομαγειρεῖον ἐκάθησαν πίνοντα οἶνον μέχρι τοῦ μεσονυκτίου περιήτου, ὅτε καὶ ἀνεχώρησαν πρὸς ἀγνώστον διεύθυνσιν. Πληροφορία σχετικὴν μετὰ τὰ χαρακτηριστικὰ ἢ τὴν ταυτότητα τῶν ὡς ἄνω προσώπων οὐδεὶς ἐκ τῶν μαρτύρων ἠδυνήθη νὰ παράσχη, πλὴν ὁμως δύο μάρτυρες κατέθεσαν τὴν πολῦτιμον λεπτομέρειαν ὅτι ἐπὶ τοῦ σταθμύοντος αὐτοκινήτου ἦτο ἀναγεγραμμένη ἡ ἔνδειξις «Ἅγιος Βασίλειος—Παλαμηδίου».

Αἱ συλλεγείσαι πληροφορίαὶ ὡς πρὸς τὸ ἀνωτέρω λεωφορεῖον καὶ αἱ συνθήκαι τῆς σταθμεύσεώς του εἰς Ἀμαρούσιον προσέδιδον εἰς τὴν λεπτομέρειαν ταύτην ὅλως ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον, δι' ὃ ὀ ἐπιληφθεὶς τῆς ὑποθέσεως Ὑπομοίραρχος, ὀρθῶς ἐνεργῶν, κατέβαλε κάθε προσπάθειαν νὰ ἐρευνήσῃ μετὰ μεγάλης προσοχῆς τὰ λεωφορεῖα τῆς γραμμῆς «Ἅγιος Βασίλειος—Παλαμηδίου» διὰ νὰ ἐξακριβώσῃ ποῦ εὕρισκετο ἕκαστον τούτων κατὰ τὴν νύκτα, ὡς καὶ τὴν ὥραν τῆς δυστυχήματος. Τὰ λεωφορεῖα τῆς γραμμῆς ταύτης ἦσαν ἔνδεκα (11) τὸν ἀριθμὸν. Δύο ὁμως μόνον ἐξ αὐτῶν ἔφερον εἰς τὰ πλάγια τὴν ἔνδειξιν περὶ ἧς ὠμίλησαν οἱ μάρτυρες τοῦ Ἀμαρουσίου. Ταῦτα ἦσαν τὰ ὑπ' ἀριθ. 45-719 καὶ 51-151. Τὸ τελευταῖον ἔφερον ἐπὶ πλέον ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ μέρους τοῦ προσθίου προφυλακτῆρος ἴχνη προσκρούσεως, ὡς καὶ μικρὰς βλάβας. Ἡ λεπτομέρεια αὕτη ἐδημιούργησε πολλὰς ὑπονοίας ὅτι τὸ ὑπ' ἀριθ. 51-151 αὐτοκίνητον ἦτο τὸ ἔνοχον τῆς θανατηφόρου συγκρούσεως. (Εἰκῶν α')

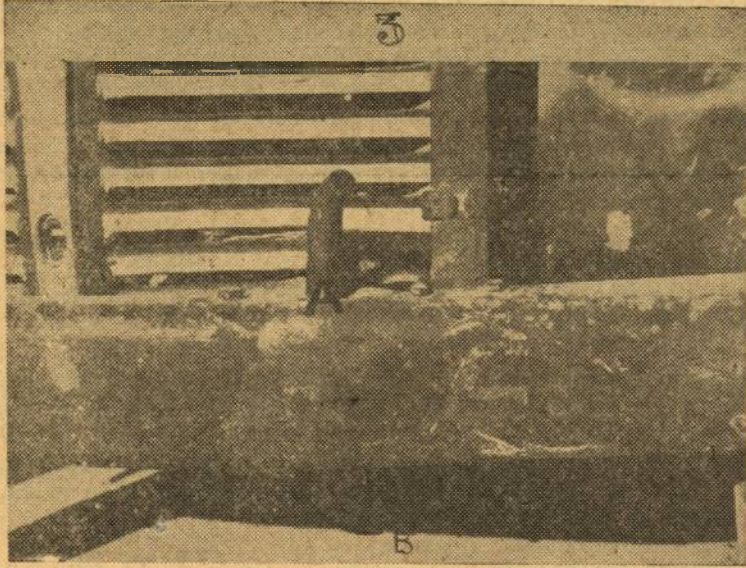

Εἰκῶν α'.

Τὸ ἔνοχον τῆς θανατηφόρου συγκρούσεως λεωφορεῖου αὐτοκινήτου ὑπ' ἀριθ. 51-151.

Τὸ αὐτοκίνητον τοῦτο ὠδηγήθη ἀμέσως εἰς τὸ Ψυχικὸν καὶ ὑπεβλήθη εἰς λεπτομερῆ καὶ προσεκτικὴν ἐξέτασιν. Κατὰ ταύτην παρετηρήθησαν ἐπὶ τοῦ κινητοῦ περικοχλίου, τοῦ εὕρισκομένου κάτωθι τοῦ προφυλακτῆρος τοῦ αὐτοκινήτου (Εἰκῶν β) ἴχνη προσμοιάζοντα πρὸς χρώμα, ἀποχρώσεως ἰδίας μετὰ τὸ ἐπὶ τοῦ σημείου τῆς προσκρού-

σεως τοῦ δικύκλου τοιοῦτον. Κατόπιν σχετικῆς εἰδοποιήσεως ἀπεστάλησαν ἐπὶ τόπου ἐκ μέρους τῆς Δ)υσεως Ἑγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν οἱ καὶ κατὰ τὴν προηγουμένην περίπτωσιν ἐπιληφθέντες ἀξιωματικοὶ Ὑπομοίρ. Μετζελόπουλος καὶ Ἀστυνόμος Κατσιμακλῆς.

Εἰκὼν β'.

Ὁ προφυλακτῆρ τοῦ αὐτοκινήτου καὶ κάτωθεν αὐτοῦ τὸ κινήτὸν περικόχλιον ἐπὶ τοῦ ὁποίου εὐρέθησαν ἴχνη χρώματος ἀποχρώσεως ἰδίας πρὸς τὸ τῆς μοτοσυκλέττας.

Οἱ ἀνωτέρω μεταβάντες ἐπὶ τόπου ἐνήργησαν δειγματοληψίαν τῶν ἰχνῶν χρώματος τοῦ ἀνευρεθέντος ἐπὶ τοῦ περικοχλίου τοῦ εὐρισκομένου κάτωθι τοῦ ἐμπροσθίου προφυλακτῆρος. Τὰ ἴχνη ταῦτα ἐλήφθησαν διὰ προσεκτικῆς ἀποκολλήσεως καὶ ἐποποθετήθησαν ἐντὸς φακέλλου ὑπὸ σχετικὴν ἐνδειξιν. Διὰ τοῦ ἰδίου τρόπου ἐλήφθησαν ἕτερα δείγματα χρώματος ἀπὸ διάφορα μέρη τοῦ αὐτοκινήτου καθὼς καὶ τοιαῦτα ἀπὸ τὴν ὀπισθίαν πινακίδα τῆς μοτοσυκλέττας, ἐφ' ἧς ὁ ἀριθμὸς αὐτῆς (Εἰκὼν γ'). Σημειώτεον ὅτι κατὰ τὴν γενομένην αὐτοψίαν ἐκτὸς τῆς δειγματοληψίας τῶν χρωμάτων ἐξητάσθη παρὰ τῶν ἐνεργησάντων τὴν αὐτοψίαν καὶ τὸ ὕψος τοῦ περικοχλίου ἀπὸ τοῦ ἐδάφους καθὼς καὶ τὸ τοιοῦτον τοῦ σημείου τοῦ πλαισίου τοῦ φέροντος τὸν ἀριθμὸν τοῦ δικύκλου, ἐφ' οὗ τὸ ἴχνος συγκρούσεως, ἀπὸ τοῦ ἐδάφους. Ἡ μέτρησις ἀπέδειξε τὸ ἴδιον ὕψος. Ἐξητάσθη ἐπίσης ἡ σχηματισθεῖσα ἐπὶ τοῦ πτεροῦ τοῦ λεωφορείου, πιθανὸν λόγῳ τῆς συγκρούσεως γωνία, ἐν σχέσει μὲ τὴν ἀντίστοιχον τοιαύτην τὴν παρατηρηθεῖσαν ἐπὶ τοῦ πλαισίου ἐφ' οὗ ὁ ἀριθμὸς τοῦ δικύκλου. Ἐκ τῆς καταλλήλου τοποθετήσεως τοῦ λεωφορείου καὶ τῆς μοτοσυκλέττας, διεπιστώθη πλήρης ἐφαρμογὴ ἀμφοτέρων τῶν γωνιῶν. Παρὰ ταῦτα ὁμοῦ ὁ ὁδηγὸς τοῦ λεωφορείου Νύχτας Γεώργιος τοῦ Ἀποστόλου, κάτοικος Μεγάλου Ἀλεξάνδρου 29, Νέον Φάληρον, ἰσχυρίζετο ὅτι οὐδεμίαν σχέσιν εἶχε μὲ τὸ δυστύχημα. Ἡ ἀνάκρισις οὐδὲν ἕτερον θετικώτερον στοιχεῖον ἠδὲνήθη νὰ συλλέξῃ. Οἱ ἐνεργήσαντες τὴν δειγματοληψίαν ἀξιωματικοὶ παρέδωσαν τὰ ληφθέντα δείγματα εἰς τὸ χημικὸν ἐργαστήριον τῆς Δ.Ε. Ὑπηρεσιῶν, ὅπου γενομένη ἐξέτασις παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ του ἀειμνήστου Καθηγητοῦ Ἰουλίου Δαλιέτου καὶ τοῦ Ἐπιμελητοῦ του Χημικοῦ κ. Κορνηλάκη Μενελάου, κατέληξε εἰς τὴν κάτωθι πραγματογνωμοσύνην.

Εἰκὼν γ'.

Τὸ ὀπίσθιον μέρος τῆς μοτοσυκλέττας μετὰ τῆς πινακίδος τῆς φερούσης τὸν ἀριθμὸν αὐτῆς ἦτοι 288Γ, ἐπὶ τῆς ὁποίας εὐρίσκετο τὸ σημεῖον τῆς προσκρούσεως τοῦ λεωφορείου ὑπ' ἀριθμὸν 51-151 αὐτοκινήτου.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 14ην τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου, τοῦ ἔτους 1949, ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Τετάρτην καὶ ὥραν 11ην, οἱ ὑπογεγραμμένοι : 1) Καθηγητῆς τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, Δ)τῆς τοῦ Χημικοῦ Ἐργαστηρίου τῆς Δ)σεως Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν, Ἰούλιος Δαλιέτος καὶ 2) Μενέλαος Κορνηλάκης Χημικός, Ἐπιμελητῆς τῶν Ἐργαστηρίων τῆς Δ. Ε. Ὑπηρεσιῶν, κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 58 Φ 33)15, ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1949 παραγγελίας τῆς Δ.Ε.Υ. προέβημεν εἰς τὴν παραλαβὴν καὶ ἐξέτασιν τῶν ἐν τῇ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1949 ἐκθέσει δειγματοληψίας τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' Κατσιμακλῆ Δημητρίου καὶ Ὑπομοιράρχου Μετζελοπούλου Βασιλείου ἀναφερομένων ὑπ' ἀριθ. 1, 2 καὶ 3 δειγμάτων περιεχομένων εἰς τοὺς ὑπὸ τοὺς ἀντιστοιχοῦς ἀριθμοὺς ἐσφραγισμένους φακέλλους, ἵνα ἀποφανθῶμεν εἰς τὰ ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω παραγγελίας τεθέντα ἐρωτήματα.

Δόντες τὸν τοῦ πραγματογνώμονος ὄρκον ἐνώπιον τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ κ. Θεοδ. Λεονταρίτου Δ)ντοῦ τῶν Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν, προέβημεν εἰς τὴν ἀποσφράγισιν τῶν φακέλλων καὶ ἐξέτασιν τῶν δειγμάτων. Τὰ ξέσματα χρωμάτων, προήρχοντο ἐκ τῆς ἀποξέσεως: 1) τοῦ κάτωθι τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τοῦ προσθίου προφυλακτῆρος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 51-151 αὐτοκινήτου λεωφορείου εὐρισκομένου περικοχλίου, 2) τῶν προφυλακτῆρων, πτερῶν, ἀμαξώματος κ.λ.π. τοῦ ἐν λόγῳ λεωφορείου καὶ 3) τῆς ὀπισθίας πινακίδος τοῦ φέροντος τὸν ἀριθμὸν κυκλοφορίας 288Γ αὐτοκινήτου τρικύκλου (μοτοσυκλέττας).

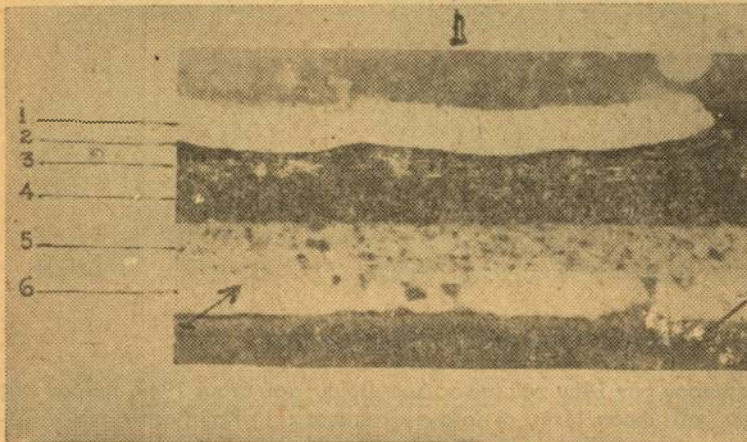
Ὁ ὑπ' ἀριθ. 1 φάκελλος περιεῖχε τὰ ξέσματα χρωμάτων τὰ εὐρεθέντα ἐπὶ τοῦ

περικοχλίου τοῦ προσθίου προφυλακτῆρος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 51-151 λεωφορείου. Τὰ ξέσματα ταῦτα ἐξητάσθησαν ἐπισταμένως ὡς κατωτέρω :

Α') Διὰ τοῦ στερεοσκοπικοῦ μικροσκοπίου ἐχωρίσθησαν ταῦτα εἰς δύο κατηγορίας. Ἡ μία περιελάμβανε ξέσματα χρώματος κυανοῦ προερχόμενα ἐκ τοῦ χρωστικοῦ ἐπιστρώματος τοῦ περικοχλίου, ἡ δὲ δευτέρα δύο ξένα πρὸς τὰ τῆς πρώτης κατηγορίας τεμαχίδια χρώματος, ἅτινα μετὰ τὸν διαχωρισμὸν ἀπὸ τῶν κυανῶν ξεσμάτων ἐξητάσθησαν μεμονωμένως.

Β) Ταῦτα ἐξητάσθησαν ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον μὲ μεγέθυνσιν 70χ. κατὰ τὴν ἐγκάρσιαν αὐτῶν τομὴν, ἀφοῦ προηγουμένως ἐνετοιχίσθησαν πρὸς τελειότεραν κατεργασίαν ἐντὸς πλαστικῆς οὐσίας.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς μικροσκοπικῆς ἐξετάσεως ἐμφαίνονται σαφῶς καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 1 καὶ 2 εἰκόνας μικροφωτογραφίας, ὅπου διακρίνονται διάφορα χρώματα στρωμάτων. Τὰ χρώματα ταῦτα ἀποτελοῦν τὰς χρωστικὰς στιβάδας τὰς ἐπιτιθεμένας κατὰ τὴν ἀνάνεωσιν τῶν χρωματισμῶν τῶν τροχοφόρων κατὰ διαφόρους χρονικὰς περιόδους.

Εἰκὼν 1.

Μικροφωτογραφία ἐγκαρσίας τομῆς ξεσμάτων χρωμάτων ληφθέντων ἐκ τοῦ περικοχλίου τοῦ κάτωθι τοῦ προφυλακτῆρος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 51-151 λεωφορείου (70X)

Ἡ σειρά τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων 6 στιβάδων χρωμάτων εἶναι ἡ ἐξῆς, ἀρχίζουσα ἐκ τῆς κατωτάτης ἐσωτερικῆς στιβάδος.

Ἐνδειξις 6. Στρώμα λευκοῦ χρώματος.

» 5. Στρώμα στόκου χρώματος τεφροῦ.

» 4. Στρώμα στόκου χρώματος φαιοῦ.

» 3. Στρώμα ἀργυρόχρουν (ἀλουμίνιον).

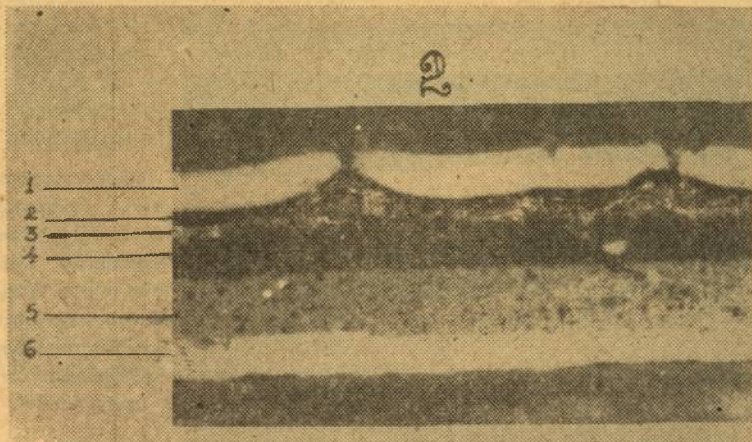
» 2. Λεπτὸν στρώμα βαθυπρασίνου χρώματος συχνάκις διακοπτόμενον.

» 1. Στρώμα λευκοῦ χρώματος.

Ὁ ὑπ' ἀριθ. 3 φάκελλος περιεῖχε τὰ ξέσματα χρωμάτων ληφθέντων διὰ προσεκτικῆς ἀποξέσεως τοῦ χρώματος τῆς ὀπισθίας πινακίδος τοῦ δικύκλου τοῦ φέροντος τὸν ἀριθμὸν 288Γ. Πρόκειται περὶ τοῦ μέρους τῆς πινακίδος τοῦ δικύκλου ἧτις ὑπέστη τὴν θλίψιν ἐκ τῆς συγκρούσεως. Καὶ ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ ξεσμάτων ἐγένοντο αἱ κάτωθι ἐξετάσεις :

Διὰ τοῦ στερεοσκοπικοῦ μικροσκοπίου διεχωρίσθησαν ἀντιπροσωπευτικὰ τεμά-

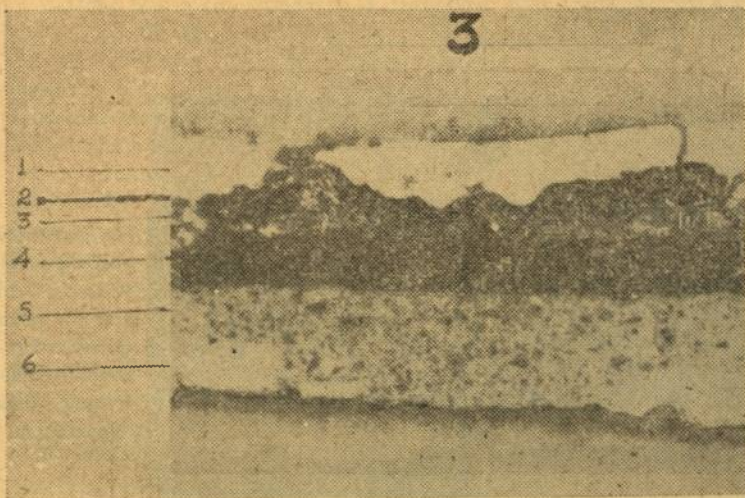
χια χρωμάτων, ὅτινα μετὰ προηγουμένην ἐντὸς πλαστικῆς ὕλης ἐντοίχισιν ὑπεβλήθησαν εἰς ἐγκαρσίαν τομὴν καὶ ἐξετάσθησαν ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον μὲ τὴν αὐτὴν μεγέθυνσιν (70X).

Εἰκὼν 2.

Μικροφωτογραφία ἐγκαρσίας τομῆς ξεσμάτων χρωμάτων ληφθέντων ἐκ τοῦ περικοχλίου τοῦ κάτωθι τοῦ προφυλακτῆρος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 51-151 λεωφορείου (70X)

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς μικροσκοπικῆς ἐξετάσεως ἐμφαίνονται καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 3 καὶ 4 εἰκόνας μικροφωτογραφίας. Ἐκ τούτων σαφῶς καταφαίνεται ἡ ἐπανάληψις τῶν αὐτῶν ἀκριβῶς χρωμάτων μὲ τὴν αὐτὴν σειρὰν οἷα παρατηρήθη εἰς τὰ ξεσμάτα τὰ εὔρεθέντα ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 51-151 λεωφορείου τουτέστιν :

Εἰκὼν 3.

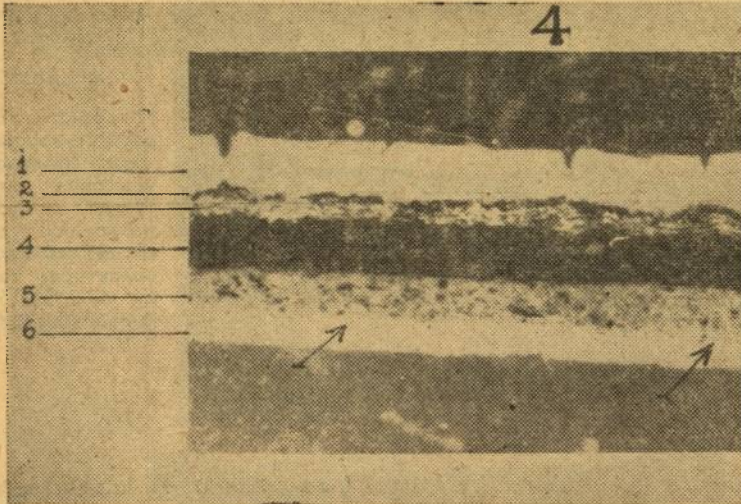
Μικροφωτογραφία ἐγκαρσίας τομῆς ξεσμάτων χρωμάτων ληφθέντων δι' ἀποξέσεως τῆς ὀπίσθιας πινακίδος τοῦ δίκυκλου ὑπ' ἀριθμ. 2885.

- *Ἐνδειξις
- 6. Στρώμα λευκοῦ χρώματος.
 - » 5. Στρώμα στόκου χρώματος τεφροῦ.
 - » 4. Στρώμα στόκου χρώματος φαιοῦ.
 - » 3. Στρώμα ἀργυρόχρουν (άλουμινίου).

Ἐνδειξις 2. Λεπτὸν στρώμα βαθυπρασίνου χρώματος συχνάκις διακοπτόμενον.

» 1. Στρώμα λευκοῦ χρώματος.

Ἐκ τῆς συγκριτικῆς μελέτης τῶν παρασκευασμάτων τῶν ἑξετασθέντων χρωμάτων προκύπτουν τὰ ἀκόλουθα συμπεράσματα: (εἰκὼν 5).

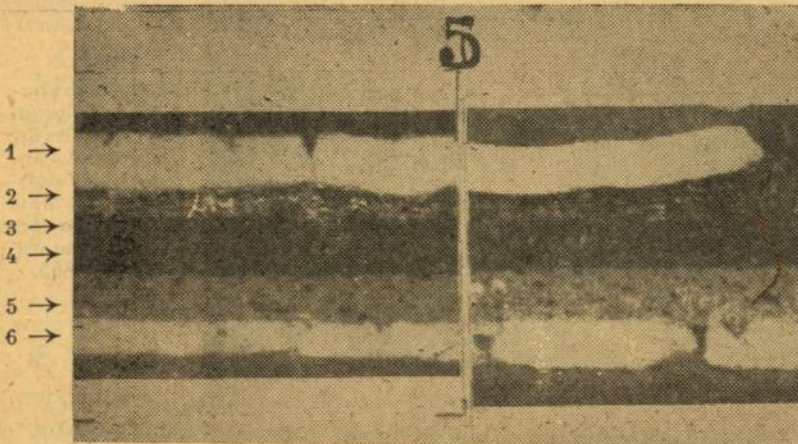

Εἰκὼν 4.

Μικροφωτογραφία ἔγκαρσίας τομῆς ξεσμάτων χρωμάτων ληφθέντων δι' ἀποξέσεως τῆς ὀπίσθιας πινακίδος τοῦ δικύκλου ὑπ' ἀριθμ. 288 Γ.

1) Τὰ ξέσματα χρωμάτων παρουσιάζουν, ἀδιακρίτως προελεύσεως, ἑξεταζόμενα κατὰ τὴν ἔγκαρσίαν αὐτῶν τομὴν τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς εἰκόνα τοῦτέστιν τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν στρωμάτων μετὰ τῆς αὐτῆς ἀποχρώσεως, καὶ τῆς αὐτῆς ἐναλλαγῆς κατὰ τὴν ὡς ἂν ἀναφερθεῖσαν σειρὰν.

4 |—————| 1

Εἰκὼν 5.

Σύγκριστις τῶν μικροφωτογραφιῶν 1 καὶ 4 ἑξ ὧν καταφαίνεται ἀπόλυτος σύμπτωσης τῶν χρωμάτων.

2) Τὸ τελευταῖον πρὸς τὰ ἂν στρώμα τοῦ λευκοῦ χρώματος (στρώμα ὑπ' ἀριθ. 1) εἰς τὰς δύο περιπτώσεις παρουσιάζει καταφανεῖς ρωγμὰς, προελθούσας ἐκ τῆς ἐπὶ τοῦ χρώματος ἐπιδράσεως τῶν καιρικῶν μεταβολῶν.

3) Τὰ δύο στρώματα στόκου (στρώμα ὑπ' ἀριθ. 5 καὶ 4) παρουσιάζουν διάσπαρτα βαθύχρωμα στίγματα λίαν χαρακτηριστικά καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις.

4) Τὸ τῶν ἀντιστοίχων χρωμάτων εἶναι γενικῶς τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις. Ἡ εἰς τὸ στρώμα τοῦ φαιοῦ στόκου παρατηρουμένη εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 2 καὶ 4 μικροφωτογραφίας διαφορὰ πάχους στερεΐται σημασίας, διότι διαφορὰ πάχους εἰς τὸ στρώμα τοῦτο ὑφίσταται καὶ μεταξύ τῶν μικροφωτογραφιῶν τῶν ξεσμάτων τῆς αὐτῆς προελεύσεως (ὄρα διαφορὰν μεταξύ μικροφωτογραφιῶν 1 καὶ 2, ὡς καὶ μεταξύ 3 καὶ 4).

5) Ἐντὸς τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 λευκοῦ στρώματος παρατηροῦνται εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις (ὄρα μικροφωτογραφίας 4 καὶ 1) ἴχνη ἀσθενεστάτων γραμμῶν μόλις διακρινόμενων ἐκ πρασίνου χρώματος προσομοίου πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθ. 2, βαθεῶς πράσινον στρώμα.

Συμπέρασμα

Ὡς συμπέρασμα τῆς ἀνωτέρω ἐξέτασεως καὶ συγκρίσεων τῶν ξεσμάτων χρώματος διαφόρου προελεύσεως, προκύπτει μετὰ βεβαιότητος ὅτι τὰ ἐπὶ τοῦ περικοχλίου τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου προφυλακτῆρος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 51-151 λεωφορείου αὐτοκινήτου εὑρεθέντα τεμάχια χρώματος συμπίπτουν ἀπολύτως μὲ τὰ ἐκ τῆς πινακίδος τοῦ δικύκλου ληφθέντα ξέσματα.

Συνεπῶς τὰ ἐπὶ τοῦ περικοχλίου εὑρεθέντα χρώματα προῆλθον ἐκ τῆς πινακίδος τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ δικύκλου προσκολληθέντα ἐπ' αὐτοῦ λόγῳ προφανῶς τῆς σφοδρότητος τῆς συγκρούσεως.

Πρὸς ἐπίρρασιν τοῦ ἀνωτέρω συμπεράσματος προέβημεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ περιεχομένου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2 φακέλλου, συνισταμένου ἐκ τῶν ξεσμάτων χρωμάτων ἐκ πλειόνων μερῶν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 51-151 αὐτοκινήτου λεωφορείου (προφυλακτῆρων, τροχῶν, ἀμαξώματος, παραθύρων, ἀναβατήρων). Κατὰ τὴν ἐξέτασιν τούτων κατὰ τὸν ἀνωτέρω ἐκτεθέντα τρόπον ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει εὑρέθησαν τεμάχια ὁμοιάζοντα πρὸς τὰ τῶν δύο τεμαχίων τῶν ἐπὶ τοῦ περικοχλίου κατὰ τὴν πρώτην ἐξέτασιν εὑρεθέντων χρωμάτων.

Πρὸς βεβαίωσιν συνετάγη ἡ παροῦσα, ἥτις ὑπογράφεται ὡς ἔπεται.

Οἱ Πραγματογνώμονες : Ἰούλιος Δαλιέτος, Μενέλαος Κορνηλάκης

Ἡ ὑπόθεσις αὕτη μετὰ ἀλλεπαλλήλους ἀναβολὰς ἐξεδικάσθη τὴν 17ην Ἰανουαρίου 1951, παρὰ τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Ἀθῆναις Πλημμελιοδικῶν, ἀποτελουμένου παρὰ τοῦ Προεδρεύοντος κ. Ἦλ. Τριανταφύλλου καὶ τῶν Δικαστῶν κ.κ. Κατσαντώνη Π., Μαραβέλια Ἦλ. καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως Ῥενιέρη Δ.

Οἱ Δικασταὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἐν τῇ πραγματογνωμοσύνῃ ἀναφερόμενα στοιχεῖα, καθὼς καὶ τὰς ἐνώπιον των καταθέσεις τῶν ἐπεξεργασθέντων αὐτά, Χημικοῦ τῆς Διευθύνσεως Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Προϊσταμένου τοῦ Φωτογραφικοῦ Ἐργαστηρίου, παρεδέχθησαν τὴν εὐθύνην τοῦ ὁδηγοῦ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 51-151 λεωφορείου, Γεωργίου Νύχτα καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 481)51 ἀποφάσεώς των κατεδίκασαν αὐτὸν εἰς τὴν ποινὴν τῶν 10 μηνῶν φυλακίσεως δι' ἀνθρωποκτονίαν ἐξ ἀμελείας.

Ἐκ τῆς ἐκβάσεως τῆς ὑποθέσεως ταύτης εὐκόλως δύναται τις νὰ συμπεράνη ὅποια ὑπῆρξεν ἡ ἱκανοποίησις τὴν ὅποιαν ἐδοκίμασαν οἱ ἐν τῇ Διευθύνσει Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὅταν εἶδον ὅτι ἐλάχιστα ἴχνη χρώματος ἀξιοποιηθέντα ἐν τοῖς Ἐργαστηρίοις τῆς Δ)νσεως καὶ μεταβληθέντα εἰς ἀπόδειξιν συντριπτικῆν συνετέλεσαν εἰς τὴν διαπίστωσιν τῆς ταυτότητος αὐτοκινήτου, ὑπευθύνου θανατηφόρου τραυματισμοῦ, ἡ ὅποια εἰς τὸ παρελθὸν δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῇ.

Ἡ μελέτη τῆς ἐκλεκτῆς ὕλης τῶν «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ» πλουτίζει τὰ πνευματικὰ καὶ ἐπαγγελματικὰ σας ἐφόδια.
Συστήσατε εἰς τοὺς συναδέλφους σας νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταί.

Ο ΟΡΡΟΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

ΕΝ ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΟΝ ΝΑΡΚΟΑΝΑΛΥΣΕΩΣ

Υπό κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΓΙΩΤΗ

- 1.—Κριτική τοῦ περιστατικοῦ ναρκοανάλυσεως τοῦ Ἀμερικανοῦ Κένεθ Long.
 5.—Ἀπόφασις Γαλλικοῦ δικαστηρίου σχετικῶς μὲ τὴν ἐφαρμογὴν ναρκοανάλυσεως.
 6.—Ἡ ναρκοανάλυσις ὡς μέτρον ἀνακριτικόν—Γνώμη τοῦ γράφοντος.
 7.—Γενικαὶ σκέψεις ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ναρκοανάλυσεως.

4. Μετὰ τὴν μικρὰν ταύτην παρέκβασιν, εἰσερχόμεθα εἰς τὴν κριτικὴν ἐπὶ τοῦ ἐκτεθέντος περιστατικοῦ ἀναφορικῶς πρὸς τὸ χρησιμοποιηθὲν μέσον τῆς ναρκοανάλυσεως. Κατὰ τὴν περὶ «ὄρρου τῆς ἀληθείας» ὁμιλίαν μου τοῦ παρελθόντος ἔτους ἔλεγον, ὅτι ἅμα τῇ ἐμφανίσει τοῦ μέσου τῆς ναρκοανάλυσεως ἐν τῇ ἰατροδικαστικῇ πρακτικῇ δριμεῖαι ἐγένοντο κατὰ τῆς χρησιμοποίησεως αὐτοῦ ἐπικρίσεις, ὡς προσβάλλοντος τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἰσοδυναμοῦντος πρὸς βασάνους ἄλλης μορφῆς ἀσκομένας δηλ. ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς. Ἐπεκρίθη προσέτι τοῦτο διὰ τὸ ἀμφίβολον τῶν ἀποτελεσμάτων του. Ἀπὸ τοιούτων σκέψεων ἀγόμενα τὰ Ἀμερικανικὰ δικαστήρια δὲν ἐπέτρεψαν ἐπαινηθῆναι εἰς τοὺς **δημοσίους κατηγορούς** νὰ κάμουν χρῆσιν ἐπ' ἀκροατηρίῳ ὁμολογιῶν κατηγορουμένων ἐπιτευχθεισῶν διὰ τῆς ναρκοανάλυσεως.

Τὸ πρὸ ὀλίγου ἀναφερθὲν δικαστικὸν περιστατικὸν ἐνέχει ταύτην τὴν πρωτοτυπίαν ὅτι παρουσιάζει τὸ ζήτημα ἀπὸ τὴν **ἀντίθετον ὄψιν**. Ἐάν, ἅμα τῇ ἐμφανίσει τῆς μεθόδου ταύτης εἰς τὸ προσκίνητον τῆς δικαστικῆς πρακτικῆς, ἐπεσεῖετο κατὰ τῶν ἐκπροσώπων τῆς δημοσίας κατηγορίας ὁ κίνδυνος τοῦ νὰ **ἐνοχοποιηθῶσιν** διὰ τοῦ μέσου τούτου **ἄθῶους** ἐν τῷ σήμερον ἱστοριθῆντι περιστατικῷ ὑποβόσκει ὁ ἀντίθετος κίνδυνος, ὁ τῆς **παραπλανήσεως** δηλ. τῆς Δικαιοσύνης πρὸς **ἄθῶων ἐνόχων**.

Ποῖος δύναται νὰ μᾶς διαβεβαιώσῃ ἐγκύριως, ὅτι εἰς τὸ περιστατικὸν τοῦτο ὁ ἐνεργήσας τὴν ναρκοανάλυσιν ἱατρός Δρ. Zeligs, παρ' ὅλην τὴν ἀδιαφιλονείκητον εὐσυνειδησίαν του, τὴν ὁποίαν ἐξάγει τὸ ἀναγράφον τὴν εἰδησιν ἀμερικανικὸν περιοδικόν, δὲν ἐπλανήθη εἰς τὴν δόσιν τοῦ φαρμάκου κατὰ τὴν ἔνεσιν καὶ εἰσήγαγεν εἰς τὸν ὄργανισμὸν τοῦ κατηγορουμένου Κένεθ ὀλιγωτέραν τοῦ δέοντος ποσότητα ναρκωτικοῦ ἢ, ὅτι ὁ τελευταῖος οὗτος ἐξ ἰδιοσυγκρασίας ἀντεῖχεν εἰς δόσεις ἰσχυροτέρας τῶν συνήθων καὶ ἐπομένως διετέλει ἐν πλήρει ἐλέγχῳ τῶν λεγομένων του ἐν ᾧ χρόνῳ ἀπήντα εἰς τὰς ἐρωτήσεις τοῦ ἱατροῦ πραγματοποιώμενος ; καὶ οὕτω ἐν ἐπιγνώσει παρεμόρφωνε τὴν ἀλήθειαν.

Ἀπὸ ἄλλης ὁμως ἀπόψεως ἐρωτᾶται : Ἐφ' ὅσον ἡ ἐπιστήμη χορηγεῖ διὰ τῆς ναρκοανάλυσεως τὸ μέσον πρὸς ἀποκάλυψιν τῆς ἀληθείας ἔστω καὶ ἐν μικρᾷ πιθανότητι, θὰ ἦτο ἄρα γε προσήκον ν' ἀρνηθῶμεν τὴν ἀπὸ μέρους κατηγορουμένου τινὸς ἐπὶ κλησιν χρησιμοποίησεως τῆς ἐπιστημονικῆς ταύτης μεθόδου ἵνα καταδειχθῇ ἡ ἀθώότης του, ἐνῷ χρόνῳ κατηγορεῖται ἀδίκως διὰ πρᾶξιν τὴν ὁποίαν **δὲν διέπραξε** καὶ δὲν **ἔχει** κατὰ σύμπτωσιν ἄλλα πειστικὰ **μέσα**, ἵνα ἀποδείξῃ τὴν ἀθώότητά του ; Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς θὰ πρέπη ἄραγε ν' ἀφεθῇ καὶ ὑποστῇ τὰς σοβαρωτάτας ἴσως συλλεπίας μιᾶς κατηγορίας ἢ ὅποια ἐκ συνδρομῆς τυχαίων περιστατικῶν ἀδίκως τοῦ προσάπτεται ;

Περὶ τοῦ ὁρίου μέχρι τοῦ ὁποίου θὰ ἦτο ἐπιτρεπτόν νὰ γίνῃ χρῆσις τῆς ναρκοανάλυσεως ἐν τῇ δικαστικῇ πρακτικῇ, ἀσχετῶς τῆς εἰδικωτέρας μορφῆς ὑφ' ἣν ἐμφανίζεται τὸ ζήτημα σήμερον, εἶχον τὴν τιμὴν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος νὰ ἐκθέσω ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ τὰς ἀτομικὰς μου γνώμας. Πρὶν ἢ εἰσέλθω εἰς τὴν ἔρευναν τῆς καινοφανοῦς ταύτης μορφῆς τοῦ θέματος, θὰ κάμω μνεῖαν μιᾶς ἀποφάσεως Γαλλικοῦ δικαστηρίου, ἐπιχειροῦντος νὰ διαγράψῃ γενικὰς τινὰς ἐπὶ τοῦ θέματος γραμμάς.

Ἀνέφερα κατὰ τὴν περυσινήν ὁμιλίαν μου ἐν περιστατικὸν ναρκοανάλυσεως ἐν Γαλλίᾳ, χωρὶς νὰ δυνηθῶ τότε νὰ παράσχω πληροφορίας καὶ περὶ τῆς δοθείσης ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου λύσεως, διότι ἡ σχετικὴ δίκη εἶχεν ἀναβληθῆ, δὲν εἶχε δὲ περι-

έλθη μέχρις ἡμῶν ἢ ἐπὶ τῆς οὐσίας ἐκδοθεῖσα μεταγενεστέρως ἀπόφασις. Ἦδη εἶμαι εἰς θέσιν νὰ ὀλοκληρήσω τὴν πληροφορίαν ἐκείνην, ἀντλῶν ἐκ τῆς «Διεθνοῦς Ἐπιθεωρήσεως **Ποινικοῦ Δικαίου**».

Οἱ ἐκ τῶν ἀξιολογίμων ἀκροατῶν παρευρεθέντες τότε, θὰ ἐνθυμοῦνται ἴσως ὅτι ἄτομόν τι ὄνοματι Ραῦμόνδος Cens, κατάδικος ἐρήμην εἰς θάνατον εἶχε συλληφθῆ εἰς Παρισίους καὶ ἐπρόκειτο νὰ μεταχθῆ εἰς Τουλούζην. Ἰσχυρισθεῖς ἀδυναμίαν νὰ ταξι-δευθῆ ἔνεκα ἀσθενείας, ὑπεβλήθη, ἐντολῇ τοῦ Ἀνακριτοῦ, εἰς ἱατροδικαστικὴν ἐξέτασιν ὑπὸ τῶν κ.κ. Eugène Laiguel Lavastine καὶ geuil-Perriu, ἱατροδικαστῶν μεγάλου κύρους. Οὗτοι ἐχρησιμοποίησαν ἔνεσιν πεντοθάλης (pentothal) ἐπ' αὐτοῦ, ἢ δὲ οὕτω γενομένη ἐξέτασις ἔπεισε τοὺς ἱατροδικαστὰς ὅτι ὁ Cens ὑπεκρίνετο.

Ἄμ' ὡς ἐκοινολογήθη τὸ γεγονός, δριμεῖαι κατὰ τῶν ἱατροδικαστῶν διὰ τοῦ Τύπου ἐπιθέσεις ἐγένοντο, διαμαρτυρία δὲ ἐπηκολούθησε διὰ ψηφίσματος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Παρισίων. Οἱ ἱατροδικασταὶ κατηγγέλησαν ὑπὸ τοῦ Cens, ἢ δὲ πρώτη ἀπόφασις τοῦ Πλημμελειοδικείου ἦτο ἀναβλητική.

Εἰσήχθη ἐκ νέου ἢ ὑπόθεσις εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ 17ου Πλημμελειοδικείου τοῦ Σηκουάνα. Ἡ κατὰ τῶν ἱατροδικαστῶν κατηγορία συνίστατο: 1) ἐπὶ τραύματι ἐκ προμελέτης 2) ἐπὶ παρανόμῳ βίᾳ καὶ 3) ἐπὶ παραβίασει τοῦ ἐπαγγελματικοῦ ἀπορρήτου. Ὑπερασπιστὴς τῶν κατηγορουμένων ἱατροδικαστῶν ἦτο ὁ διεθνοῦς φήμης καθηγητὴς τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Παρισίων κ. H. Donedieu de Nabres.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ εἰρημένου Πλημμελειοδικείου ὑπὸ χρονολογίαν 23 Φεβρουαρίου 1949 ἐν τῷ σκεπτικῷ αὐτῆς διαπιστοῖ κατ' ἀρχάς, ὅτι ἡ καταγελομένη πράξις δὲν εἶναι «ναρκοανάυσις», ἀλλ' ἀπλῶς ἐν «ναρκοδιαγνωστικόν» μέσον, τὸ ὅποιον ὀπωσδήποτε δὲν δύναται νὰ ἐξομοιωθῆ πρὸς ἐξερεύνησιν τῆς συνειδήσεως. Ὑπογραμμίζει περαιτέρω ὅτι ἡ ἔνεσις τῆς πεντοθάλης (Pentothal) εἶναι ἱατρικὴ πράξις ἀνώδυνος, ἢ ὅποια δὲν δύναται νὰ κριθῆ ἀπαγορευτέα εἰς τὴν ἱατρικὴν πράξιν. Ὡς πρὸς τὴν εἰδικὴν περίπτωσιν τοῦ Cens, ἡ ἀπόφασις δέχεται ὅτι δὲν ἔλαβε χώραν ἐπ' αὐτοῦ ἠθικὸς ἢ φυσικὸς ἐξαναγκασμὸς διότι οὗτος ἐδέχθη ἀνεπιφυλάκτως τὴν ἔνεσιν. Ἐξηπλώθη εἰς τὴν κλίνην μόνος του καὶ ἔτεινε τὸν βραχίονα δεδομένου ἐπὶ πλέον, ὅτι ἀπητηθήθησαν λεπτὰ τινα τῆς ὥρας διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἔνεσις, εἶχεν οὗτος ὄλον τὸν χρόνον διαθέσιμον—λέγει ἡ ἀπόφασις—διὰ νὰ ἀποποιηθῆ τὴν ἔνεσιν, ἀλλὰ δὲν τὸ ἔπραξεν. Ἐξ ἄλλου διὰ τῆς ἐνέσεως δὲν ὑπέστη πόνον ὑπολογισίμον οὔτε ἄλλο τι τὸ ὅποιον θὰ ἦδύνατο νὰ βλάψῃ τὴν ὑγείαν του. Τέλος—δέχεται ἡ ἀπόφασις—οἱ ἱατροδικασταὶ δὲν ἐπωφελήθησαν τῆς καταστάσεως τῆς ἡμιναρκώσεως, ὅφ' ἦν διετέλει ὁ Cens διὰ νὰ τὸν ἀνακρίνουν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως δι' ἣν κατηγορεῖτο· ἠθέλησαν μόνον νὰ ἀποκαλύψουν τὸ τέχνασμα ἐνὸς ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἐνεφάνιζεν ὄλα τὰ συμπτώματα τῆς ὑποκρίσεως.

Συνεπεία τῶν ἀνωτέρω σκέψεων, ἡ ἀπόφασις ἐκήρυξεν ἀθῶους τοὺς κατηγορουμένους ἱατροδικαστὰς τῆς τε κατηγορίας τῶν τραυμάτων καὶ τῆς παρανόμου βίας. Τοὺς ἀπήλλαξεν ἐπίσης καὶ τῆς τρίτης κατηγορίας, τῆς παραβιάσεως τοῦ ἐπαγγελματικοῦ ἀπορρήτου, μὲ τὴν αἰτιολογίαν, ὅτι κατὰ τὰ ὑπὸ τῆς νομολογίας παραδεδεγμένα οἱ ὑπὸ τῆς Δικαιοσύνης παραγγελομένοι ἱατροδικασταὶ ἔχουν καθῆκον νὰ ἐξηγοῦνται ἄνευ ἐπιφυλάξεως διὰ νὰ διαφωτίζον πλήρως τὸ δικαστήριον.

Ὡς γενικὴ γραμμὴ ἐκ τῆς ἀποφάσεως ταύτης δύναται νὰ συναχθῆ ὅτι καθιεροῖ μὲν τὴν νομιμότητα τῆς χρήσεως τῆς πεντοθάλης (Pentothal) ὡς διαγνωστικοῦ μέσου ἐν τῇ ἱατροδικαστικῇ ἀποφεύγει ὅμως ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν νομιμότητα τῆς χρήσεως τῆς μεθόδου ταύτης ὡς ἀνακριτικοῦ μέσου πρὸς συλλογὴν πληροφοριῶν περὶ τῆς ἀνακρινομένης πράξεως, χωρὶς ὅμως ν' ἀποκλείῃ τὸ τελευταῖον τοῦτο ρητῶς, ἀπλῶς ὅμως κατ' ἀντιδιαστολὴν δυνάμενον νὰ συναχθῆ ἐκ τῶν σκέψεων τῆς. Ὅπωσδήποτε, ἀναγνωρίζει κατ' ἀρχὴν—ἔστω καὶ περιορισμένως—τὴν χρῆσιν τῆς πεντοθάλης ἐν τῇ δικαστικῇ πρακτικῇ καὶ δὴ ἐν Γαλλίᾳ ὅπου εἶχε πολεμηθῆ δεινότερον πάσης ἄλλης χώρας.

Ἡ ἀπόφασις ὅμως αὕτη ἐντὸς λίαν στενῶν ὁρίων περιστρεφόμενη, δὲν μᾶς βοηθεῖ εἰς τὸ νὰ ἐπιλύσωμεν τὸ θεωρητικὸν πρόβλημα, ὅπερ τίθεται, ὡς ἐρρήθη,

σήμερον ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἐν Ἀμερικῇ περιστατικοῦ τὸ ὁποῖον ἐξιτορήσαμεν.

6. Τὸ περιστατικὸν τοῦτο καθ' ἑαυτὸ, **μικρὸν** ἴσως ἐνδιαφέρον ἐμφανίζει, ἀφοῦ, κατὰ τὴν γνωστὴν παρὰ τοῖς ἐνόρκους πάσης χώρας νδοτροπίαν, θά ἦτο δυνατόν καὶ χωρὶς νὰ γίνῃ χρῆσις τῶν ἐν ναρκοαναλύσει δηλώσεών του, ν' ἀπαλλαγῇ λόγῳ πλήθους συγχύσεως ὁ κατηγορούμενος ἐκεῖνος τῆς ἐπὶ φόνῳ κατηγορίας ἴσως· ὁμως ὄχι εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα.

Ἐν τούτοις, λόγῳ τῆς **αἰτήσεως τοῦ κατηγορουμένου** χρησιμοποίησεως τῶν πορισμάτων τῆς ναρκοαναλύσεως ἐν ποινικῇ δίκῃ παρεμβάλλεται μέσῳ αὐτοῦ ἐν ρῆγμα εἰς τὸ εὐγενὲς δόγμα τοῦ ἀπαρabiάστου τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς. Καὶ τοῦτο διότι, ἂν κατ' ἀρχὴν ἦθελεν ἐπιτραπῆ εἰς τὸν κατηγορούμενον ἢ χρησιμοποίησις τῆς ναρκοαναλύσεως ὡς μέσου **ὑπερασπίσεως**, ποῖος θὰ δυνηθῇ μετὰ κύρους νὰ ἀρνηθῇ καὶ εἰς τὴν δημοσίαν κατηγορίαν τὸ **ἴσον** δικαίωμα τοῦ νὰ κάμῃ καὶ αὕτη κατ' ἀρέσκειαν χρῆσιν τῆς ναρκοαναλύσεως **ὡς μέσου ἀνακριτικοῦ** πρὸς προστασίαν τῆς Κοινωνίας;

Ἐπανερχόμεθα λοιπὸν οὕτω εἰς τὸ πρὸ ὀλίγου θιγὲν ζήτημα, ἂν εἶναι δηλ. κατ' ἀρχὴν ἐπιτρεπτόν εἰς τὸν κατηγορούμενον νὰ ζητήσῃ αὐτὸς οὗτος ἐξ οἰκείας πρωτοβουλίας, ὅπως ὑποβληθῇ εἰς ναρκοἀνάλυσιν πρὸς ἀποκάλυψιν τοῦ ψυχισμοῦ του, ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀφώρτητά του. Μία τοιαύτη αἴτησις τοῦ κατηγορουμένου πρέπει ἄρα γε νὰ εἶναι **ὑποχρεωτικῇ** διὰ τὸν ἀνακρίνοντα;

Ἔς εἶναι ἐμφανές, ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας γινομένης τῆς ναρκοαναλύσεως, οὐδεμία παραβίασις ἢ ἐπιβουλή κατὰ τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος ἢ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου τελείται. Ἐν τούτοις φρονῶ ὅτι τοιαύτη ἐκ μέρους τοῦ κατηγορουμένου αἴτησις πρέπει νὰ θεωρῆται **ἀπαράδεκτος**, διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους: Ἐν πρώτοις, τὰ μέχρι τοῦδε δεδομένα δὲν μᾶς πείθουν, ὅτι πρέπει νὰ παρέχωμεν πλήρη πίστιν εἰς τὰ ἀποτελέσματα μιᾶς ναρκοαναλύσεως. Εἶναι δυσχερὲς ἐξ ἄλλου νὰ διαγνωσθῇ πάντοτε διαρκούσης τῆς ἐπενεργείας τοῦ φαρμάκου, ἐὰν ἐν δεδομένῃ στιγμῇ ὁ ναρκοανακρινόμενος ἔχει ὄντως στερηθῇ ἐντελῶς τῆς βουλήσεώς του ἢ διατηρῆ εἰσέτι τὸν ἔλεγχον τῶν λεγομένων του. Ἐκ τρίτου, δὲν εἶναι ἀπίθανον πρόσωπόν τι λόγῳ τῆς ἰδιοσυγκρασίας του, νὰ εὐρεθῇ ὑπὸ ἔξαρσιν φαντασίας διὰ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ φαρμάκου ἀκολούθως νὰ ὑποστῇ ὑποβολὴν ἐξ ἐρωτήσεων τοῦ ἐμπειρογνώμονος, ἀδεξιῶς τυχόν διατυπωμένων· νὰ κάμῃ οὕτω δηλώσεις ἢ ὁμολογίας περὶ φανταστικῶν ἢ ψευδῶν γεγονότων, τὰ ὅποια νὰ τὸ ἐνοχοποιήσῃ ἀδικῶς εἰς ὠρισμένην ὑπόθεσιν καὶ νὰ ὑποστῇ ταλαιπωρίας, μέχρι διαλευκάνσεως τῆς υποθέσεως δι' ἄλλων ἀνακριτικῶν μέσων. Δὲν πρέπει ἐξ ἄλλου νὰ παρίδωμεν τὸ γεγονός, ὅτι εἰς περίπτωσιν ἐπιβαρυντικῶν δι' αὐτοὺς δηλωσέων τοιοῦτου κατηγορούμενοι, πολλάκις θὰ ἠμροσβήτουν αὐτὰς ἐκ τῶν **ὑστέρων** καὶ θὰ ἐγεννᾶτο τὸ δυσχερὲς ἐν προκειμένῳ ζήτημα τῆς ἐκ τῶν **προτέρων** δικαστικῆς διασφαλίσεως τῶν τοιούτων δηλώσεων. Τέλος ἡ διεΐσδυσις εἰς τὸν ἀνθρώπινον ψυχισμὸν ἀνάγεται κατ' ἐμὴν γνώμην εἰς τὴν **δημοσίαν** τάξιν, ἰδίᾳ λόγῳ τῶν δυσαρέστων ἐπακολούθων, τὰ ὅποια ἐνδέχεται νὰ ἐπέλθουν μεταξύ τῶν μελῶν Κοινωνίας τινὸς διὰ τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ ὑποσυνειδητοῦ τῶν ἀτόμων. Δὲν θὰ πρέπη ὅθεν νὰ γίνεται χρῆσις τοιοῦτου μέσου, εἰμὴ μόνον εἰς ἄς περιπτώσεις καὶ ὑφ' ἄς συνθήκας ἠθέλεν ἐπιτρέπεῖν τοῦτο ὁ Νόμος, ὁ ὅποιος θὰ ἤδύνατο ἴσως νὰ προνοήσῃ καὶ περὶ τῶν συνθηκῶν, ὑφ' ἄς κατ' ἐξαιρέσειν θὰ ἐπετρέπετο τῇ αἰτήσει τοῦ κατηγορουμένου ναρκοανάκρισις αὐτοῦ. Κατὰ τὴν περισυνήν ὁμιλίαν μου ἐξέφρασα τὴν γνώμην ἣν ἐξακολουθῶ νὰ ἔχω, ὅτι θὰ ἔπρεπε καὶ **ποινικαὶ κυρώσεις** νὰ θεσπισθοῦν δι' ἐνδεχομένας παραβάσεις ὁρισμῶν ἐνὸς τοιοῦτου Νόμου.

Εἰς ταῦτα συνοψίζονται αἱ πτωχαὶ μου γνώμαι ἐπὶ τοῦ ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἴστορηθέντος περιστατικοῦ ἀνακύπτοντος εἰδικοῦ ζητήματος ἐν τῇ ναρκοαναλύσει.

7. Θὰ ἐπιχερήσω ἤδη νὰ διατυπώσω εἰς ὀλίγας λέξεις φευγαλέας τινὰς γενικὰς σκέψεις ἐπὶ τοῦ ὅλου θέματος. Καὶ διερωτῶμαι: Τὸ ὄντως ἀνεκτίμητον δόγμα τοῦ ἀπαρabiάστου τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, μήτοι δὲν διέφυγε **ἤδη καὶ τοῦτο** τὴν ἀκάματον ἐρευ-

νητικὴν τοῦ ἀνθρώπου τάσιν πρὸς ἀναζήτησιν τῆς ἀληθείας : Μῆτοι, παραλλήλως, πρὸς τὸν ὕλικόν κόσμον, ἢ ἔρευνα αὕτη δὲν **εἰσέβαλε** σὺν τῷ χρόνῳ **ἀσυγκράτητος** πλεόν, καὶ πρὸς τὸν ψυχικόν ;

Βλέπομεν ἐφευρεθεῖσας πρό τινων δεκαετηρίδων τὰς ψυχομετρικὰς συσκευὰς δι' ἀνακριτικούς σκοπούς. Βραδύτερον ἐφευρέθη καὶ εἰσῆχθη ἐν χρήσει κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν εἰς τὰς Ἑνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ὁ λεγόμενος «ἀνιχνευτὴς ψευδῶν» (lie-detector) οὐ μόνον εἰς τὰς Ἀστυνομίας καὶ τὰ Πανεπιστήμια, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς τραπέζας καὶ τὰς ἑταιρείας καὶ τὰ ἰδιωτικὰ ταχυδρομεῖα καὶ ἀλλαγῶν πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἐντιμότητος τῶν ὑποψηφίων ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων. Ἡ χρησιμοποίησις τῆς ψυχιατρικῆς ἐξετάσεως τῶν ἐπὶ ἐγκληματικῶν πράξεσι κατηγορουμένων, γίνεται σὺν τῷ χρόνῳ συχνότερα καὶ συστηματικωτέρα εἰς τὰ μᾶλλον προηγμένα ἐν πολιτισμῷ Κράτη, Κυρίως ἐν Ἑλβετία, ὅπου αἱ ψυχολογικαὶ μελέται ἔχουν ἐπιτελέσει θαυμαστάς προόδους, στρέφονται δὲ μετ' ἐντάσεως ἐσχάτως πρὸς τὴν ψυχικὴν ἀνατομίαν τῶν ἀνηλικῶν, ἀνωμάλων τε καὶ ὁμαλῶν, τείνουν δὲ πρὸς τοῦτο οἱ Ἑλβετοὶ τὴν χεῖραν καὶ εἰς τὰς ἄλλας χώρας.

Ἡ ψυχανάλυσις εἶναι ἐφεύρημα προπολεμικόν, ἢ δὲ ναρκοανάλυσις τῶν πολεμικῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν μεταπολεμικῶν ἐτῶν. Ὁ τελευταῖος πόλεμος ἐνεφάνισεν ἀθρόας περιπτώσεις, αἱ ὅποια ἔδωκαν εὐρύτερον στάδιον ἐρεύνης καὶ ἐφαρμογῆς τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης ἐπὶ τῶν ψυχικῶν φαινομένων. Ἐν Ἀμερικῇ κατὰ τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις διὰ τὴν πρόσληψιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐνέρεως χρησιμοποιεῖται ἡ **ψυχοτεχνική**. Πολλαχοῦ τῆς Εὐρώπης γίνεται ὁσημέραι περισσότερα χρήσις εἰδικῶν μεθόδων πρὸς διάγνωσιν τῆς ὑπάρξεως τῶν ἀπαιτουμένων εἰδικῶν σωματικῶν τε καὶ ψυχικῶν ἰκανοτήτων μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων ὑπαλλήλων ἢ ἐργατῶν εἰς βιομηχανικὰς, χειρωνακτικὰς ἢ ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις. Περαιτέρω, σήμερον ἀναζητεῖται ἡ ἐξεύρεσις τοῦ τρόπου, καθ' ὃν θὰ εἶναι δυνατόν νὰ ἐφαρμοσθοῦν ἀνάλογοι μέθοδοι **ψυχοτεχνικῆς** ἐξετάσεως τῶν διανύοντων τὸ στάδιον τῆς πρακτικῆς ἀσκήσεως πτυχιούχων τῆς Νομικῆς ὑποψηφίων **δικηγόνων** καὶ ὑποψηφίων **δικαστῶν**. Περὶ τὰ τελευταῖα ταῦτα εἰδικώτερον ἀσχολεῖται ἐν συνεργασίᾳ εἰδικῶν ἀπὸ ἔτους καὶ πλεόν ὁ γνωστός Γάλλος συγγραφεὺς Fr. Gorphe, Πρόεδρος τοῦ ἐφετείου Poitiers. Διάφορα δὲ διεθνή συνέδρια ἀσχολοῦνται ἐπὶ συναφῶν θεμάτων.

Δυνάμεθα, λοιπόν, ἐκ τῆς διεθνoῦς ταύτης περὶ τὰ ἀναφερθέντα θέματα κινήσεως νὰ συναγάγωμεν, ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ εἰσάγονται βαθμηδὸν ἐν τῇ πρακτικῇ τῶν νεωτέρων κοινωνιῶν μέθοδοι ψηλαφητῆς, ἔστω, διεισδύσεως εἰς τὸν ἀνθρώπινον ψυχισμόν ἐπὶ προσώπων, τὰ ὅποια οὐδὲν ἄλλο κακὸν διέπραξαν ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι ὑποψήφιοι βιοποριστικοῦ τινος ἐπαγγέλματος· καὶ τοῦτο γίνεται ἐπὶ σκοπῶν ἐπιτεύξεως κοινωφελεστέρων ἀποτελεσμάτων εἰς πάσας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς. Ἐναντίον τῆς πρακτικῆς ταύτης, δὲν ἠκούσθη μέχρι σήμερον φωνὴ τις διαμαρτυρίας. Ἡ ναρκοανάλυσις εἶναι βεβαίως κατὰ **βαθύτερον** τῆς ψυχοτεχνικῆς, ἀλλὰ καὶ **βαθυτέρα** εἶναι ἡ **δύνη** τῆς Κοινωνίας ἐκ τῆς διαπράξεως ἐνὸς ἐγκλήματος. Θὰ ἔπρεπεν ἄρα γε νὰ θεωρήσωμεν κατ' ἀρχὴν **ἀπαράδεκτον** πᾶσαν **μέθοδον διεισδύσεως** εἰς τὸν ψυχισμόν ἐνὸς ἐγκληματίου ἢ ὑπόπτου ἐγκληματικῆς πράξεως, οἷα εἶναι ἡ μέθοδος τῆς ναρκοανάλυσεως ;

Ἡ συμβολὴ τῶν ἀξιοτιμῶν ἐν τῇ «Ἐταιρείᾳ Ποινικοῦ Δικαίου» συναδέλφων μου διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν γνωμῶν, θέλει ἐν πολλοῖς διαφωτίσει τὸ πολυχιδῆς τοῦτο θέμα, ὁπέποτε ἤθελε γίνῃ ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆς ἀντικείμενον συζητήσεως ὑπὸ τὸ καθιερωθὲν σύστημα τῶν «ἀνακοινώσεων». Κατὰ πολὺ ὁμως ἡ ἐπίλυσις ὄλων αὐτῶν τῶν ζητημάτων ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ βαθμοῦ τῆς προόδου, τὴν ὁποίαν σὺν τῷ χρόνῳ σταθερῶς ἐπιτελοῦν αἱ εἰδικαὶ ἐπιστήμια.

Τερματίζω τὴν παροῦσαν ὁμιλίαν μὲ τὴν διατύπωσιν μιᾶς ἀπορίας. Εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὸν ὅποιον τὸ ἀεῖποτε ἐρευνητικὸν ἀνθρώπινον πνεῦμα ἠδυνήθη νὰ διασπάσῃ τὸ ἄτομον **τῆς ὕλης**, θὰ δυνήθῃ ἄρα γε τελικῶς νὰ διασπάσῃ **καὶ τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς** τὸ ἄτομον ;

ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ - ΗΔΟΝΙΣΤΙΚΑ

Υπό ΚΩΝΣΤ. Π. ΤΣΙΠΗ Ἀστ. Δ/ντοῦ Β

Γ'. Ἀναισθητικά :

- I. Ἡ μάχη κατὰ τοῦ σωματικοῦ ἄλγους.
- II. Ἡ ὑπνοφόρος ἀρχὴ τοῦ Ὁπίου.
- III. Αἱ προσπάθειαι τῶν ἐρευνητῶν πρὸς βοήθειαν τοῦ πάσχοντος συναυθρώπου.

1. Ὁ ἄλγων ἄνθρωπος συνεκέντρωσε πάντοτε περὶ ἑαυτὸν τὴν συμπάθειαν τῶν ὁμοίων του καὶ πολλοὶ ἀφιέρωσαν τὰς δυνάμεις αὐτῶν πρὸς βοήθειαν τοῦ πάσχοντος συναυθρώπου. Δικαίως δέ, διότι ὁ ἐπὶ πάσης πληγῆς ἐπιτιθέμενος πεπτωρακτωμένος σίδηρος ἀπετέλει τὸ μοναδικὸν ἀντισηπτικὸν μέσον μιᾶς ἐποχῆς καὶ ὁ πάσχων δέσμιος καὶ κραυγάζων ὑφίστατο τὴν τοιαύτην ἀλγητὴν τῆς τότε ἐπιστήμης ἐπέμβασιν.

Ἡ φρικίασις ἐκ τῶν ἀτελετητῶν μορφῶν τῆς τοιαύτης τῶν ἀνθρώπων δοκιμασίας, ἐνέπνευσε τὴν ἐπίμονον καὶ σκληρὰν ἐρευναν πρὸς μετρίασμον τῶν δεινῶν του. Οἱ ἰατροὶ χειρουργοὶ τῶν πρώτων ἐτῶν ἐδοκιμάζοντο καὶ οὗτοι ἐργαζόμενοι μὲ τὰς γνώσεις τῆς ἐποχῆς των εἰς τὴν ἀτμοσφαιραν τῶν κραυγῶν, ἐκ τῶν ἀλγηδόνων τοῦ πάσχοντος καὶ ὑφίσταντο ὡς ἄνθρωποι τὴν ἀνάλογον ἐπίδρασιν.

Ἡ ἀναζήτησις τῶν μέσων κατευασμοῦ τοῦ σωματικοῦ πόνου ἀπετέλεσε τὸν σκοπὸν τῆς ζωῆς πολλῶν, οἵτινες καὶ ἐθυσιάσθησαν ἐν τῇ ἐρεύνη καὶ προσπάθειά των, ὅπως ἐπ' αὐτῶν πρῶτον πειραματισθῶσιν τὰς μεθόδους τῆς χρήσεως διαφόρων φυτικῶν καὶ ἄλλων οὐσιῶν πρὸς ἔλεγχον τῶν ἀποτελεσμάτων.

Ὅταν ὑπεράνω τῆς τέφρας ἀπειρών εὐγενῶν τῆς τοιαύτης ἐρέυνης θυμάτων, ὑψώθη ἡ πρώτη ἀκτὴς φωτὸς καὶ κατεδείχθη ὅτι ἡ ἐν τῷ σκότει τῆς παλαιότερας ἐκείνης ἐποχῆς προσπάθεια, ἡ τόσον δυσχερῆς καὶ ἐπίμονος, ἐπέτυχε τὰς πρώτας ἀτελεῖς ἀλλ' ἐλπιδοφόρους παρατηρήσεις, οἱ ἡρωικοὶ πρωτοπόροι διείδον τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν πόθων ἐνὸς ἀνωτέρου ἰδανικοῦ.

Ἐπίμονοι ἐρευναι, παρατηρήσεις καὶ μόχθοι παρήγγον ἐλπίδας καὶ ἀπογοητεύσεις αἵτινες ἐπὶ πολὺ ἐνήλλασσον ἐν τῷ ἀγῶνι θέσιν καὶ ἐν ᾧ τοῦ πειραματιζομένου ἐρευνητοῦ ἀτυχοῦντος, προσκόπτοντος, τραυματιζομένου ἀλλὰ συνεχῶς ἐλπίζοντος, ἡ ἐμμονὴ συνήντα τοῦ σκώπτου τὸν πρόχειρον ἔλεγχον καὶ τῶν πολλῶν τὴν ἀδιαφορίαν, εὗρισκεν ὁμως καὶ μιμητὰς νέους ἰδεολόγους προστάτας καὶ φίλους καὶ μαχητὰς ἐν μιᾷ διαδοχικῇ ἐθελουσίᾳ καὶ ἀνεξαντλήτῳ στρατολογίᾳ μέχρι μιᾶς ἀκόμῃ ὑπερηφάνου ΝΙΚΗΣ τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος.

Ὅταν οὕτω ἡ ἀνθρώπιότης κατέκτησε τὰ πρῶτα ἀναισθητικά, ἡ ἀγαθοποιὸς ἐπίδρασις τῶν ὁποίων ἀμέσως διέδραμε τὰς ψυχὰς παντὸς σκεπτομένου, ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἀνεπτύχθη εὐρέως καὶ μία ἰδανικὴ ἀγαλλίασις διεδέχθη τὴν τρομῶδη τοῦ πάσχοντος ἀγωνίαν.

Τὴν πρώτην κατάκτησιν διεδέχθησαν νεαὶ καὶ ταχέως διὰ πολυπλόκων συνδυασμῶν οἱ ἐρευνηταὶ ἤχθησαν εἰς τὴν παρασκευὴν συσκευασμάτων σαφοῦς ἰκανότητος.

Τ' ἀναλγητικά, παυσίπονα, ἀναισθητικά ἢ ναρκωτικά ταξιθετηθέντα κατὰ βαθμὸν ἐπιδράσεως, ἀντιδράσεως καὶ τῶν ποικίλων λεπτομερῶν ἰκανοτήτων ἢ ἐλαττωμάτων αὐτῶν, παρεδόθησαν εἰς ἐνίσχυσιν τῶν μέσων προστασίας τοῦ πάσχοντος συναυθρώπου, οὕτινος οὕτω ἐπετεύχθη μία πλέον ἄνετος καὶ ἀνεπηρέαστος μεταχείρισις ὑπὸ τοῦ μοχλοῦντος θεράποντος ἱατροῦ.

Ἡ πρόοδος τοῦ ἐλέγχου τῶν παρατηρήσεων, βαθμηδὸν ἐπέτρεψε τὴν εὐρυτέραν ἐφαρμογὴν εἰς πλείστους τομεῖς τῆς ἱατρικῆς, ἐνθα ἐπεδιώχθησαν καὶ ἐπραγματοποιήθησαν πρόοδοι ἀνυπολογίστου ἀξίας. Πολλὰ εἰδικότητες θεραπευτικῆς ἀπολαύ-

ουσιν ἤδη τῆς εὐεργεσίας τῶν ἀναισθητικῶν, πλέον δὲ πάσης ἢ χειρουργική, εὔρε προστάτην καὶ σύμμαχον τῆς ἐρεύνης καὶ προσπάθειας αὐτῆς καταπληθυσσοῦσης ἰσχύος, διότι ἀνέτως ἐπὶ πολλὰς ὥρας ὁ χειρουργὸς καὶ οἱ βοηθοὶ αὐτοῦ μετέρχονται καὶ ἐν ἐγρηγόρει τοῦ πάσχοντος, ποικίλως λεπτήν καὶ κοπιώδη ἐργασίαν, ἄνευ ὀδύνης καὶ τῆς ἐξ αὐτῆς ἐναντιώσεως τοῦ ἀσθενοῦς, χάρις εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς τόσοσιν διαδεδομένης σήμερον τοπικῆς ἀναισθησίας.

Βαρεῖαι μορφαὶ ἀλγηδόνων ποικίλων νοσημάτων καταπραϋνονται, εὐρεῖαι χειρουργικαὶ ἐπεμβάσεις ἐκτελοῦνται καὶ ποικίλαι θεραπευτικαὶ ἐνέργειαι ἐπὶ τῶν λεπτοτάτων τῶν αἰσθήσεων ἀκοῆς καὶ ὁράσεως ὀργάνων ἐπιτυγχάνονται διὰ τῆς χρήσεως τῶν εἰδικῶν ἀναισθητικῶν ἐν ἀτμοσφαιρᾷ ἀπαλῇ διὰ τε τὸν ἀσθενῆ καὶ τὸν ἰατρόν. Ἐὰν δὲ ἡδύνατό τις νὰ ὑπολογίσῃ στατιστικῶς τοὺς καθ' ἡμέραν ἀνακουφιζομένους ἐξ ἀφορήτων πολλακίς πόνων ἀσθενεῖς, θὰ ἔπρεπε ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν νὰ ἦτο καταπληκτικῶς μέγας εἰς ὅλην τὴν Γῆν. Ὅ,τι ὅμως ἀμέσως πᾶς τις δύναται ν' ἀντιληφθῆ εἶναι πόσον ἡ ἐπὶ αἰῶνας ἀγωνιζομένη ἐπιστήμη ἐμετρίασε τὰ ἐκ τῶν τραυμάτων δεινὰ ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων κατὰ τοὺς παγκοσμίους πολέμους τῶν ἐτῶν 1914 καὶ 1939.

Εἰς τὴν πολυκύμαντον ζωὴν τῆς ἀνθρωπότητος μεγάλοι σταθμοὶ πρὸς νέας προοδευτικὰς ἐξορμήσεις δὲν εἶναι μόνον οἱ πόλεμοι καὶ αἱ μεγάλης ἐκτάσεως ἐξεγέρσεις, ἀλλ' εἶναι βεβαίως καὶ ὁ ἀθόρυβος βίος προνομιούχων πνευματῶν καὶ σιωπηλῶν ἱεροφαντῶν τῆς ἐρεύνης πρὸς ἐξυτηρέτησιν τῆς ὀλότητος.

II. Ὁ ἄσημος βοηθὸς Φαρμακοποιοῦ Φερδινάνδος Γουλιέλμος Σερτίνερ (*) ὅστις εἰς τὸ Πάτεμπουργκ τῆς Βετσαφαλίας τὸ 1803 ἀγωνιῶν καὶ ἐπ' αὐτοῦ πειραματιζόμενος διεχώρησε πρῶτος ἀπὸ τοῦ Ὀπίου τὴν Μορφίνην ἣτις ἐκλήθη «ὑπνοφόρος ἀρχὴ τοῦ Ὀπίου» εἶναι ἕνας σταθμὸς ὁμοῖος καὶ ἰσοτίμος πρὸς τοὺς τῶν Κώχ, Παστέρ, Φλέμιγκ καὶ τόσων ἄλλων ὁμοίων ἡρώων καὶ δὲν εἶναι ὀλιγώτερον φωτεινὸς ἐν τῇ Γῇ τῆς ἐμφανίσεως τῶν μεγάλων Πολιτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν.

Ἡ εὐεργεσία ἦν παρέσχον εἰς τὴν ἀνθρωπότητα οἱ ἐρευνηταὶ ἐν τῇ Χημείᾳ καὶ τῇ Ἱατρικῇ εὐρίσκει ἐν ὄριον συγκρίσεως πρὸς τοὺς μεγάλους ἐφευρέτας τοῦ ἀτμοῦ καὶ ἠλεκτρισμοῦ, τῆς ἐπικοινωνίας καὶ βελτιώσεως τῆς συγκοινωνίας, ἀλλὰ θὰ κατέχη πάντοτε τὴν πρώτην θέσιν τοῦ ἀγαθοποιοῦ πνεύματος, ὅπερ ὑψώθη ὑπεράνω τῶν προσκαίρων τιμῶν καὶ ἀπολαύσεων διὰ νὰ στραφῇ καὶ δράσῃ κατὰ τῶν ὑπόυλων ἐχθρῶν τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου, νὰ βελτιώσῃ καὶ προστατεύσῃ τὸ πρῶτον καὶ μοναδικὸν αὐτοῦ ἀγαθὸν τὴν υγείαν καὶ πρὸ παντὸς νὰ μετριάσῃ τὸν σωματικὸν πόνον ἀπροσδιορίστου ἀριθμοῦ πασχόντων. Οἱ ἱατροὶ τῆς χθὲς καὶ τῆς σήμερον διάφορα ἔχουσιν ὄπλα καταπολεμησεως μιᾶς νόσου καὶ οἱ τῆς αὔριον ἄλλα, διότι οἱ ἐρευνηταὶ ἀσχολοῦνται ἄλλοι πάσχοντες, ἄλλοι ἀκρωτηριαζόμενοι καὶ ἄλλοι ἐν ἀφανείᾳ θνήσκοντες, ἀλλ' ἐπιμένοντες καὶ προσπαθοῦντες εἰς τὴν ἔρευναν. Ἡ ἐπιμονὴ καὶ αἱ θυσίαι τῶν παλαιστέρων παρέσχον εἰς τὴν σημερινὴν ἐπιστήμην τὴν ἱκανότητα τοῦ περιορισμοῦ τῆς ὀδύνης τοῦ πάσχοντος.

Ἡ ἐν τῇ Ἱατρικῇ διάδοσις τῶν ἀναισθητικῶν ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἀνωδύνου ἐξαγωγῆς ἐνὸς ὀδόντος μέχρι τῆς πλέον βαρείας ἀλγηγῆς καταστάσεως ἐνὸς ἀσθενοῦς, προσφέρει σπουδαίως εἰς τὸν ἀνθρωπον καὶ εἰς τὸν συνειδητὸν ἱατρόν ὅστις πιστεύει εἰς τὸ Χριστιανικὸν του καθῆκον καὶ ἐπιτελεῖ αὐτὸ ἐπαξίως τῆς μεγάλης του ἀποστολῆς.

III. Ἡ ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώπου συνεχιζομένη ἔρευνα εἰς τὰ ποικίλα ἀνά τὸν κόσμον ἐργαστήρια πολλὰ προοιωνίζεται ἀγαθὰ διὰ τὸ μέλλον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς ὁ καρκίνος δὲν θὰ εἶναι τὸ ἐπάρτατον κακὸν τῆς σήμερον. Οἱ δὲ πρὸς τοῦτο σήμερον ἀγωνιζόμενοι θὰ παρέλθωσι καὶ ἴσως ἐν ἀφανείᾳ, ὡς τόσοι ἄλλοι, ἀφήνοντες ὅμως ἐν φῶς εἰς τοὺς νεωτέρους των, μίαν ἀκόμη εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ὑψηλὴν εὐεργεσίαν.

(*) Ρενὲ Φιλλὸπ—Μίλλερ: «Ἡ πάλη τοῦ ἀνθρώπου γιὰ νὰ νικήσῃ τὸν πόνον». Ἐπιφυλλίδες Ἐφημ. «Ἐλ. Βῆμα» 14-12-38 κ. ἔ.

ΜΟΡΦΕΣ ΚΟΙΝΟΚΤΗΜΟΣΥΝΗΣ (ΚΟΛΛΕΚΤΙΒΙΣΜΟΥ)

Υπό Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ, Ἀστυν. Δ)νοῦ Α'

- 1.—Εἰσαγωγή.—'Ιδεολογικός κομμουνισμός.—'Εξελικτικός κομμουνισμός.—
- 2.—Μορφές τοῦ Ἰδεολογικοῦ κομμουνισμοῦ (θρησκευτικὸς κομμουνισμός—ἠθικὸς κομμουνισμός) καὶ αἰτιολογία αὐτῶν.
3. Αἰτιολογία τοῦ ἠθικοῦ κομμουνισμοῦ.
- 4.—Μορφές τοῦ ἐξελικτικοῦ κομμουνισμοῦ (Δαρβινικὸς κομμουνισμός—Μαρξιστικὸς κομμουνισμός ἢ Μαρξισμός) καὶ αἰτιολογία αὐτῶν.
- 5.—'Ανακεφαλαίωσις καὶ ὄρισμος.
- 6.—Γενικὸς ὄρισμός τοῦ ἠθικοθρησκευτικοῦ ἢ ἰδεολογικοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τοῦ ἐξελικτικοῦ κομμουνισμοῦ ἢ μαρξισμοῦ.

1. Γνωρίζουμε πλέον ὅτι τὸ κοινωνικὸ σύστημα τῆς κοινοκτημοσύνης (ὁ κολλεκτιβισμός) παρουσίασε τρεῖς μορφές, δηλαδὴ τὸν Ἄγροτικὸ Σοσιαλισμό, τὸ Σοσιαλισμὸ καὶ τὸν Κομμουνισμὸ.

Καὶ ὅπως ἀναπτύξαμε στὴν ἔννοια τοῦ κομμουνισμοῦ περιλαμβάνονται καὶ οἱ ἔννοιες τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ τοῦ ἀγροτικοῦ σοσιαλισμοῦ, τῶν ὁποίων τὸ περιεχόμενον εἶναι μικρότερον ἀπὸ τὸ περιεχόμενον τῆς ἔννοιας τοῦ κομμουνισμοῦ.

Ὡστε ὅταν ὁμιλοῦμε περὶ κομμουνισμοῦ πρέπει νὰ ἔχουμε ὑπ' ὄψιν μας ὅτι περιλαμβάνονται σ' αὐτὸν καὶ οἱ ἔννοιες τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ τοῦ ἀγροτικοῦ σοσιαλισμοῦ.

Αὐτὸν τὸν συλλογισμό πρέπει νὰ τὸν ἐντυπωθοῦμε καλὰ, γιὰτὶ δυστυχῶς ὑπάρχουν πολλοὶ ἀνήκοντες ἐνίοτε καὶ στὴν τάξιν τῶν ἐπιστημόνων, οἱ ὁποῖοι νομίζουν καὶ ὑποστηρίζουν ὅτι ὁ σοσιαλισμὸς δὲν ἔχει καμμιά σχέσιν μὲ τὸν κομμουνισμό.

Ἐπαναλαμβάνουμε λοιπὸν καὶ τονίζουμε ὅτι Ἄγροτικὸς σοσιαλισμός, Σοσιαλισμός καὶ Κομμουνισμός δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ βαθμοὶ τοῦ κολλεκτιβισμοῦ, τῆς κοινοκτημοσύνης.

Τώρα θὰ ἐξετάσουμε τὴν αἰτιολογικὴ βάσιν τοῦ κομμουνισμοῦ, θ' ἀναπτύξουμε δηλαδὴ καὶ θὰ κρίνουμε τοὺς λόγους, γιὰ τοὺς ὁποίους ὑποστηρίζεται,

Τὶ πρὸς ὅλους αὐτοὺς ἡ ἀνθρωπότης ὀφείλει δὲν εἶναι ἔργον ἡμῶν ν' ἀναλύσωμεν οὐδὲ σκοπὸς τοῦ παρόντος ἡ ἔρευνα τοῦ βαθμοῦ τῆς μέχρι τοῦδε προσπάθειας τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῶν ἀφανῶν ἡρώων αὐτῆς, πολλῶ μᾶλλον τῆς ἀπουσίας τῶν ἀνηκουσῶν τιμῶν. Ἀπλῶς διδομένης τῆς εὐκαιρίας ἀπονέμομεν τὸν ἐλάχιστον φόρον τιμῆς, διαποροῦντες διατὶ δὲν ἰδρῦθη ἀκόμη Μνημεῖον «Εἰς τὸν ἀφανῆ ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώπου ἀνὰ τοὺς αἰῶνας μοχθήσαντα».

Εἶναι μᾶλλον πιθανὸν καὶ πρέπει εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ «Ἄγνωστου Στρατιώτου» τοῦ σαφῶς, ὀρθῶς, δικαίως καὶ κατ' ἀξίαν συμβολίζοντος τὴν ἀφανῆ καὶ ὑπερτάτην ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος θυσίαν, νὰ περιέχηται καὶ ἡ τιμὴ τῆς θυσίας τοῦ ἐπίσης ἀγνωστου Στρατιώτου, τοῦ μοχθήσαντος καὶ κατὰ τῆς φύσεως πολλακίς παλαιόντος ὑπὲρ τῆς σωματικῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος, ἀλλὰ τότε ἐνδεχομένως ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ σκέψει αἱ συμβολιζόμεναι δύο ὑψηλαὶ ἔννοιαι δυσκόλως νὰ διεστέλλονται. Εὐλαβῶς ἡμῆς πρὸς ἀφορτὰς προσκλίνοντες παραιοῦμεν τοὺς Νέους εἰς θαυμασμόν καὶ μίμησιν τοῦ Ἔργου τοιοῦτων, τῶν πράγματι ἀθανάτων ἡρώων, οἷτινες οἱ μὲν καὶ οἱ δέ, ἐπ' ἀγαθῶ τῶν ἐπιγενομένων διέθεσαν ὅλον τὸν βίον αὐτῶν.

ὅτι ὁ κομμουνισμός, εἶναι τὸ τελειότερο σύστημα, τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς θὰ φέρῃ τὴν εὐδαιμονία στοὺς ἀνθρώπους, ὅταν ἐφαρμοσθῇ γιὰ τὴ ρύθμισι τῶν κοινωνικῶν σχέσεων.

Μ' ἄλλα λόγια θὰ δοῦμε, ἀπὸ ποῖες ιδέες καὶ ἀπὸ ποῖες σκέψεις οἱ κομμουνισταὶ ὀρμῶνται γιὰ νὰ ἐπιζητήσουν μιὰ τέτοια κοινωνικὴ ἀναστάτωση.

Μέχρι τώρα ἐγνωρίσαμε τοὺς σοσιαλιστὰς καὶ τοὺς κομμουνιστὰς ὡς δημιουργοὺς σχεδίων μόνον.

Ἄλλὰ τὸ «δημιουργεῖν σχέδια, ὅπως λέγει ὁ φιλόσοφος Kant, εἶναι μιὰ πλου-»
 «σιπάροχος πνευματικὴ ἐργασία, μὲ τὴν ὁποία μπορεῖ νὰ δίνῃ κανεὶς στὸν ἑαυτὸ
 «του ἐμφάνισι δημιουργικοῦ πνεύματος, ἀφοῦ ἀξιοῖ ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος δὲν μπορεῖ νὰ
 «ἐκτελέσῃ, ψέγει ὅ,τι αὐτὸς δὲν δύναται νὰ πράξῃ καλλίτερον καὶ προτείνει ὅ,τι
 «οὔτε αὐτὸς ὁ ἴδιος δὲν γνωρίζει πὺ μμπορεῖ νὰ εὕρῃ».

Ἔτσι, γιὰ νὰ ἐκτιμήσουμε καὶ τοὺς κομμουνιστὰς δὲν ἀρκεῖ νὰ γνωρίζουμε μόνον τὸ τί ζητοῦν καὶ ποιοὺς σκοποὺς ἐπιδιώκουν, ἀλλὰ πρὸς τούτοις, πρέπει νὰ ξεύρουμε, γιὰτι καὶ ἀπὸ ποιῆς ιδέες ὀδηγοῦνται στοὺς σκοποὺς, τοὺς ὁποῖους παρουσιάζουν.

Τὸ ὅτι ὁ κομμουνισμός ζητᾷ τὴν ἀναδημιουργία τῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ κόσμου, τὸ ἀντελήφθημεν.

Τώρα ὅμως ζητᾷμε τὴν αἰτία, τὴ δικαιολογία τῆς ἀξιώσεως αὐτῆς. Ὅλα τὰ κομμουνιστικὰ συστήματα δὲν στηρίζονται στὴν ἴδια νομικοφιλοσοφικὴ ἀρχή, ἀλλὰ μποροῦμε κατὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος αὐτῶν νὰ βροῦμε μιὰ τέτοια βασικὴ θεωρία.

Σύμφωνα λοιπὸν μὲ τίς βασικὲς κοινωνιολογικὰς θεωρίαις τῶν κομμουνιστῶν, τὰ διάφορα κομμουνιστικὰ συστήματα διαιροῦνται σὲ δυὸ διακεκριμέναις μεταξύ των ομάδες.

Ἡ πρώτη ομάδα ἀνήκει στὸν **ιδεολογικὸ κομμουνισμό**.

Οἱ κομμουνισταὶ, οἱ σοσιαλισταὶ, καὶ οἱ ἀγροτικοὶ σοσιαλισταὶ, οἱ ὁποῖοι ἀνήκουν στὴν ομάδα αὐτή, ἀξιοῦν τὴν κοινοκτημοσύνη ἐπὶ τῇ βάσει ἰδανικῶν, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν γνώμη τους, μόνον ἓνας σοσιαλιστικὸς ὀργανισμὸς θὰ μποροῦσε νὰ πραγματοποιήσῃ.

Ἡ ομάδα αὐτὴ τῶν κομμουνιστῶν ἐπιζητεῖ τὴν ἐπικράτησι τοῦ κομμουνισμοῦ γιὰ τὴν πραγματοποίησι τῆς ιδέας τῆς ἰσότητος, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἀδελφότητος ἢ οἰασδήποτε ἄλλης παρομοίας ιδέας, προτείνεται δὲ ἓνα ἀκριβὲς σχέδιο τῆς μελλοντικῆς κοινωνικῆς συντάξεως, στὴν ὁποία οἱ ἀνθρώποι πρέπει νὰ εἶναι ἡνωμένοι κατὰ τὸν νέο αὐτὸ τρόπο.

Ἡ δευτέρα ομάδα ἀνήκει στὸν **ἐξελικτικὸ κομμουνισμό**.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς κατευθύνσεως αὐτῆς ἐπιζητοῦν τὸν κομμουνισμό, τὸν σοσιαλισμὸ ἢ τὸν ἀγροτ. σοσιαλισμὸ ὅχι ὡς κάτι τι ἀμέσως πραγματοποιήσιμο, ὡς ἓνα προπαρασκευασμένο δηλαδὴ σύστημα, τοῦ ὁποῖου πρέπει νὰ ἐπιδιωχθῇ ἢ ἐπικρατήσις γιὰ τὴ βελτίωσι τῶν κοινωνικῶν ὄρων καὶ τῶν ὄρων τῆς ζωῆς, ἀλλὰ ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ κομμουνισμὸς ἀνεξαρτήτως πάσης θελήσεως, εὐχῆς ἢ γνώμης τῶν ἀνθρώπων θὰ ἐπέλθῃ συνεπεία τοῦ φυσικοῦ νόμου τῆς ἀναγκαίας ἐξελίξεως.

2. Ἄς ἐξετάσουμε τώρα λεπτομερέστερα πρῶτα, πρῶτα, τὸν **ιδεολογικὸ κομμουνισμό**.

Ὁ ἰδεολογικὸς κομμουνισμὸς χωρίζεται σὲ δυὸ κατηγορίαις δηλαδὴ στὸ **θρησκειο-θηρησκευτικὸ κομμουνισμό** καὶ τὸν **ἠθικὸ κομμουνισμό**.

Στὸ **θρησκειο-θηρησκευτικὸ κομμουνισμό**, ἡ βάση στὴν ὁποία στηρίζουν οἱ κομμουνισταὶ τὴν ἀξίωσί τους γιὰ τὴν κοινοκτημοσύνη, εἶναι οἱ θρησκειο-θηρησκευτικὲς ιδέαις καὶ ἀντιλήψεις.

Τις ιδέαις καὶ ἀντιλήψεις αὐτῆς τις ἀναζητοῦν πρὸ παντὸς στὴ Χριστιανικὴ θρησκεία γιὰ τὴν πραγματοποίησι τῆς ὁποίας εἶναι, ὅπως ὑποστηρίζουν, ἀναγκαία μιὰ συμβίωσις ἀνθρώπων χωρὶς ἰδιοκτησία.

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποία τὰ μέλη τῶν πρώτων χριστιανικῶν κοινοτήτων διεισοίρασαν μεταξύ τους τὰ ὑπάρχοντά τους ἐθεωρεῖτο πολὺ συχνὰ ἡ ζωὴ, ἡ ἐπιτυγχανομένη διὰ τῆς κοινότητος τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν, ὡς ἡ μόνη θεάρεστος ζωὴ.

Ἔτσι οἱ αἱρέσεις τῶν ἀναβαπτιστῶν, οἱ ὁποῖες εἶχαν ὀργανωθῆ κομμουνιστικῶς κατὰ τὸν 16ο αἰῶνα, ἰσχυρίζονται ὅτι ἔλαβαν ὡς πρότυπο τὴν ἀρχικὴν χριστιανικὴν κοινότητα.

Οἱ ὁπαδοὶ τῆς κοινότητος τῶν Βοημῶν, ἡ ὁποία εἶχε συσταθῆ τὸ 1500 ἔφερον ὡς δικαιολογίαν τῆς κομμουνιστικῆς τῶν ὀργανώσεως τοὺς ἐξῆς συλλογισμοὺς :

«Ἐπειδὴ, ὅλοι οἱ ἅγιοι ἔχουν κοινοκτημοσύνη στὰ ἅγια πράγματα καὶ ἐπειδὴ » ὁ Χριστὸς δὲν εἶχε τίποτε γιὰ τὸν ἑαυτὸ του ἀλλὰ ὅλα τὰ κατεῖχε δι' ἡμᾶς, γι' αὐτὸ » πρέπει ὅλα τὰ μέλη τοῦ σώματός του (δηλαδὴ οἱ ὁπαδοὶ του) νὰ μὴ ἔχουν κανένα » ἐπίγειο ἀγαθὸ γιὰ τὸν ἑαυτὸ τους.

«Ὁ Θεὸς δὲν ἔδωσε τίποτε στοὺς ἀνθρώπους γιὰ νὰ τὸ ἔχουν ὡς ἴδιον, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος συλλέγει γιὰ τὸν ἑαυτὸν του διάφορα πράγματα, ἀντιστρατεύεται » στὶς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ.

«Γιαυτὸ καὶ ὁ ἄνθρωπος, ποὺ πεθαίνει, δὲν παίρνει μαζί του τίποτε ἀπὸ τὴν περιουσίαν του.

«Ὁ Χριστὸς δὲ λέγει «τὸ ἐπίγειον ἀγαθόν, ξένον ἐστί».

Ὡς χαρακτηριστικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ Χριστιανοσοσιαλισμοῦ ἐθεωρεῖτο ὁ Piéré Leroux, ὁ ὁποῖος ἔζησε κατὰ τὸ 1837 καὶ ὁ ὁποῖος ἔγραψε τὰ ἐξῆς :

«Ἡ ιδέα τῆς ἀνθρωπότητος δὲν γνωρίζει οὐδὲν ἰδιαιτέρον Κράτος, οὐδεμίαν » ἰδιαιτέραν οἰκογένειαν, οὐδεμίαν προσωπικὴν ἰδιοκτησίαν.

«Ἡ σκέψις αὕτη πρέπει νὰ εὔρη τὴν ἐπικύρωσίν της εἰς τὴν ὑψίστην μονάδα, » εἰς τὴν ιδέαν τοῦ Θεοῦ· ἡ ὑπὸ ὠρισμένην δὲ μορφήν ἐνοηθεῖσα ιδέα τῆς Θεότητος » ταύτης εἶναι ἡ Ἐρησκεία».

Σήμερα βέβαια σπανίως συναντᾶ κανεὶς ὑπόλειμμά τι τῆς ομάδος αὐτῆς τῶν Χριστιανοσοσιαλιστῶν, διότι ὁ Μαρξισμὸς παρέσυρε ὅλες αὐτὰς τὶς κατευθύνσεις.

Ἡ αἰτιολογία τῶν χριστιανοσοσιαλιστῶν εἶναι τελείως ἀσταθῆς, γιὰτί, τόσο οἱ πρῶτες χριστιανικῆς ομάδες, ὅσο καὶ τὰ σημερινὰ μοναστήρια, δὲν ἦσαν τίποτε ἄλλο παρὰ κοινοβιακῆς ομάδες, χριστιανικῆς ἂν θέλετε οἰκογένειας, οἱ ὁποῖες δὲν ἐπέδωκον κανένα πολιτικὸ σκοπὸ καὶ τὸ μόνο, τὸ ὁποῖο ἤθελαν νὰ ἐπιτύχουν ἦτο ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον καὶ γενικῶς ἡ ἐφαρμογὴ τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας.

3. Δευτέρα κατηγορία τῆς ομάδος τοῦ ἰδεολογικοῦ κομμουνισμοῦ εἶναι ὁ ἐπιλεγόμενος Ἠθικὸς κομμουνισμὸς.

Κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν ὁπαδῶν τῆς ομάδος αὐτῆς ἡ ἀξίωσις τῆς πραγματοποιήσεως τῆς κομμουνιστικῆς κοινωνίας βασίζεται ἐπὶ ὅλων τῶν δυνατῶν ἠθικῶν ἰδανικῶν, δηλαδὴ ἐπὶ τῆς πολιτικακῆς ιδέας, τῆς ιδέας τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἰσότητος, τῆς ἀδελφότητος, τῆς δικαιοσύνης κλπ.

Εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκθέσῃ κανεὶς ἐδῶ λεπτομερῶς ἢ νὰ ταξινομήσῃ ὅλες τὶς ιδέες, στὶς ὁποῖες στηρίζονται οἱ διάφορες κατευθύνσεις τοῦ ἠθικοῦ κομμουνισμοῦ, οἱ ὁποῖες ξεκινοῦν ἀπὸ διάφορες σκέψεις.

Θὰ μπορούσε μονάχα κανεὶς νὰ σημειώσῃ μερικῆς χαρακτηριστικῆς αἰτιολογίας, ποὺ φέρουν οἱ ὁπαδοὶ τοῦ κομμουνισμοῦ.

Ἔτσι, μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς διδάσκουν τὴν ἀρχὴν ὅτι, γιὰ τὴν ρύθμισιν τῆς κοινωνικῆς ζωῆς δὲν πρέπει τὰ ἄτομα, τὰ ὁποῖα παρέρχονται, νὰ ἔχουν πολλὰ δικαιώματα. ἀλλὰ μόνον ἡ πολιτεία, ἡ ὁποία παραμένει πάντοτε, πρέπει νὰ σχηματίζῃ ἓνα κελῶς ὀργανωμένον σύνολο.

Μὲ αὐτὴ τὴν ἔννοια καὶ ὁ Πλάτων στὸ ἔργο του («Ἡ Πολιτεία») δίνει μιὰ ἰδανικὴ εἰκόνα κοινωνικῆς τάξεως.

«Ὅπως γνωρίζουμε, ὁ Πλάτων, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν οὐτοπιστής, στὸ ἔργο του

«ἡ Πολιτεία») ἐνοεῖ τὸ ἄτομο προωρισμένο ἀπολύτως γιὰ τὴν εὐημερία καὶ τὴν πρόοδο τῆς Πολιτείας καὶ περιορίζει ἐντελῶς τὴν ἐλευθερία του.

Σὲ μία διαλογικὴ συζήτησι τοῦ Σωκράτους μὲ τὸν Γλαύκωνα, ὁ Σωκράτης ὑποστηρίζει τὴν ἐπέμβασι τῶν ἀρχόντων στὴν οἰκογενειακὴ ζωὴ.

Ἐὰν πρόκειται νὰ γίνῃ γάμος, ὁ Σωκράτης διατυπώνει αὐστηρότατες διατάξεις σὲ τρόπο ὥστε, νὰ ἐξασφαλίζεται ἡ γέννησις τέκνων ὑγιῶν καὶ ἀρτίων, φθάνει δὲ μάλιστα μέχρι τοῦ σημείου νὰ κανονίζῃ καὶ τὴν ἡλικία τῶν μελλονύμφων.

Ἐπίσης καὶ γιὰ τὴν ἀνατροφή τῶν τέκνων προτείνει αὐστηρότατες διατάξεις, παραβλέπων ἐντελῶς τοὺς αἰσθηματικούς καὶ φιλανθρωπικούς νόμους καὶ προσηλούμενος ἀποκλειστικῶς στὸ συμφέρον τῆς Πολιτείας ὡς ὁλόκλητος.

Ἐχοντας λοιπὸν ὡς βᾶσι, ὅτι τὸ ἄτομον πρέπει νὰ ὑπερετῆ ἀποκλειστικῶς τὴν Πολιτεία, ὑποστηρίζει ὅτι αἱ φροντίδες γιὰ τὴν ἰδιωτικὴν περιουσία, ἐπιδρῶν ἐπιβλαβῶς στὰ κοινὰ συμφέροντα καὶ γι' αὐτὸ, ἐπιζητεῖται ἡ κοινοκτημοσύνη, ἵνα τοιοιυτοτρόπως ὅλοι οἱ πολῖτες, μποροῦν ν' ἀφιερωθοῦν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον στὸ καλὸ τῆς Πολιτείας.

Γιὰ τὸν ἴδιο λόγον ἐπιζητεῖται ἀπὸ τὸν Πλάτωνα ἡ κοινοκτημοσύνη καὶ τῶν γυναικῶν ἀκόμη.

Ἄλλοι πάλι ὀπαδοὶ τοῦ ἠθικοῦ κομμουνισμοῦ θεωροῦν τὴν κοινοκτημοσύνη ὡς ἀναγκαία, γιὰ τὴν ὅπως λέγουν, μὲ αὐτὴ ἐπιζητεῖται, ὅπως τὰ ἄτομα ἐπιτυγχάνουν καλλίτερα τὰ δικαιώματά τους.

Αὐτοὶ στηρίζονται στὴ θεωρία τοῦ φυσικοῦ δικαίου, ἡ ὁποία ἐδημιουργήθη ἀπὸ τὸν Hugo Grotius καὶ κατὰ τὴν ὁποία ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἐκ φύσεως δικαιώματα αἰώνια καὶ ἀπαραβίαστα ἀνεξαρτήτως τοῦ θετικοῦ δικαίου τῶν κατ' ἰδίαν Πολιτειῶν ἢ Λαῶν.

Ἐνα ἀπὸ τὰ δικαιώματα αὐτὰ ἐθεωρήθη καὶ τὸ δικαίωμα τῆς φυσικῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἰσότητος τῶν ἀνθρώπων, τὸ ὁποῖο ὑπεστήριξε ὁ Jean Rousseau, ὁ γνωστός δηλαδὴ συγγραφεὺς τοῦ κοινωνικοῦ συμβολαίου.

Ἔτσι, ὁ ἠθικός κομμουνισμὸς σὲ πολυάριθμα καὶ διαφορῶν εἰδῶν ἔργα, αἰτιολογήθηκε ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ φυσικοῦ Δικαίου καὶ ἐπεζητήθη ἡ ἐπικράτησις του, ὡς ἀναγκαία συνέπεια τῶν ἴσων δικαιωμάτων ὅλων τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς ἀπολαύσεως καὶ τῆς εὐτυχίας καὶ ὡς συνέπεια τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Ὅπως βλέπουμε, ὁ ἠθικός κομμουνισμὸς, ἀποτελεῖ ἕνα φιλοσοφικὸ σύστημα, τὸ ὁποῖο, ἡ πρᾶξις καὶ αὐτὴ ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου, δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ πραγματοποιηθῇ καὶ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς καὶ ἡ κατηγορία αὐτῆ τῶν κομμουνιστῶν παρεσύρθη ἀπὸ τὸ Μαρξιστικὸ κήρυγμα, τὸ ὁποῖο θὰ ἐξετάσουμε ἀργότερα.

4. Ἄλλὰ, ἂς ἐξετάσουμε τώρα καὶ τὸν **ἐξελικτικὸ κομμουνισμὸ**. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς κατευθύνσεως αὐτῆς πιστεύουν ὅτι ὁ Κομμουνισμὸς δὲν εἶναι ἕνα σύστημα, τὸ ὁποῖο μπορεῖ νὰ ἐπιβυμῆσῃ κανεὶς ἢ νὰ ἀξιῶσῃ ἀλλὰ πρόκειται περὶ συστήματος, τὸ ὁποῖον κατ' ἀνάγκην θὰ ἐπικρατήσῃ ὡς συνέπεια τῆς ἀναγκαστικῆς κοινωνικῆς ἐξελίξεως.

Ἡ κατευθύνσις αὐτὴ διακρίεται πάλι σὲ δύο ὁμάδες δηλαδὴ :

α) Στὸ **Δαρβινικὸ κομμουνισμὸ** καὶ

β) Στὸ **Μαρξικὸ κομμουνισμὸ ἢ Μαρξισμὸ**

Καὶ πρῶτον ὁ **Δαρβινικὸς κομμουνισμὸς** μεταφέρει ὠρισμένες Δαρβινικὰς ἀρχάς, ἀπὸ τὴ φυσικὴ ἐπιστήμη στὴν κοινωνικὴ ζωὴ καὶ μάλιστα μὲ τὴν ἐννοια ὅτι ἡ κοινωνία κατὰ τὴν ἀναγκαία ἐξέλιξι ὀφείλει σιγὰ-σιγὰ νὰ φθάσῃ στὴν ὑψηλοτέρα μορφή τοῦ κομμουνισμοῦ.

Ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς θεωρίας αὐτῆς θεωρεῖται ὁ B. Woltmann. Αὐτὸς ὑποστηρίζει ὅτι, ἡ ἱστορία τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐξελίσσεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν βιολογικῶν ἀρχῶν τῆς προσαρμογῆς πρὸς τὰς περιστάσεις, πρὸς τὴν κληρονομικότητα καὶ τὴν τελειοποίησι στὸν ἀγῶνα περὶ τὴν ὑπάρξι.

Σύμφωνα με τὴ θεωρία αὐτή, ὑποστηρίζεται ὅτι ἡ κοινωνία ἔχει τὴ φυσικὴ τῆς ἐξέλιξη.

Καθὼς δηλαδὴ στὴ ζωικὸ βασίλειο, πάντοτε ἐξελλίσσονται νέα εἶδη καὶ τὰ καλλίτερα ἀπὸ αὐτὰ κερδίζουν τὴ νίκη κατὰ τῶν ὀλιγώτερον ἰκανῶν στὸν ἀγῶνα περὶ τὴν ὕπαρξι, κατὰ ὅμοιο τρόπο ἐξελλίσσονται οἱ ὑψηλότερες καὶ καλλίτερα προσαρμοσμένες κοινωνικὲς καταστάσεις.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ παρουσιάζεται ἡ μοιραία σύγκρουσι μεταξὺ τῆς φυσικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς.

Ἡ κοινωνικὴ ζωὴ δὲν ἐξελλίσσεται κατὰ τοὺς φυσικοὺς νόμους, ἀλλὰ καθορίζεται μὲ τοὺς νομικοὺς θεσμοὺς, οἱ ὅποιοι πάλι εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀνθρωπίνης συνειδητῆς καὶ σκοπίμου ἐνεργείας.

Ὁ Kant διδάσκει τὰ ἑξῆς :

«Εἰς τὴν παρατήρησιν τῆς φύσεως ἡ πείρα μᾶς παρέχει ἀσφαλῶς τὸν κανόνα » καὶ εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ἀληθείας· ὡς πρὸς τοὺς ἠθικοὺς νόμους ὅμως, ἡ πείρα εἶναι » δυστυχῶς ἢ μητέρα τοῦ φαινομένου καὶ γιαυτὸ εἶναι ἀξιοκατάκριτον νὰ θέλωμεν » νὰ περιορίζωμεν ἢ νὰ ἀντλῶμεν τοὺς νόμους, τοὺς ἀφορῶντας τὸ τι ὀφείλομε νὰ » κάμουμε ἀπὸ τὸ τι γίνεται».

Αὐτὰ ὡς πρὸς τὸν Δαρβινικὸ κομμουνισμό, ὁ ὁποῖος ἔχει ἤδη ἀπογυμνωθῆ τελείως.

Ὡς πρὸς τὸν **Μαρξιστικὸ κομμουνισμό** παρατηροῦμεν ὅτι διδάσκει μιὰ φυσικὴ ἐξέλιξι τῆς κοινωνικῆς μας ζωῆς, με τὴ διαφορὰ ὅμως, ὅτι δὲν μεταφέρει ὀρισμένες διδασκαλίαι ἀπὸ τὴ φυσικὴ στὴν κοινωνιολογικὴ ἐπιστήμη, ἀλλὰ ἐδημιούργησε μιὰ ἰδιόρρυθμο κοινωνιολογικὴ φιλοσοφία, τὸ λεγόμενον **ἱστορικὸ ὕλισμ**ο γιὰ τὸν ὁποῖο θὰ ἀσχοληθοῦμε ἄλλοτε.

5. Ὡστε, ἐὰν θελήσουμε τώρα νὰ ἀνακεφαλαιώσουμε ὅσα εἴπαμε γιὰ τὶς διάφορες μορφῆς τῶν κοινωνικῶν συστημάτων, θὰ δώσουμε τοὺς ἑξῆς ὀρισμοὺς, ποὺ πρέπει νὰ τοὺς μάθουμε καλὰ γιὰ νὰ παρουσιάζουμε ἀρτία ἐγκυκλοπαιδικὴ μὲρφῶσι ἦτοι :

Πρῶτον: Ἰδεολογικὸς κομμουνισμὸς εἶναι τὸ κοινωνικὸ σύστημα, τὸ ὁποῖο ἀξιοῖ τὴν κοινοκτημοσύνη με τὴν αἰτιολογία ὅτι με αὐτὴ θὰ ἐπικρατήσουν τὰ ἰδανικὰ τῆς ἰσότητος, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἀδελφότητος κλπ.

Ὁ ἰδεολογικὸς κομμουνισμὸς παρουσιάζει δύο κατευθύνσεις δηλαδὴ :

α) Τὸ **Θρησκευτικὸ κομμουνισμό**, ὁ ὁποῖος φέρει ὡς δικαιολογία γιὰ τὴν ἐπιδιώξι τῆς κοινοκτημοσύνης τὶς θρησκευτικὰς ἰδέαι καὶ ἀντιλήψεις, ποὺ βρισκονται στὴ Χριστιανικὴ θρησκεία, τῆς ὁποίας ἡ πραγματοποίησις ἀπαιτεῖ συμβίωσιν ἄνευ ἰδιοκτησίας, καὶ

β) Τὸν **ἠθικὸ κομμουνισμό**, ὁ ὁποῖος ὡς δικαιολογίαν γιὰ τὴν ἐπιδιώξι τῆς κοινοκτημοσύνης, φέρει ὁποιοδῆποτε ἠθικὸ ἰδανικὸ καὶ κυρίως τὸ φυσικὸ δίκαιο, τὸ ὁποῖο ἀπαιτεῖ ἴσον δικαίωμα ὅλων τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς ἀπολαύσεως τῶν ἀγαθῶν ὡς συνέπειαν ἀνθρωπισμοῦ καὶ δικαιοσύνης.

Δεύτερον: Ἐξελικτικὸς κομμουνισμὸς, εἶναι τὸ κοινωνικὸ σύστημα, τὸ ὁποῖον ἐπιζητεῖ τὴν κοινοκτημοσύνη, με τὴν αἰτιολογία ὅτι με αὐτὴ θὰ ἐπέλθῃ βελτίωσις τῶν κοινωνικῶν ὄρων καὶ τῆς ζωῆς καὶ ὅτι τοῦτο θὰ πραγματοποιηθῆ πρὸ πάντων με τὴν ἐξέλιξι, εἴτε θέλουν δηλαδὴ, εἴτε δὲν θέλουν οἱ ἀνθρωποι.

Ὁ ἐξελικτικὸς κομμουνισμὸς παρουσιάζει καὶ αὐτὸς δύο κατευθύνσεις, δηλαδὴ :

α) Τὸν **Δαρβινικὸ κομμουνισμό**, ὁ ὁποῖος διδάσκει ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν βιολογικῶν ἀρχῶν τῆς προσαρμογῆς πρὸς τὶς περιστάσεις καὶ τῆς τελειοποιήσεως στὸν ἀγῶνα περὶ τὴν ὕπαρξιν θὰ ἐπέλθῃ ἀναγκαιῶς ἡ κοινοκτημοσύνη, καὶ

β) Τὸν **Μαρξιστικὸ κομμουνισμό**, ὁ ὁποῖος ἀποδίδει τὴν ἐξέλιξι τῆς κοινωνικῆς ζωῆς σὲ οἰκονομικὰ γεγονότα καὶ μόνον, ἦτοι στὸν τρόπο παραγωγῆς καὶ ἀνταλλαγῆς τῶν οἰκονομικῶν ἀγαθῶν.

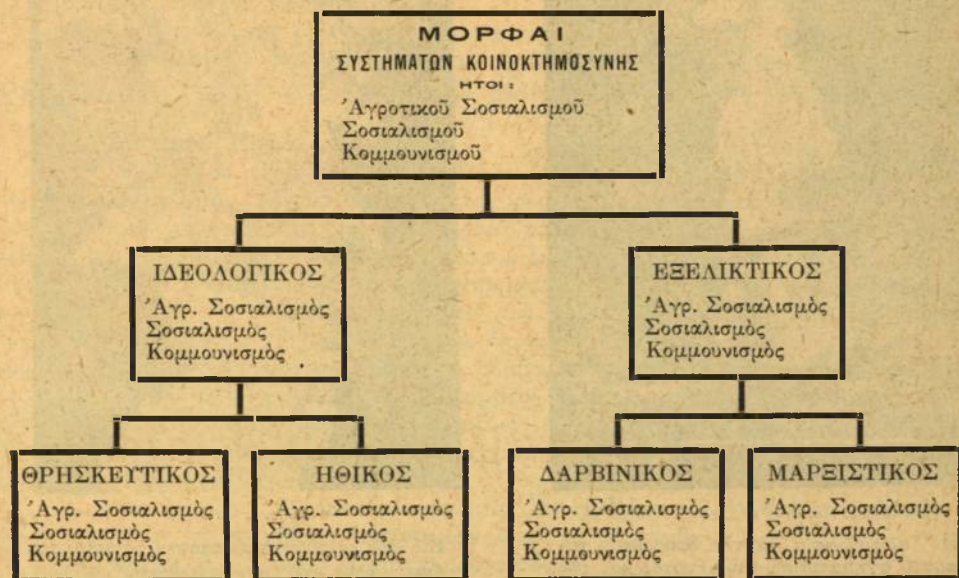
6. Για συντομία μπορούμε νά συγχανεύσουμε τίς διάφορες αυτές μορφές και νά παρουσιάσουμε δύο μόνον μορφές, οί όποίεσ ὅμως περιλαμβάνουν ὅλεσ αυτές τίς διαιρέσεισ, δηλαδή ὀμιλοῦμε μόνον περι **ἠθικοθρησκευτικοῦ ἢ ιδεολογικοῦ κομμουνισμοῦ** καί περι **ἐξελικτικοῦ κομμουνισμοῦ ἢ Μαρξισμοῦ**, ἤτοι :

α) **ἠθικοθρησκευτικὸς ἢ Ἰδεολογικὸς κομμουνισμὸς** εἶναι τὸ κοινωνικὸ » σύστημα, τὸ ὁποῖον ἐπιζητεῖ νά δημιουργήσῃ μία πολιτεία με βάσιν τὴν κοινο- » κτημοσύνη, εἴτε εἰσ ὄλα, εἴτε εἰσ ὄρισμένα μόνον ἀγαθά, με τὴν δικαιολογία ὅτι » ἔτσι θά πραγματοποιηθοῦν οἱ ιδέεσ τῆσ ἰσότητοσ, τῆσ ἀδελφότητοσ καί τῆσ ἐλευθε- » ρίασ ἢ καί ὁποιοδήποτε ἄλλο ἰδανικὸ καί γιὰτὶ αὐτὸ ἀπαιτεῖ ὁ ἀνθρωπισμὸσ καί » ἢ συμμόρφωσισ με τὴ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ, καί

β) **Ἐξελικτικὸς κομμουνισμὸς ἢ Μαρξισμὸς** εἶναι τὸ κοινωνικὸν σύστη- » μα, τὸ ὁποῖο ἐπιζητεῖ νά δημιουργήσῃ μία πολιτεία με βάσι τὴν κιοινοκτημοσύνη, » εἴτε εἰσ ὄλα, εἴτε εἰσ ὄρισμένα μόνον ἀγαθά, με τὴν δικαιολογία ὅτι αὐτὸ ἀπαιτεῖ ἢ » ἐξέλιξισ τῆσ κοινωνικῆσ ζωῆσ, πού πρέπει νά ρυθμίζεται πάντοτε σύμφωνα με » τὰ ὀικονομικὰ γεγονότα, δηλαδή σύμφωνα με τὸν τρόπο παραγωγῆσ καί ἀνταλ- » λαγῆσ τῶν ὀικονομικῶν ἀγαθῶν.

Τὸ πρῶτο καί σπουδαιότερο βιβλίο, πού παρουσιάζει, τίς κατευθύνσεισ καί τίς ἀρχέσ τοῦ ἐξελικτικοῦ κομμουνισμοῦ (Μαρξισμοῦ), εἶναι τὸ **κομμουνιστικὸ μανιφέστο**, πού ἐδημοσιεύθη τὸ 1848 ἀπό τὸν Μάρξ καί τὸν Ἐνγκελσ.

Ἄλλὰ γιὰ τὴ μορφή αὐτὴ τοῦ κομμουνισμοῦ (τὸν Μαρξισμὸ) θά κάνουμε λεπτομερῆ ἐξέτασι, ὅταν θά μελετήσουμε καί θά κρίνουμε τὸ περιεχόμενον τοῦ κομμουνιστικοῦ μανιφέστοσ, πού ἀπετέλεσε πάντοτε καί ἀποτελεῖ τὸ Εὐαγγέλιο τῶν κομμουνιστῶν (Μαρξιστῶν) ὄλου τοῦ κόσμου.

ΑΤΟΜΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

‘Υπό κ. Χ. ΠΑΤΣΟΥΡΗ ‘Υπαστ. Α’-

1. Γενικά.—2. ‘Η άτομική έκρηξις.—3. Οί εκ τής άτομικής έκρήξεως κίνδυνοι.—4. ‘Ωτικόν κύμα.—5. Τò θερμικόν κύμα.—6. Ραδιενέργεια.—7. ‘Ακτίνες Γάμμα.—8. Οδδτερόνια ή Νετρόνια.—9. Προϊόντα τής έκρήξεως (ή τής διασπάσεως).—10. Οί εκ τής Ραδιενεργείας κίνδυνοι.—11. Γενικός ύπολογισμός θυμάτων.—12. ‘Αρχαί άντιατομικής άμύνης.—13. Προστατευτικά μέτρα.

1. Γενικά.

‘Η ‘Ατομική βόμβα, ή καταπληκτική αύτη κατάκτησις τής ‘Επιστήμης, εις τήν οποίαν κυρίως οφείλεται τò νικηφόρον και σύντομον τέλος του τελευταίου πολέμου εις ‘Απω ‘Ανατολήν, είναι αναμφιβόλως τò ισχυρότερον όπλον τò όποιον εγνωρίσε μέχρι σήμερα ή ιστορία των ανθρωπίνων συρράξεων.

‘Όλοι μας ένθυμούμεθα τò περιστατικόν τής νεκρώσεως των δύο πόλεων τής ‘Ιαπωνίας, συνεπεία τής χρησιμοποίησώς της και όλοι μας άνεγνώσαμεν εις τόν τύπον περι των προκληθεισών εκεί καταστροφών. Πλήν όμως όλίγοι γνωρίζουν τήν πραγματικότητα. Αί άναγκαίαι τότε και μετέπειτα ύπερβολαί, σχετικώς με τα άποτελέσματα τής βόμβας, απέβησαν ή αιτία, ώστε όλίγοι να γνωρίζουν τι είναι

‘Η φωτογραφία αύτη δεικνύει τόν τρόπον σχηματισμού του μήκτους και τής στήλης του καπνού τής άτομικής έκρήξεως, ήτις ανήλθε μέχρι ύψους 20.000 μέτρων, κατά τήν δι’ ‘Ατομικής Βόμβας προσβολήν του λιμένος και βιομηχανικού κέντρου ΝΑΓΚΑΣΑΚΙ τής ΙΑΠΩΝΙΑΣ τήν 9ην Αύγουστου 1945.

Εις τήν φωτογραφίαν ταύτην φαίνεται τò άνω μέρος του σχηματισθέντος νέφους κατά τήν έκρηξιν ‘Ατομικής Βόμβας ύπερθεν των πολεμικών πλοίων των ήγκυροβολημένων εις τήν λιμνοθάλασσαν τής νήσου ΜΗΚΙΝΙ κατά τας δοκιμάς τής 1ης Ιουλίου 1946.

ἐπὶ τέλους αὐτὴ ἢ βόμβα, ποῖα θὰ εἶναι τὰ πραγματικὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς εἰς περίπτωσιν ἐκρήξεώς της εἰς Ἑλληνικὴν πόλιν, καὶ ποῖα εἶναι τὰ δυνάμενα νὰ ληφθοῦν παρ' ἡμῖν ἀποτελεσματικῶς μέτρα προστασίας.

2. Ἡ Ἀτομικὴ Ἐκρηξίς.

Αἱ σήμερον κατασκευαζόμεναι ἀτομικαὶ βόμβαι, περιλαμβάνουν Πλουτόνιον, (τεχνικὴν ραδιενεργὸν οὐσίαν), ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς ἀρχικῶς χρησιμοποιηθείσας, αἱ ὅποια εἶχον ὡς γόμωσιν οὐράνιον 235, κατασκευαζόμενον ἐκ τοῦ οὐρανίου 238.

Ἡ ἀτομικὴ βόμβα δυνατὸν νὰ ἐκραγῇ :

α) εἰς τὸν ἀέρα—μικρὸν ἢ μέγα ὕψος.

β) εἰς τὸ ἔδαφος—ἐπὶ τῆς ἢ ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ

γ) ἐντὸς θαλάσσης ἢ λίμνης—ἐπὶ τῆς ἢ ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος.

Παραλείποντες τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ εἰδικοῦ θέματος τῆς ἐκρήξεως, ἀναφέρομεν ὅτι κατ' αὐτὴν διασπῶνται τὰ ἄτομα τοῦ Πλουτονίου, ἐφ' ὅσον τοιαύτη εἶναι ἡ γόμωσις καὶ μία τεραστία ἐνέργεια ἀπελευθεροῦται ἐξ αὐτῶν. Κατὰ τὴν ἀτομικὴν ἐκρηξίν δημιουργεῖται μία πυρίνη σφαῖρα ἐκ τῆς ὁποίας ἐκπέμπονται :

α) ἐκτυφλωτικὴ λάμψις

β) ἔντονος θερμότης

γ) διαφόρων μορφῶν Ραδιενέργεια

δ) ὠστικὴ δύναμις καὶ ἐκκωφαντικὸς κρότος

Παραθέτομεν τὴν παρατήρησιν ὅτι, ὅσον μεγαλύτερον εἶναι τὸ ὕψος εἰς ὃ ἐκρηγνύεται ἡ βόμβα, τόσον ἐκτεταμέναι εἶναι αἱ προκαλούμεναι καταστροφαί, ἐνῶ εἰς χαμηλὸν ὕψος λαμβάνουσα χώραν τοιαύτη, προκαλεῖ καταστροφὰς μικροτέρας ἐκτάσεως, μεγαλυτέρας ὅμως σοβαρότητος.

3. Οἱ ἐκ τῆς Ἀτομικῆς ἐκρήξεως κίνδυνοι.

Ἡ ἀπελευθερουμένη ἐκ τῆς ἐκρήξεως καὶ κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτῆς ἐνέργεια παρουσιάζεται ὑπὸ τὰς κάτωθι μορφάς :

α) Ὡστικὸν κύμα, β) Θερμικὸν κύμα, γ) Ραδιενέργεια.

Ἐνταῦθα δεόν νὰ τονισθῇ, ὅτι οἱ ὑπὸ τῆς βόμβας προκαλούμενοι κίνδυνοι εἶναι περιωρισμένοι, γνωστοὶ κατ' ἕκτασιν καὶ φύσιν καὶ δυνάμεθα νὰ προστατευθῶμεν ἐξ αὐτῶν.

4. Ὡστικὸν Κύμα.

Τὸ κύμα τοῦτο εἶναι μία μεγάλη δύναμις ἐνεργοῦσα ἐπὶ κτιρίων καὶ ἀνθρώπων, δίκην τεραστίου πιεστηρίου καὶ ὡς ἰσχυρὸς τυφών. ἔχον κατεύθυνσιν, πλησίον μὲν τοῦ ἐπικέντρου—καὶ ἐπίκεντρον καλεῖται ὁ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ποῦς, τῆς διὰ τοῦ σημείου ἐκρήξεως διεργομένης καθέτου—κάθετον ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω, μεταβαλλομένης βαθμηδὸν εἰς ὀριζοντίαν ὅσον ἀπομακρύνεται τούτου. Τὸ ὠστικὸν κύμα ἀτομικῆς βόμβας δὲν διαφέρει κατὰ φύσιν τοῦ προκαλουμένου ὑπὸ τῶν κατὰ τὸν προηγούμενον πόλεμον χρησιμοποιηθεισῶν ἐκρηκτικῶν βομβῶν τοιούτου. Ἡ διαφορά ἔγκειται εἰς τὴν ἔντασιν. Ἡ ἀτομικὴ βόμβα προκαλεῖ ὠστικὸν κύμα κατὰ πολὺ ἐντονώτερον τοῦ ὑπὸ τῶν κλασσικῶν βομβῶν προκαλουμένου καὶ τούτου ἕνεκα αὕτη θεωρεῖται ὡς τὸ ἰσχυρότερον ἐκρηκτικὸν ὄπλον. Τὸ ὠστικὸν κύμα ἀκολουθεῖται ὑπὸ ἄλλου τοιούτου, ἀντιθέτου κατευθύνσεως, τὸ ὁποῖον καλεῖται «ἀναρροφητικὸν κύμα».

Τ' ἀποτελέσματα τοῦ ὠστικοῦ κύματος, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενομένων μελετῶν καὶ πειραμάτων ἐπὶ **συνήθων κατοικιῶν** εἶναι τὰ ἀκόλουθα :

Εἰς ἀκτίνα 0,8 γλμ. αἱ πλείστα καταρρέουν.

Εἰς ἀκτίνα 0,8—1,5 γλμ. αἱ πλείστα ὑφίστανται σοβαρὰς ζημίας

Εἰς ἀκτίνα 1,5—3 γλμ. αἱ πλείστα ὑφίστανται ἐλαφρὰς ζημίας, αἵτινες μειοῦνται ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως ἐκ τοῦ ἐπικέντρου.

Τὰ προαναφερθέντα ἀποτελέσματα ἐπισυμβαίνουν εἰς οἰκίας συνήθους κατασκευῆς, ἐνῶ εἰς κτίρια ἐκ σιδηροπαγοῦς σκυροδέματος (μπετόν). προκαλοῦνται ὀλιγώτεραι ζημιαί.

Ἄξιον ἰδιαίτερας προσοχῆς εἶναι τὸ γεγονός ὅτι, εἰς περίπτωσιν ἀτομικοῦ βομβαρδισμοῦ θὰ ἐπισυμβοῦν ζημίαι εἰς ἐγκαταστάσεις Κοινῆς Ὁφελείας, Ὑδατος, Φωταερίου, Τηλεπικοινωνιῶν κ.λ.π. ὀφειλόμεναι ἐν πολλοῖς εἰς τὸ ἐν λόγῳ κῦμα, αἵτινες ζημίαι δύνανται νὰ προκαλέουν πλείστους ὅσους κινδύνους.

Ἄλλος κίνδυνος διὰ τοὺς ἀνθρώπους εἶναι τὰ ἐκσφενδονιζόμενα διάφορα ὑλικά, ἐκ τῶν ὁποίων, κατὰ τὰς παρατηρήσεις τῶν εἰδικῶν, ἐβλήθησαν τὰ περισσότερα τῶν θυμάτων εἰς τὰς Ἰαπωνικὰς πόλεις.

Αὐτὸς ἐν γενικαῖς γραμμαῖς εἶναι ὁ κίνδυνος ἐκ τοῦ Ὄστικοῦ κύματος ἐκ τοῦ ὁποίου παρέχουν πλήρη προτασίαν τὰ αὐτὰ μέσα προστασίας, ὡς καὶ ἐκ τῶν κλασσικῶν βομβῶν, δηλαδή τὰ καταφύγια τοῦ γνωστοῦ τύπου.

5. Τὸ θερμικὸν κῦμα.

Τὸ ἐκ τῆς ἀτομικῆς ἐκρήξεως προκαλούμενον θερμικὸν κῦμα εἶναι ἔντονος θερμότης πολλῶν χιλιάδων βομβῶν, ἥτις ἐκπέμπεται πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις, διαρκεῖ χρονικὸν διάστημα μικρότερον τοῦ δευτερολέπτου καὶ εἶναι αἰσθητὸν—ὡς ἀπλή θερμότης—εἰς ἀπόστασιν 8.000 περίπου μέτρων. Ὁ κίνδυνος ἐκ τοῦ κύματος τούτου συνίσταται εἰς τὴν ἀνάφλεξιν εὐφλέκτων ὑλικῶν, ἕνεκα τῆς ἀναπτυσσομένης τεραστίας θερμότητος—ἔστω καὶ βραχυτάτης διαρκείας—καὶ τὴν οὕτω δημιουργίαν μεγάλου ἀριθμοῦ ἐστιῶν πυρός καὶ πυρκαϊῶν εἰς ἐκτεταμένην ἐπιφάνειαν.

Ἐπὶ τῶν ἀκαλύπτων ἀνθρώπων προκαλεῖ ἐγκαύματα ἄλλοτε ἄλλου βαθμοῦ, ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως ἐκ τοῦ ἐπικέντρου, ἐνῶ ἐπὶ κεκαλυμμένων οὐδεμίαν ἐπίδρασιν ἀσκεῖ.

Ὡς ἐν ὀλίγοις ἐπεξηγήθη, τὸ θερμικὸν κῦμα προκαλεῖ πυρκαϊὰς ὡς καὶ αἱ γνωστὰ κλασσικὰ ἐμπρηστικὰ βόμβαι καὶ λαίλαπα πυρός, ἀλλ' εἰς μεγάλην ἔκτασιν, χαρακτηριστικὸν ὅπερ καθιστᾷ τὴν ἀτομικὴν βόμβαν, τὸ ἰσχυρότερον ἐμπρηστικὸν ὄπλον ἐκ τῶν μέχρι σήμερον χρησιμοποιηθέντων. Προστασία ἐκ τοῦ θερμικοῦ κύματος παρέχεται ὑπὸ τῶν κοινῶν καταφυγίων.

6. Ραδιενέργεια.

Ἡ ραδιενέργεια ἀποτελεῖ τὸν ὑπὸ τῆς ἀτομικῆς ἐκρήξεως νέον κίνδυνον. Εἶναι εὐτύχημα δι' ἡμᾶς τὸ γεγονός ὅτι γνωρίζομεν κάλλιστα τὸν κίνδυνον αὐτὸν καὶ ὅτι τὰ ὑπ' αὐτῆς προκαλούμενα θύματα εἶναι ὀλιγώτερα εἰς ποσοστὸν, ἐν συγκρίσει μὲ τὰ ὑπὸ τοῦ ὄστικου καὶ θερμικοῦ κύματος προκαλούμενα.

Ἡ Ραδιενέργεια παρουσιάζεται ὑπὸ τὰς κάτωθι μορφάς :

- α) ὡς Ἀκτίνες Γάμμα
- β) ὡς Οὐδετερόνια ἢ Νετρόνια καὶ
- γ) ὡς Προϊόντα τῆς ἐκρήξεως (ἢ τῆς Διασπάσεως).

7. Ἀκτίνες Γάμμα.

Αἱ ἀκτίνες Γάμμα εἶναι ἀκτίνες ἐκπεμπόμεναι δίκην κύματος κατ' εὐθείαν καὶ μὲ ταχύτητα φωτὸς περίπου.

Ἐχουν μεγάλην διατρητικὴν δύναμιν. Τὸ μεγαλύτερον μέρος ἐκπέμπεται ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκρήξιν καὶ ἡ ἔντασις αὐτῶν μειοῦται καθισταμένη ἀκίνδυνος μετὰ πάροδον ἐνὸς δευτερολέπτου. Αἱ ἀκτίνες αὗται ἐξασθενίζουν εἰς ἡν περίπτωσιν διέλθουν διὰ τινος σώματος, ὁ δὲ βαθμὸς ἐλαττώσεως τῆς ἐντάσεώς των ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ πάχους καὶ τῆς πυκνότητος τοῦ διατρυπωμένου σώματος.

Αὗται διατρυποῦν τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, προσβάλλουσαι τὰ κέντρα ζωῆς καὶ τὸν μυελὸν τῶν ὀστέων—ἐνθα παράγονται τὰ ἐρυθρὰ καὶ λευκὰ αἰμοσφαίρια—προκαλοῦσαι ἀσθένειαν ραδιενεργείας ἢ ἀκτινοπάθειαν Röntgen ἀναλόγου σοβαρότητος πρὸς τὰ ἀπορροφηθέντα ὑπὸ τοῦ ὄργανισμοῦ.

Αἱ Ἀκτίνες Γάμμα, ἐπὶ τῆ βάσει τῶν γενομένων μελετῶν καὶ πειραμάτων, προκαλοῦν ἐπὶ ἐντελῶς ἀκαλύπτων ἀνθρώπων :

- α) Θάνατον 100 % εἰς ἀκτῖνα 800 μ. ἐκ τοῦ ἐπικέντρου
- β) Θάνατον 50 % εἰς ἀκτῖνα 800 μ.—1.200 μ.

γ) Σχετικῶς ὀλίγους θανάτους πέραν τῶν 1.200 μ.

δ) Ἀσθένειαν Ραδιενεργείας καὶ ἄκτινοπάθειαν μέχρι τὰ 2.000 μ.

Τὰ προαναφερθέντα ἀποτελέσματα θὰ συμβοῦν μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν καταληφθῆ ὁ πληθυσμὸς ἀκάλυπτος, δὲν καταφύγη δηλαδὴ εἰς τὰ καταφύγια ἢ τοῦλάχιστον εἰς κεκαλυμμένους χώρους.

Τὸ χαρακτηριστικὸν ὅτι οἱ ἄκτινες Γάμμα ἐξασθενίζουσι ἀναλόγως τοῦ πάχους καὶ τῆς πυκνότητος τῶν ὑπ' αὐτῶν διατρυπωμένων ὑλικῶν, ἀποτελεῖ τὴν βάσιν ἐφ' ἧς στηρίζεται ἡ ἐξ αὐτῶν προστασία ἡμῶν, ἥτις συνίσταται εἰς τὴν καθ' οἰονδήποτε τρόπον κάλυψιν.

Ἔχει καταδειχθῆ ὅτι τὰ τοιχώματα τῶν κατὰ τὸν προηγούμενον πόλεμον χρησιμοποηθέντων καταφυγίων καὶ οἱ τοῖχοι τῶν συνήθων κατοικιῶν καταλλήλως ἐνισχυόμενοι διὰ χρώματος, ἄμμου ἢ ἄλλως πως, παρέχουσι ἱκανοποιητικὴν προστασίαν.

8. Οὐδετερόνια καὶ Νετρόνια.

Τὰ Οὐδετερόνια ἢ Νετρόνια εἶναι μικρότατα τεμαχίδια ὕλης, μὴ ἔχοντα ἠλεκτρικὸν φορτίον, ἅτινα ἐκτοξεύονται, μετὰ τὴν διάσπασιν τῶν πυρήνων τῶν ἀτόμων τοῦ περιεχομένου ἐντὸς τῶν βομβῶν Οὐρανίου ἢ Πλουτονίου, πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις καὶ οὐχὶ εἰς ἄκτινα μεγαλυτέραν τῶν 700 μ. ἀπὸ τοῦ σημείου ἐκρήξεως. Ταῦτα ἔχουσι μεγάλην διατρητικὴν ἱκανότητα. Κύριον χαρακτηριστικὸν τῶν Οὐδετερονίων εἶναι ἡ Ραδιενεργεῖα ἐξ Ἐπαγωγῆς. Καθιστοῦν δηλαδὴ τὰ ὑπ' αὐτῶν προσβαλλόμενα ὑλικά ραδιενεργά, διαφέρουσι δὲ τῶν ἄκτινων Γάμμα κατὰ τὸ ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν ἄκτινων Γ προσβαλλόμενα ὑλικά δὲν ἐκπέμπουσι Ραδιενεργεῖαν, ἦτοι δὲν καθιστοῦν Ραδιενεργὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν διατρυπόμενα ὑλικά.

Ἡ ὑψηλότερον τῶν 700 μ. ἐκρηγνυομένη ἀτομικὴ βόμβα—καὶ αὕτη εἶναι ἡ κατὰ πᾶσαν ἐκδοχὴν ἀναμενομένη μέθοδος ἀτομικῆς προσβολῆς—οὐδένα κίνδυνον ἐκ τῶν οὐδετερονίων προκαλεῖ. Ἡ κάτω ὁμωσ τοῦ ὑψομέτρου τούτου ἢ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἢ ἢ ἐντὸς τοῦ ὕδατος ἐκρηξίς δημιουργεῖ σοβαρὸν κίνδυνον μόλυνσεως. Πλὴν ὁμωσ δυνάμεθα σαφῶς νὰ καθορίσωμεν δι' εἰδικῶν ὀργάνων τὴν οὕτω μολυνομένην περιοχὴν καὶ νὰ λάβωμεν τὰ κατάλληλα μέτρα προστασίας.

9. Προϊόντα τῆς ἐκρήξεως (ἢ τῆς διασπάσεως).

Προϊόντα τῆς ἐκρήξεως λέγονται μικρότατα σωματίδια, ἅτινα περιέχονται εἰς τὸ Ραδιενεργὸν νέφος καὶ ἅτινα παρασύρονται ὑπ' αὐτοῦ εἰς μεγάλα ὕψη. Ταῦτα μετὰ ἕνα ἀκαθόριστον χρονικὸν διάστημα αἰωρήσεώς των εἰς τὸν ἀέρα παρασυρόμενα ὑπὸ βροχῆς ἢ ἀνέμου πίπτουσι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους εἰς ἀπόστασιν ἄλλοτε ἄλλην ἐκ τοῦ ἐπιπέδου. Τὰ προϊόντα τῆς ἐκρήξεως προκαλοῦν κίνδυνον ἐκ τῆς Ραδιενεργείας τὴν ὁποῖαν περιέχουσι.

10. Οἱ ἐκ τῆς Ραδιενεργείας κίνδυνοι.

Τὰ ἐκ τῆς Ραδιενεργείας ἀποτελέσματα διακρίνονται εἰς δύο κατηγορίας :

α) Τὰ ἄμεσα, ἅτινα ἐκδηλώνονται ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκρηξίν καὶ ὀφείλονται εἰς τὰς Ἀκτίνιας Γάμμα καὶ τὰ Οὐδετερόνια (Τὰ τελευταῖα ταῦτα διὰ τὰς κάτω τῶν 700 μ. ἐκρήξεις).

β) Τὰ ἐκδηλούμενα μετὰ χρονικὸν διάστημα καὶ ὀφειλόμενα εἰς τὰ Προϊόντα τῆς ἐκρήξεως :

Ἡ προσβολὴ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ὑπὸ τῆς Ραδιενεργείας προκαλεῖ :

α) Ἀκτινοπάθειαν ἢ Ἀσθένειαν Ραδιενεργείας, κατὰ κύριον λόγον ἐκ τῆς προσβολῆς τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ἐξ ἄκτινων Γάμμα καὶ

β) Μόλυσιν Ραδιενεργείας, ἥτις προκαλεῖται ἐκ τῆς εἰσόδου διαφόρων Ραδιενεργῶν σωματίων εἰς τὸν ὀργανισμὸν δι' ἀναπνοῆς ἢ καταπόσεως.

Ἄρχικὰ συμπτώματα αὐτῶν εἶναι :

Shock, ναυτία, ἔμετοι, διάρροια, πυρετὸς καὶ γενικὴ ἀδυναμία, ἀργότερον ἀνεμία καὶ δυνατόν πτώσις τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς.

Πρώται βοήθειαι δύνανται νά δοθοῦν εἰς ἀσθενῆ καὶ συνίστανται εἰς τὴν καταπολέμησιν ἐκάστου συμπτώματος εἰδικῶς, ἀλλὰ ἡ συνέχεια ἐπ' αὐτῶν εἶναι ἀντικείμενον τῶν ἱατρῶν, οἵτινες μελετοῦν τ' ἀποτελέσματα τῆς ἀτομικῆς βόμβας ἀπὸ ἱατρικῆς πλευρᾶς.

11. Γενικὸς ὑπολογισμὸς τῶν Θυμάτων.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰδικῶν δι' ἐκάστην μορφήν Ραδιενεργείας ἀνωτέρω ἀναφερθέντων, ὑπολογίζονται αἱ δυνάμεις νά προκληθοῦν ἐκ τῆς ἀτομικῆς βόμβας καταστροφαί(1).

Οὕτω, ὑποθέσωμεν Ἑλληνικὴν πόλιν 200.000 κατοίκων εἰς ἣν δὲν ἔχει γίνεαι ἀραιώσεις καὶ ἤτις ἐπλήγη δι' ἀτομικῆς βόμβας αἰφνιδίως χωρὶς ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς νά δυνηθῆ νά καλυφθῆ.

Ὑπολογίζεται ὅτι θά ἔχωμεν: 10.000 νεκρούς, 25.000 τραυματίας, ἐξ ὧν 13.000 παγιδευμένοι ὑπὸ ἐρειπίων καὶ 80.000 ἀστέγους, ἐξ ὧν 15.000 ἐλαφρῶς τραυματισμένοι. Σύνολον θυμάτων 50.000

Ἐπολογίζεται ἐπίσης ὅτι τ' ἀνωτέρω θύματα θά εὑρεθοῦν εἰς τὰς ἀκολούθους ἁποστάσεις ἐκ τοῦ ἐπικέντρου :

25.000	θύματα	εἰς	ἀκτῖνα	0—1	χλμ.
20.000	»	»	»	1—4	»
5.000	»	»	»	4—15	»
ἐξ αὐτῶν οἱ	10—15.000	θά εἶναι	θύματα	τοῦ	θερμικοῦ κύματος
	7—10.000	»	»	»	τῶν ἀκτίνων Γάμμα
	25—30.000	»	»	»	᾽Ωστικοῦ κύματος καὶ πυρκαϊῶν.

Συμπεράσματα ἐκ τῶν ὡς ἄνω παρατηρήσεων εἶναι τὰ ἀκόλουθα, ὅτι :

- α) Οἱ κίνδυνοι ἐκ τῆς Ἀτομικῆς Βόμβας εἶναι γνωστοί.
- β) Τ' ἀτομικὰ ὄπλα δὲν καταστρέφουν τὰ πάντα.
- γ) Ἡ Ραδιενέργεια προκαλεῖ τὸ μικρότερον ποσοστὸν τῶν θυμάτων.
- δ) Θά ὑπάρξῃ μέγας ἀριθμὸς θυμάτων χηρῶν βοθηθείας.

12. Ἀρχαὶ Ἀντιατομικῆς Ἀμύνης.

Ἀνεπτύχθησαν εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους οἱ ἐκ τῆς ἀτομικῆς ἐκρήξεως προκλούμενοι κίνδυνοι.

᾽Ωστικὸν—Θερμικὸν κύμα καὶ Ραδιενέργεια εἰς τὰς διαφόρους αὐτῆς μορφάς.

Ἐπαναλαμβάνομεν ὁμῶς ὅτι οἱ δύο πρώτοι ἐκ τῶν κινδύνων ἦσαν γνωστοί κατὰ φύσιν ἐκ τοῦ προηγουμένου πολέμου, ὡς συνέπεια τῆς ἐκρήξεως ἐκρηκτικῶν καὶ ἐμπρηστικῶν βομβῶν, διαφέροντες μόνον κατ' ἔκτασιν.

Νέος εἶναι ὁ κίνδυνος ἐκ τῆς Ραδιενεργείας ἐκ τῆς ὁποίας προστατευόμεθα δι' ἀναλόγων μέσων ὡς καὶ ἐκ τῶν Χημικῶν Πολεμικῶν Οὐσιῶν.

Ἡ κατὰ φύσιν ὁμοιότης τῶν ἀποτελεσμάτων ἐκ τοῦ ᾽Ωστικοῦ καὶ Θερμικοῦ κύματος πρὸς τὰ τῶν γνωστῶν ἐκρηκτικῶν καὶ ἐμπρηστικῶν βομβῶν καὶ ἡ ἀναλογία τῶν προστατευτικῶν ἐκ τῆς Ραδιενεργείας πρὸς τὰ ἐκ τῶν Χημικῶν Πολεμικῶν Οὐσιῶν, τοιαῦτα ἀποτελοῦν τὰς ἀρχὰς τῆς Ἀντιατομικῆς Ἀμύνης.

Ἄλλ' ὅ,τι πρωταρχικῶς ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν ἐφαρμογὴν οἰοῦδηποτε προστατευτικῶν μέτρων, στηριζομένου εἰς τὰς προαναφερθείσας ἀρχὰς, εἶναι :

- α) Ἡ διαφώτισις τοῦ Κοινοῦ καὶ β) Ὁ ἔγκαιρος Συναγερμὸς.

(1) Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀτομικῆς βόμβας γενικῶς εἶναι τὰ ἐξῆς : α) Μηχανικὰ τραύματα (τὰ προκαλούμενα δηλαδὴ ἐκ τῆς ἐπενεργείας στερεοῦ ἀντικειμένου ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος), ἐκ τοῦ ὠστικοῦ κύματος β) ἄμεσα ἐγκαύματα ἐκ τοῦ θερμικοῦ κύματος γ) κοινὰ ἐγκαύματα, ἐκ τῶν πυρκαϊῶν καὶ δ) Ἀκτινασθένεια ἢ μύλυνσις ἐκ τῆς ραδιενεργείας.

Ἡ διαφώτισις τοῦ Κοινοῦ ἀποσκοπεῖ, ὡς εἰδικῶς ἀνεπτύχθη, νὰ καταστήσῃ γνωστοὺς εἰς τὸ πολὺ Κοινὸν τοὺς ἐκ τῆς ἀτομικῆς ἐκρήξεως κινδύνους καὶ τὰς συνεπειὰς αὐτῶν, ὡς οὗτοι θὰ συμβοῦν ἄνευ οὐδεμιᾶς μειώσεως καὶ ὑπερβολῆς.

Καὶ τοῦτο διότι ἀποτελεῖ πλέον κανόνα ὅτι οἰοδήποτε μέγεθος καὶ ἂν ἔχη ὁ κίνδυνος, παύει νὰ θεωρεῖται καταστρεπτικὸς ἂν εἶναι ἐκ τῶν προτέρων γνώστῶς.

Ἡ γνώσις τῶν λεπτομερειῶν καὶ τῶν συνεπειῶν αὐτοῦ ὑποβοηθεῖ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ψυχραιμίας κατὰ τὴν ἐπέλευσίν του καὶ ἀπομακρύνει ὅ,τι δύναται νὰ προκαλέσῃ τὸν καταστρεπτικὸν διὰ τὰς παρομοίας στιγμὰς πανικόν.

Ὁ ἔγκαιρος ἐξ ἄλλου συναγερμὸς ἔχει μεγίστην σπουδαιότητα, καθ' ὅσον πᾶν προστατευτικὸν μέτρον δέον νὰ λαμβάνεται ἐγκαίρως καὶ μόνον διὰ ταχείας καλύψεως τοῦ πληθυσμοῦ θ' ἀποφευχθοῦν τὰ προαναφερθέντα ἀποτελέσματα τῆς ἀτομικῆς ἐκρήξεως.

Εἶναι γενικῶς παραδεδεγμένον ὅτι ἡ κυριώτερα αἰτία τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν θυμάτων εἰς Χιροσίμα, ὑπῆρξεν ὅτι ἡ προσβολὴ κατέλαβεν τοὺς κατοικοὺς ἐντελῶς ἀπροειδοποιήτους.

13. Προστατευτικὰ μέτρα.

Τὰ προστατευτικὰ μέτρα, ἅτινα δέον νὰ λαμβάνωνται πρὸς μείωσιν εἰς τὸ ἐλάχιστον δυνατὸν ὅριον τῶν συνεπειῶν μιᾶς ἀτομικῆς προσβολῆς, διακρίνονται εἰς ἀτομικὰ καὶ Γενικὰ :

Ἀτομικὰ : εἶναι ὅσα ὀφείλει νὰ κάμῃ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἄτομον δι' ἐαυτό, ἅτινα περιλαμβάνονται εἰς εἰδικὰς ὁδηγίας.

Γενικὰ : εἶναι τὰ ἀφορῶντα ἀριθμὸν ἀτόμων ἢ καὶ ὀλόκληρον τὸν πληθυσμὸν τῆς Χώρας. Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ἀκόλουθα :

α) Ἀραιώσεις τοῦ πληθυσμοῦ τῶν μεγάλων πόλεων, ἵνα οὕτω ἐλαττωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων.

β) Ὁργάνωσις τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἐκπαίδευσις τοῦ κοινοῦ εἰς θέματα Πυροσβέσεως, ἵνα οὕτω καταστῇ ὀλιγώτερον δύσκολος ἢ κατάσβεσις τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ πυρκαϊῶν, αἵτινες ἀναμένονται ἐκ τοῦ θερμικοῦ κύματος. γ) Ὁργάνωσις ἰατρικῆς Περιθάλψεως διὰ τὸν μεγάλον ἀριθμὸν τῶν θυμάτων, ἅτινα θὰ ἔχουν ἀνάγκην Πρώτων Βοηθειῶν καὶ Νοσοκομειακῆς Θεραπείας.

δ) Ἐκπαίδευσις τῶν ἰκανῶν νὰ προσφέρουν πρῶτας βοήθειας, διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ εὑρεθῇ τοσοῦτος ἀριθμὸς ἰατρῶν ἀφ' ἐνὸς καὶ διότι ἡ ἐργασία αὕτη εἶναι μετὰ ὀλιγώρων ἐκπαίδευσιν ἀπλουστάτη.

ε) Ὁργάνωσις Ὑπηρεσίας Διασώσεως τῶν θυμάτων ἐκ τῶν ἐρειπίων. Ἡ ἐργασία αὕτη ἀπαιτεῖ ὅπωςδῆποτε ἐκπαίδευσιν, διότι εἶναι βασικῆς σημασίας.

στ) Ὁργάνωσις Ὑπηρεσίας Μερίμνης διὰ τοὺς ὅπωςδῆποτε εὑρεθησομένους ἀβοηθήτους.

Αὐτὰ εἶναι ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὰ προστατευτικὰ μέτρα ἅτινα δέον νὰ ληφθοῦν διὰ τὴν προστασίαν τοῦ Κοινοῦ.

Αἱ βάσεις δι' ὅλ' αὐτὰ ἔχουν τεθῆ καὶ μία ἀρίστη ἀρχὴ ἔχει ὀλοκληρωθῆ.

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις Παθητικῆς Ἀεραμύνης τῆς Χώρας, ἥτις καὶ φέρει τὴν τεραστίαν εὐθύνην διὰ τὴν προστασίαν τοῦ κοινοῦ, ἔχει ἤδη ὀργανώσει τὰς Μονάδας Παθητικῆς Ἀεραμύνης ὑπὸ τὴν Διοίκησιν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ τῇ συνεργασίᾳ τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας, ἥτις διαδραματίζει σπουδαῖον ρόλον, εἰς τὴν ὅλην προσπάθειαν, τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας, τῶν Ὑγειονομικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν Ὁργανισμῶν Κοινῆς Ὁφελείας.

Ἄλλ' ἐνόητον καθίσταται ὅτι ἡ ἀρχὴ δὲν εἶναι ἀρκετή.

Πλεῖστα ὅσα δέον νὰ συντελεσθοῦν προσέτι διὰ τὴν ὀλοκληρωσιν τοῦ ὅλου ἔργου, διὰ τὸ ὅποῖον ἅπαντες ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ συνδράμουν, πεποιθότες ὅτι οὕτω αἱ συνέπειαι τῶν ἐχθρικῶν προσβολῶν θὰ μειωθοῦν εἰς τὸ ἐλάχιστον.

ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΟ ΙΛΜΠΡΙΤΖ

Ἰὺπό τοῦ ΠΩΛ ΜΑΚ ΓΚΟΥΑ·Ι·Ρ
Μετάφρασις ἀπὸ τ' Ἀγγλικά Η. ΣΑΓΓΙΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

— Καὶ τώρα μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε τί ξέρετε γιὰ τὴ καθημερινὴ ζωὴ του. Τὴ ὥρα σηκωνότανε, τὴ ὥρα ἔφευγε γιὰ τὴ δουλειά του, μὲ τί εἶδους ἀνθρώπους σχετιζότανε. Μὲ δυὸ λόγια ὅ,τι γνωρίζετε.

— Ὁ Μπόμπ σηκωνότανε περὶ τίς ἑπτὰ παρὰ τέταρτο. Ἐπαίρνε πρῶτα τὸ μπάνιο του, μετὰ ἕνα πλούσιο πρόγευμα γύρω στὶς ἑπτὰ καὶ εἴκοσι καὶ στὶς ὀκτῶ παρὰ τέταρτο βρισκότανε στὸ δρόμο. Ὅταν εἶχε πολὺ δουλειὰ καμμιά φορὰ, ἔφευγε μιὰ ὥρα νωρίτερα.

— Αὐτὸ συνέβαινε τακτικά ;

— Συνήθως κάθε Δευτέρα τὸ καλοκαῖρι καὶ δυὸ-τρεις φορές τίς ἄλλες μέρες τοῦ μηνός. Νομίζω ὅμως πὼς ὁσάκις εἶχε δουλειὰ περισσότερὴ ἀπ' τὴ συνιθισμένη, τοῦτο τὸν εὐχαριστοῦσε. Γενικῶς—πλὴν ὠρισμένων ἐξαιρέσεων—ἐπέστρεφε στὶς πεντέμισθ. Τοῦ ἄρесе νὰ γυρίζη γιὰ τὸ δεῖπνο. Φυσικὰ τύχαινε καὶ νὰ μείνη ἔξω, ἀλλὰ πολὺ σπανίως. Ὅσάκις ἀργοῦσε τοῦ φύλαγα κάτι γιὰ φαγητὸ κι' αὐτὸς τὸ ζέσταινε σὰν ἐρχότανε.

— Ἡ πανσιὸν σας, κυρία Χόλλυ, εἶπε ὁ Κάμμινγκς χαμογελῶντας, ἔχει παραδειγματικὴ τάξι. . .

— Ὅπως σᾶς εἶπα, ὁ Μπόμπ, ἦταν κατὰ κάποιον τρόπο προσωπικὸς φίλος. Ἐξ ἄλλου ἦταν καὶ ὁ πρῶτος μου ἐνοικος. . . Καῦμένη Μπόμπ! ψιθύρισε μ' ἕνα λυπημένον ὕφος. Εἶναι ἀδύνατο νὰ τὸ πιστέψω ἀκόμα. Ὅλο νομίζω πὼς θὰ τὸν ἀκούσω νᾶρχεται.

— Καὶ τί ἔκανε ὅταν ἀνεπαύετο, ὅταν εἶχε ἄδεια καὶ δὲν δούλευε ;

— Τὸ βράδου διάβαζε εἴτε στὸ δωμάτιό του, εἴτε κάτω. Κάποτε παίζαμε χαρτιά ἢ μπιλιάρδο. Συχνότατα κατὰ τίς δέκα πεταγότανε μέχρι τὸ King's Arm στὴν ὁδὸ Welhaue γιὰ νὰ πιῇ ἕνα-δυὸ ποτήρια μπῦρα. Αὐτὸ γινότανε ὅμως ὅταν δὲν παίζαμε μπρίτζ. Ἐξω ἔβγαινε μιὰ ἢ δυὸ φορές τὴν ἑβδομάδα.

— Μόνος ;

— Καμμιά φορὰ μόνος. Ἀλλὰ δὲν νομίζω νᾶκανε τίποτα, πού νὰ τὸν κακοχαρκτηρίζε. Ὅσο γιὰ παρέες μὲ γυναῖκες φυσικὰ δὲν γνωρίζω νὰ σᾶς πῶ τίποτα. Ἄν καὶ δὲν πιστεύω νᾶχε τέτοιες σχέσεις. Ὁ Μπόμπ ἦτανε περίεργος τύπος. Γεννημένος γεροντοπαλλήκαρο.

— Καὶ οἱ φίλοι του ;

— Ὅυτε γι' αὐτοὺς ξέρω πολλὰ πράγματα. Μπορεῖτε ὅμως νὰ φαντασθῆτε ποιοὶ ἦσαν. Κανένας-δυὸ ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους τῆς δουλειᾶς του, κι' ἕνας-δυὸ ἀπὸ τοὺς ἐνοίκους τῆς πανσιόν. Τύπους πού συναντοῦσε στὸ μπάρ τοῦ King's Arm.

— Φίλους στενοὺς δὲν εἶχε ; Ὅλη τὴ νύχτα συνήθιζε νὰ μένη ἔξω ;

— Ὅυτε μιὰ φορὰ στοὺς ἔξη μνηῆνες. Σὲ μεγάλα διαστήματα πήγαινε στὴν ἀδελφή του. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ ἔγινε τρεῖς φορές στὰ τρία χρόνια. Ἀκόμη καὶ τὴν ἄδειά του τῆς χρονιάς τὴν περνοῦσε ἐδῶ. Συνέπιπτε πάντα μὲ τὴν Ἐκθεσι Αὐτοκινήτων. Ἐκεῖ περνοῦσε μέρες ὀλόκληρες. Στὸ Brighton καὶ στὸ Southaid τὸν συνήνητσα μιὰ φορὰ μόνο. Κι' ἄλλη μιὰ φορὰ ἔκανε μιὰ ἐκδρομὴ κάπως μακρυνότερη στὸ York καὶ Yeovil.

— Τοῦ ἄρεσαν οἱ περιπάτοι πεζῆ ;

— Νομίζω πὼς κάτι τέτοιοι θάταν τὸ τελευταῖο, πού θὰ σκεπτότανε ὁ Μπόμπ.

— Καὶ ὅμως, περπατοῦσε στὸ δρόμο πεζῆ, ὅταν τὸ ἄγνωστο αὐτοκίνητο τὸν σκότωσε.

— Ἀλήθεια πιστεύετε ὅτι περπατοῦσε κείνη τὴν ὥρα ; εἶπε μὲ ἐκπληξι. Ἡ πήγαινε γιὰ νὰ πάρη τὸ τραῖνο ἢ τὸ λεωφορεῖο ;

— Ὅχι. Ὁ Τόμσον βρῆκε τὸν θάνατο πολλὰ μίλλια μακριὰ ἀπ' τὸ Ἰλπριτζ καὶ ἀρκετὰ μακριὰ ἀπὸ ὅποιονδήποτε σταθμὸ. Στὸ Ἰλπριτζ θὰ μπορούσε νὰ πάρη τὸ λεωφορεῖο.

— Ἡ πεζοπορία δὲν τοῦ ἄρεσε διόλου. Ἀλλὰ πῶς ξέρετε ὅτι περπατοῦσε ; Ἰσως νὰ ἔπεσε ἀπὸ κανένα λεωφορεῖο.

— Μὰ, τότε οἱ ἄλλοι ἐπιβάται θὰ τῷ παίρναν εἶδησι.

— Ναι, ἀσφαλῶς, θὰ τῷ περνε χαμπάρι καὶ ὁ ὁδηγός. Ἐκτός ἐὰν ἐπρόκειτο γιὰ κανένα λεωφορεῖο μὲ δυὸ πατώματα καὶ πού ὁ εἰσπράκτωρ τύχαινε κείνη τὴ στιγμή νὰ βρισκεται στὸ ἐπάνω, ἐνῶ στὸ κάτω δὲν ὑπῆρχε κανένας ἐπιβάτης.

— Μὰ δὲν πέφτει κανεὶς ἀπὸ λεωφορεῖο, ἂν δὲν βρίσκειται σκαρφλωμένος στὸ μαρσιέ, τὸ ἐξωτερικό. Καὶ τὰ περισσότερα λεωφορεῖα διαθέτουν αὐτόματο μηχανήματα ἀνοίγματος καὶ κλεισίματος τῶν θυρῶν πού χειρίζεται ὁ ὁδηγός.

Ἁ Κάμμινγκς τὴν παρατηροῦσε διαρκῶς στὰ μάτια.

— Πολὺ περίεργο μοῦ φαίνεται. . . γιατί δὲν μπορῶ νὰ φανταστῶ τὸν Μπόμπ Τίμσον, οὔτε κατ' ἰδέαν, νὰ παίρνη βραδυάτικα τὸν δρόμο πεζῆ καὶ νὰ κάνη περίπατο... καὶ μάλιστα ἀφοῦ ἐπρόκειτο νὰ σηκωθῆ νωρίς τὸ πρωὶ γιὰ νὰ πάη στὴ δουλειά.

— Χθές τι ὥρα βγῆκε ;

— Περὶ τίς ἑνδεκα. Μοῦπε πῶς δὲν θὰ γύριζε γιὰ τὸ μεσημεριανὸ γεῦμα κι' ὕστερα νομίζω πῶς βγῆκε ἀμέσως.

— Ὠραῖα.

Ἁ Κάμμινγκς πῆρε τὸ ἄλμπουμ πού περιεῖχε τὰ διάφορα ἀποκόμματα τῶν ἐφημερίδων καὶ τῷ βάλε κάτω ἀπ' τὴ μασχάλη του.

— Θᾶχατε τὴν καλωσύνη, κυρία Χόλλυ, νὰ μοῦ φέρετε λίγο χαρτὶ περιτυλίγματος καὶ λίγο σπάγγο ; Ἐν ὅσῳ θὰ λείπετε θὰ σφραγίσω τὴ πόρτα. Ἄν δὲν ἔχετε βέβαια ἀντίρρηση.

— Καμμιά ἀπολύτως, ἂν τὸ θεωρῆτε ἀπαραίτητο. Πηγαίνω ἀμέσως νὰ σᾶς φέρω τὸ χαρτὶ.

Μόλις ὁ Κάμμινγκς ἔμεινε μόνος, μὲ ἀστραπιαία ταχύτητα βάλθηκε νὰ κάνη μιὰ καινούργια ἔρευνα τοῦ δωματίου. Πῆγε στὸ παράθυρο, κύτταξε στὴν αὐλή, παρατήρησε προσεκτικὰ τοὺς τοίχους καὶ τὸ ταβάνι. Ἐψάξε κάτω ἀπ' τὸ κρεβάτι, ἔσκυψε μέσα στὸν νιπτήρα, μύρισε καλὰ τὸ σαποῦνι, σημείωσε τὴ μάρκα τῆς ὀδοντόκρεμας, κύτταξε σὲ ποιά κατάστασι βρισκότανε ἡ ὀδοντόβουρτσα, μάζεψε μερικὲς τρίχες ἀπὸ τὴν τσατσάρα καὶ τίς τοποθέτησε προσεκτικὰ μέσα σ' ἕναν φάκελλο, ξανάνοιξε τὰ συρτάρια, ἀντέγραψε τὸν τίτλο τοῦ Πλυνηθίου, τὸ ὄνομα τοῦ καταστήματος ἀπ' ὅπου εἶχεν ἀγοραστεῖ τὸ παλτὸ πού βρισκότανε κρεμασμένο στὴ γκαρνταρόμπα κι' ἐξήτασε τὰ σεντόνια τοῦ κρεβατιοῦ. Ἦσαν ὀλοκάθαρα καὶ φρεσκοσιδερωμένα. Φανότανε πῶς δὲν εἶχε κανένας κοιμηθεῖ.

Ἁ ὅταν ἐπέστρεψε ἡ κυρία Χόλλυ, βρισκότανε ἤδη κοντὰ στὴ πόρτα κρατῶντας ἀπ' τὸ ἕνα χέρι μιὰ κορδέλλα κι' ἀπὸ τ' ἄλλο τὸ βουλοκέρι.

— Σᾶς εὐχαριστῶ, εἶπε. Σὲ δυὸ λεπτὰ τελειώνω. Σᾶς εἶμαι εὐγνώμων γιὰ τὴν ὑπομονὴ πού δεῖξατε.

Τὸν κύτταξε κατάματα μὲ κεῖνο τὸ βλέμμα τὸ σταθερὸ, τὸ μετρημένο κι' ἐρευνητικὸ πού τὸν εἶχε ξανακυττάξει πολλές φορές κατὰ τὸ διάστημα τῆς συνομιλίας τους.

— Θὰ κάνω τὸ πᾶν, εἶπε, γιὰ νὰ παραδώσω στὴ δικαιοσύνη τὸν φονέα τοῦ Μπόμπ. Εἶτε ἡ δολοφονία νὰ ἔγινε προμελετημένη, εἶτε ὁ φόνος νὰ ἦτανε τυχαῖος.

Φεύγοντας ὁ Κάμμινγκς σκέφτηκε πὼς τὰ τελευταῖα λόγια τῆς κυρίας Χόλλυ δὲν ἦτανε λόγια τοῦ ἀέρος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VII

Μόλις τέλειωσαν τὸ πλοῦσιον καὶ ἀργοπορημένο πρόγευμά τους, οἱ ἐπιθεωρηταὶ Φίλλινγκερ καὶ Κάμμινγκς, στὸ πανδοχεῖο «Τὸ Φτερό», ξανάρχισαν τὴν συζήτησιν.

— Ὡραῖο ἦταν αὐτό, εἶπε ὁ Φίλλινγκερ. Φώναξα τὸν Μπάρνς γιὰ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ πτώμα καὶ λιποθύμησε. Γιὰ νὰ τὸν συνεφέρω εἶδα κι' ἔπαθα. Μὲ τὰ πολλὰ τὸ ἀνεγνώρισε.

— Ἀλήθεια ;

— Ναί. πῆρε τὸ πρᾶγμα πολὺ κατάκαρδα. Τελικὰ τὸν ὠδηγήσαμε μὲ τὸ ἀμάξι μου σπῆτι του.

— Εἶχα κι' ἐγὼ μιὰ συζήτησιν μὲ τὸν Γουίλτερ. Τὸν γνωρίζετε τὸν Γουίτλερ ; Πᾶνε εἴκοσι δυὸ χρόνια ποῦ διαμένει στὸ Οὐέστ Ἔντ καὶ σίγουρα θὰ συνελίξῃ νὰ ζῆ σ' αὐτὴ συνοικίᾳ, ὥσπου νὰ πάρῃ τὴν σύνταξί του. Δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος στὸν κόσμον, ποῦ νὰ ξέρῃ καλλίτερα ἀπ' αὐτὸν τὴν συνοικίᾳ ὀλόκληρη. Τὸν ἔβαλα στὰ ἴχνη τῶν ἀνθρώπων τοῦ γκαρᾶζ καὶ τῆς πελατείας ποῦ συχναίνει σ' αὐτό. Ὁ Γουίτλερ μοῦπε πὼς μπορεῖ μὲ τὸ χέρι στὴ καρδιά νὰ τοὺς ἐκδόσῃ πιστοποιητικὸν τιμότητος, ἀλλ' ἐν πάσει περιπτώσει θὰ τοὺς παρακολουθήσῃ. Ὑστερα πῆγα στὸ Σάουθγουόρκ. Στὸν ἀριθμὸν 98 στεγάζεται μιὰ ἀνετη καὶ εὐχάριστη οἰκογενειακὴ πανσιόν. Δυὸ λίρες καὶ μισὴ τὴ βδομάδα, νερὰ ζεστά καὶ κρύα μέσα σ' ὅλα τὰ δωμάτια καὶ μιὰ ἰδιοκτήτρια ἀρκετὰ («ἐνδιαφέρουσα»). Εἶναι ἡ χήρα τοῦ αὐτοκινήτιστοῦ Χόλλυ ποῦ σκοτώθηκε πρὶν ἀπὸ πέντε χρόνια. Ὁ Τόμσον ἦταν μηχανικός του.

Ὁ Κάμμινγκς στὸ σημεῖο αὐτὸ χαμήλωσε τὸν τόνο τῆς φωνῆς του κι' ἔσκυψε στ' ἄφτι τοῦ συνομιλητοῦ του.

— Φίλλινγκερ, πρέπει νᾶσαι βέβαιος πὼς ὅλη αὐτὴ ὁ ὑπόθεσις σχετίζεται μὲ κάτι ποῦ ὁ Τόμσον ἐγνώριζε ἢ εἶχε μάθει. Κἀτι ποῦ εἶχε σχέσι μὲ μοτέρ αὐτοκινήτου. Ὅπως ἔμαθα, ὁ Τόμσον δὲν ἐνδιαφερότανε γιὰ τίποτα περισσότερο στὴ ζωὴ ἀπὸ τὰ μοτέρ.

— Τὸ ἴδιο μοῦ εἶπε κι' ὁ Μπάρνς. Κατὰ τὰ λεγόμενά του, ὁ Τόμσον ἦταν πολὺ ἰσορροπημένος ἄνθρωπος, λογικὸς καὶ μὲ καλὰ αἰσθήματα.

— Τόσο ἰσορροπημένος καὶ μετρημένος σ' ὅλα του ὥστε νὰ καταντᾷ ὑποπτως. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ («κεφάλαιον») αὐτοκίνητο, ἡ ζωὴ του κυλοῦσε χωρὶς ἐνδιαφέρον, ἄτονη τελείως. Τίποτε δὲν βρέθηκε μέσα στὸ δωμάτιό του, ποῦ νὰ μὴν ἔχῃ σχέσι μὲ αὐτοκίνητα καὶ μοτέρ. Τίποτα ἀπολύτως, ἐκτὸς μιᾶς φωτογραφίας τῆς ἀδελφῆς του. Μ' ὅλο τὸν κόσμον τᾶχε καλὰ. Μὲ τ' ἀφεντικά του. Μὲ τὴν ἰδιοκτήτρια τῆς πανσιόν. Ἡ κυρία Χόλλυ εἶναι ξέρετε πολὺ ἐνδιαφέρων τύπος.

— Μὲ ποιὰ ἔννοια τὸ λές ;

— Ἰπὸ τὴν ἔννοια ὅτι εἶναι τετραπέρατη, ἀνοικτομάτα, κι' ὅτι μπῆκε στὸ νόημα μὲ τίς πρῶτες μου λέξεις. Θὰ γινότανε ἓνας ἰδανικὸς μάρτυς γιὰ ἓναν ἀστυνομικὸν ποῦ θὰ ἤθελε νὰ καταθεθοῦν αὐτὰ κι' αὐτὰ μόνον τὰ πράγματα καὶ τίποτα περισσότερο.

— Μὰ ποῦ θέλετε νὰ καταλήξετε ;

— Σὲ τίποτα. Ἔτσι ἀπλῆ κουβέντα ἔκανα. Αὐτὴ ἡ γυναῖκα ἐξ ἄλλου εἶναι ὠραιοτάτη καὶ πολὺ εὐχάριστη γιὰ συζήτησιν. Μὲ τὴν εὐκαιρίᾳ αὐτὴ τῆς ἐπισκέψεως, πῆρα καὶ ἀρκετὰ ἀποκόμματα ἐφημερίδων. Ἦταν τὰ μόνον τεκμήρια ποῦ μπορούσαν νὰ μαρτυρήσουν τὰ γούστα καὶ τίς συνήθειες τοῦ Τόμσον. Ἀλλὰ ἐγὼ ἀρκετὰ σᾶς εἶπα. Σεῖς δὲν ἔχετε τίποτα νὰ μοῦ διηγηθῆτε ;

—Ὁ Τόμσον πέρασε τὴ χθεσινὴ του μέρα, στοὺς Μπάρνς. Ἐφτασε στὶς μιάμισυ καὶ ἔμεινε μέχρι τὶς περασμένες ἑννιά. Ὁ Μπάρνς βεβαιώνει πὺς δὲν ἦταν καθόλου διαφορετικὸς ἀπὸ ἄλλοτε. Καθόλου θυμωμένος, καθόλου ἀνήσυχος.

—Τὰ κοπανίσανε μήπως ;

—Τὸ σκέφτηκα κι' ἐγώ. Ἀλλὰ δὲν ἤπιανε παρὰ μόνο ἓνα μπουκάλι μπύρα τὸ μεσημέρι, κι' ἓνα ποτηράκι οὐίσκι πρὶν νὰ φύγουν.

—Ὁ Μπάρνς σοῦ φάνηκε νὰ λήη τὴν ἀλήθεια; Μήπως δὲν θέλησε πάνω στὸ ζήτημα αὐτὸ νὰ μιλήσῃ ;

—Ὅχι. Εἶμαι βεβαίωτος γιὰ τὴν εἰλικρίνειά του. Ὁ Μπάρνς εἶναι ἓνας τύπος ἴσιος, ἐργατικὸς, μετρημένος. Ἡ μόνη του σκέψις εἶναι πὺς θὰ ἐπιτύχῃ στὴ ζωή.

—Ὁ Κάμμινγκς ἀναστέναξε.

—Ποτέ μου δὲν ἀσχολήθηκα μ' ἓνα ἐγκλημα τέτοιο πὺς ὅλοι, θῦμα καὶ σχέσεις του, νὰναι τόσο ἄμεμπτοι καὶ φιλήσσοφοι ἄνθρωποι. Κάτι ὅμως θὰ συμβαίη. Γιὰ πῆτε μου, ποιά ὥρα ὁ Τόμσον ἔφυγε ;

—Κατὰ τὶς ἑννιάμισυ. Ὁ Μπάρνς τὸν συνόδευσε μέχρι τοῦ σημείου πὺς πῆρε τὸ λεωφορεῖο τῆς «Ἐταιρείας Bruner». Ὅλα κανονικά. Ἐνας ἀπὸ τοὺς ἄνδρες μου ἦταν ἐκεῖνὴ τὴν ὥρα τῆς ὑπερησίας, κοντὰ στὴν Ἐκκλησία. Σ' αὐτὸ τὸ σημείο ἡ κυκλοφορία εἶναι τόσο πυκνὴ ὥστε συμβαίνει μερικὲς μέρες νὰ γίνεται τέτοια συμφορησις αὐτοκινήτων πὺς γιὰ ἀρκετὰ λεπτὰ σταματοῦν ὅλα. Καὶ τὸ περιστατικὸ αὐτὸ ὁ ἀστυφύλαξ τὸ θυμᾶται πολὺ καλά.

—Ἐπικοινωνήσατε μὲ τὴν «Ἐταιρεία Bruner» ; Θᾶπρεπε νὰ δοῦμε τὸν ὁδηγὸ καὶ τὸν εἰσπράκτορα τοῦ λεωφορείου, πὺς περνοῦσε κείνη τὴν στιγμή.

—Ὅχι ἀκόμα. Δὲν τοὺς εἶδα. Περιμένα πρῶτα νὰ ἰδωθοῦμε μεῖς οἱ δύο.

—Ὁ Τόμσον φυσικὰ κάπου θὰ κατέβηκε ἀπ' αὐτὸ τὸ λεωφορεῖο.

—Ἀσφαλῶς.

—Καὶ τοῦτο μᾶς ἐπιτρέπει νὰ κάνουμε δυὸ ὑποθέσεις ἢ μᾶλλον τὴ μιὰ ἀπὸ τὶς ἐξῆς ὑποθέσεις : Ἡ θὰ συνήντησε μέσα στὸ λεωφορεῖο κάποιον πὺς τὸν ἔπεισε νὰ κατέβῃ. Ἡ, ἴσως, θᾶχε νὰ συνανήσῃ κάποιον σ' ἓνα προκαθωρισμένο σημείο τοῦ δρόμου. Στὴ δευτέρη περίπτωσι ἡ ἐπίσκεψι τῶν Μπάρνς πρέπει νὰ θεωρηθῇ σὰν καμουφλάξ.

—Μοῦ πέρασε κι' ἐμένα ἀπ' τὸ μυαλό, ἀλλὰ πὺς νὰ τὸ ἐξακριβώσῃς ; Βλέπετε ὅλα τὰ στοιχεῖα πὺς ὑπάρχουν, ὁ τρόπος τῆς ζωῆς αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ὁ χαρακτήρας του, σὲ πείθουν γιὰ τὸ ἀντίθετο.

—Ποιὸς μᾶς λέει ὅμως ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τῶν Μπάρνς δὲν ἦταν ἓνα ριζιμοστάχτης στὰ μάτια, γιὰ νὰ μὴ τὸν ὑποπτεθοῦν ὅτι εἶχε σ' ἓνα ἀπόμερο μέρος μιὰ κρυφὴ συνάντησι ;

—Δὲν νομίζω ὅτι πρέπει νὰ μπλέκουμε τὰ πράγματα. Ὅλοι συμφωνοῦν πὺς ὁ Τόμσον ἦταν τίμιος καὶ ἡσυχος ἄνθρωπος. Γιὰτὶ νὰ δουλεύῃ στὴ περίπτωσι αὐτὴ ἢ φαντασία μας. Δὲν πρόκειται γιὰ ἀστυνομικὸ μυθιστόρημα. Ἐγὼ τοῦλάχιστον ἀποκλείω τελείως ὅτι ὁ Τόμσον ἤθελε νὰ καμουφλαριστῇ κάνοντας τὴν ἐπίσκεψι στοὺς Μπάρνς.

—Μὰ δὲν βλέπω, γιὰτὶ δηλαδὴ, ὅσο ἡσυχος, ἰσορροπημένος, λογικὸς καὶ τίμιος νᾶτανε ὁ Τόμσον δὲν θὰ εἶχε κάποιον λόγο νὰ θέλῃ νὰ κατεβῇ ἀπὸ τὸ λεωφορεῖο, εἶπε ἥρεμα ὁ Κάμμινγκς. Νὰ π.χ. νᾶχε καμμιά φιλεναδοῦλα.

—Καὶ ἡ φιλεναδοῦλα του θὰ τὸν ἀγαποῦσε τόσο ὥστε νὰ τοῦ βάλῃ τὸ κεφάλι κάτω ἀπὸ τὶς ρόδες ἐνὸς αὐτοκινήτου...

—Ἴσως ὄχι αὐτὴ, ἀλλ' ὁ σύζυγός της....

—Νὰ πάρῃ ὁ διάβολος τότε, ἀν θᾶπρεπε νὰ ἐρευνήσω κι' ἀπ' αὐτὴν τὴ πλευρά ! φώναξε ὁ Φίλλιγκερ, γουρλώνοντας τὰ μάτια του.

(Συνεχίζεται)

ΛΑΣΠΩΜΕΝΟΣ ΔΡΟΜΟΣ

(ΦΑΚΕΛΛΟΣ 7369)

Τοῦ κ. ΠΑΝΟΥ ΔΩΡΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Ἐνα βράδου ἄκουσα φασαρίες καὶ ἐπιπλα πού ἐπεφταν στὸ σαλόνι. Κατέβηκα τρέχοντας τὶς σκάλες. Μέσα στὸ σαλόνι ἦταν ὁ Χελίδης, ἡ Λίλιαν καὶ ἕνας νέος καὶ ὁμορφος ἄντρας. Ἦσαν καὶ οἱ τρεῖς ἀναστατωμένοι. Οἱ ἄντρες ἦσαν λαχανιασμένοι καὶ ὕστερα ἀπὸ μιᾶς στιγμῆς ἀνάσα ξαναἔθρην στὰ χέρια. Στὸ χέρι τοῦ Χελίδη ἄστραψε ἡ λεπίδα ἐνὸς μαχαιριοῦ.

Ἔτρεξα νὰ μπῶ στὴ μέση.

— Πέτρο, φώναξα, μὴ γίνεσαι φονιάς!

Μὰ ἦταν ἀργά. Ἡ λεπίδα τοῦ μαχαιριοῦ χάθηκε στὸ στήθος τοῦ ἄλλου. Ἡ Λίλιαν ἔβγαλε μιὰ φωνὴ καὶ λιποθύμισε.

Ἔτρεξα κοντὰ στὸ Χελίδη.

— Πέτρο, γιατί τὸ ἔκαμες αὐτό; Τώρα τί θὰ κάμουμε; Φύγε σὲ παρακαλῶ ἀμέσως.

Ἄρπαξε τὸ καπέλλο του καὶ ἔφυγε βλαστημῶντας.

Ὅταν ἔφυγε ὁ Χελίδης ἔτρεξα κοντὰ στὴ Λίλιαν καὶ δοκίμασα νὰ τὴ συνφέρω. Ὑστερα ἀπὸ λίγο ἀνοιξε τὰ μάτια της καὶ μόλις συνήρθε μ' ἔσπρωξε καὶ ἔπεσε ἐπάνω στὸν πληγωμένο ἄνδρα, πού κοιτότανε ἀναίσθητος.

— Ἀλκη, ἀγάπη μου, γιατί ἦρθες ἐδῶ;

Ὁ πληγωμένος βόγγηξε καὶ ἀπὸ τὸ στόμα του ἔτρεξε αἷμα.

— Ἄκουσε Λίλιαν, τῆς εἶπα ἀρπάζοντάς την ἀπὸ τοὺς ὤμους, μὲ τὰ κλάμματα δὲν βγαίνει τίποτα. Πρέπει νὰ φωνάξουμε γιατρό ἢ καλλίτερα καὶ γι' αὐτὸν καὶ γιὰ ὅλους νὰ τὸν πᾶμε ἐμεῖς κάπου.

Ἐκείνη κούνησε τὸ κεφάλι της.

— Τρέξε, μοῦ εἶπε, νὰ φωνάξῃς ἕνα αὐτοκίνητο νὰ τὸν πᾶμε σ' ἕνα νοσοκομεῖο.

Ντύθηκα βιαστικά καὶ βγήκα. Εὐτυχῶς τὴν ὥρα ἐκείνη περνοῦσε ἕνα ταξί. Τὸ σταμάτησα καὶ σὲ λίγο μὲ τὴ βοήθεια τοῦ σωφρὲρ μπάσαμε τὸν Ἄλκη στὸ αὐτοκίνητο.

Φτάσαμε στὸ Κρατικὸ Νοσοκομεῖο, πού εἶναι στὸ τέρμα Ἀμπελοκήπων. Ὁ Ναρῆς εἶχε στὸ μεταξύ συνέλθει. Μ' ὅλον τὸν πόνο πού ἐννοιωθε μᾶς εἶπε σιγά:

— Διῶξτε τὸν σωφρὲρ, δὲν χρειάζεται ἄλλο.

Τὸν βοηθήσαμε νὰ κατέβῃ. Πλησίωσε μὲ τὴ βοήθεια τῆς Λίλιαν καὶ στηρίχτηκε στὸν τοῖχο, ὥσπου νὰ πληρώσω ἐγὼ τὸν σωφρὲρ.

Ὅταν ἔφυγε τὸ ταξί ὁ Ἄλκης ἔπιασε τὴ Λίλιαν ἀπὸ τὸ μπράτσο.

— Λίλιαν γιὰ τὸ Θεὸ φύγετε καὶ σεῖς. Μπορῶ νὰ πάω μόνος μου. Δὲν θέλω νὰ μπλεχτῆς στὴν ἱστορία αὐτῆ. Καὶ γυρνώντας σὲ μὲνα συνέχισε, βήχοντας καὶ φτύνοντας αἷμα.

— Δεσποινίς, σᾶς ἰκετεύω φύγετε!

Ἐπειδὴ στεκόμαστε ἀμίλητες, ἐκεῖνος ξαναγύρισε στὴ Λίλιαν μὲ τὴν ἀγωνία ζωγραφισμένη στὸ πρόσωπό του.

— Δὲν θὰ μπῶ στὸ Νοσοκομεῖο. Θὰ σουρθῶ, παρ' ὅλο μου τὸν πόνο στὸ δρόμο καὶ θὰ περπατήσω μέχρις ὅτου πέσω. Φύγε, Λίλιαν, ἂν μ' ἀγαπᾶς ἀκόμη καὶ ἴσως ὅλα μιὰ μέρα διορθωθῶν.

Ἄρπαξε τὴν Λίλιαν καὶ τὴν τράβηξε στὸ σκοτάδι. Τότε ἐκεῖνος προχώρησε τρεκλίζοντας καὶ γτύπησε τὸ κουδούνι τοῦ Νοσοκομείου καὶ μετὰ σωριάστηκε γάμω. Ἡ Λίλιαν θέλησε νὰ τρέξῃ κοντὰ του, μὰ τὴν κράτησα.

Σ' ένα λεπτό άνοιξε ή πόρτα και ό θυρωρός σάν είδε τόν τραυματία χτύπησε τό έσωτερικό κουδούνι. Δυό νοσοκόμοι ήλθαν και πήραν τόν "Άλκη.

Ή Λίλιαν ξέσπασε σέ λυγμούς. Τήν άγκάλιασα και τήν παρέσυρα σ' ένα παγκάκι του μικρού πάρκου, που είναι μπροστά στό Νοσοκομείο. Έκει ανάμεσα στ' αναφυλλητά της μου διηγήθηκε τι συνέβη.

Ό "Άλκης, βρίσκοντας άφύσικη τήν διάλυσι τών άρραβάνων του και τήν άρνησί της νά τόν δεχτή ή νά του δώση εξηγήσεις, βάλθηκε μόνος του νά μάθη τήν άλήθεια. Τήν παρακολούθησε ώς τό σπίτι τής Ζωζώς. Παρουσιάστηκε στήν Ζαμπέττα σάν φίλος τής Λίλιαν και τήν ξεγέλασε λέγοντας πώς του είχε δώσει ή ίδια ραντεβού στό σπίτι αυτό.

"Όταν τή συνάντησε στό σαλόνι τις ζήτησε για άλλη μιá φορά εξηγήσεις. Έκεινή άρνήθηκε νά μιλήση και εκείνος τή χαστούκισε και άρχισε νά φωνάζη. Τότε ήρθε ό Χελίδης και πιάστηκαν στα χέρια...

*
**

Ό "Άλκης στό Νοσοκομείο και στους άστυνομικούς που ήρθαν νά του πάρουν κατάθεσι ειπε πώς τόν χτύπησε κάποιος στό δρόμο από παρεξήγησι. Για κάποιον άλλον είπε πρέπει νά τόν πήραν, γιατί αυτός έλειπε τρία χρόνια στό έξωτερικό και μόλις είχε γυρίσει. Έχθρους δέν είχε, ούτε μπορούσε νά σκεφτή κάποιον που νά είχε λόγους νά τόν μαχαιρώση. Άρνήθηκε μάλιστα νά ύποβάλλη και μήνυσι.

*
**

Σέ μιá βδομάδα ζαναγύρισε ό Χελίδης στό σπίτι τής Ζωζώς. Φαινόταν ήσυχασμένος. Ζήτησε τή Ζωζώ και μίλησαν άρκετη ώρα. Μετά φώναξαν και τή Ζαμπέττα και κάτι τής είπαν. Για μένα ούτε ρώτησε.

"Όταν όμως έτοιμαζόταν νά φύγη του φώναξα εγώ.

— Πέτρο, μη φύγης, θέλω νά μιλήσουμε λίγο.

Ή ανεβήκαμε στό δωμάτιό μου.

Μόλις έκλεισα τή πόρτα μ' άγκάλιασε και με φίλησε. Πόσο με έκανε νά πο- νέσω τό φιλι του αυτό, που άλλοτε μου έδινε τόση ευτυχία.

Εέφυγα από τήν άγκαλιά του. Έκεινος παραξενεύτηκε. Όστόσο μου είπε χαμογελώντας :

— Τά κατάφερες περίφημα, μικρούλα μου Μαρία. Μία από αυτές τις μέρες θάρθω νά σε πάρω νά πάμε κάπου νά γλεντήσουμε.

Τόν κύτταξα στα μάτια και του είπα:

— Πέτρο, αν δέν αλλάξης δρόμο, μιá από αυτές τις μέρες ή άργότερα θα βρεθής ή στή φυλακή ή σκοτωμένος. Αυτό που κάνεις είναι άτιμία και δέν θα σου βγῆ σε καλό.

Θύμωσε και με χτύπησε στό πρόσωπο. Τά δάκρυα με πήραν και ανάμεσα στους λυγμούς μου του είπα :

— Έμένα χτύπα με, κάνε με ό,τι θέλεις, μα άλλαξε πειά ζωή. Πέτρο, σ' άγαπώ και σου μιλάω έτσι. Είσαι στραβός νά μη βλέπεις πώς στό δρόμο σου σκορπās τόση δυστυχία και άνάβεις τόσο μῖσος, που είναι αδύνατον νά μην πληρώσης μιá μέρα.

Μ' άρπαξε από τους ώμους και με τράνταξε.

— Κύττα τή δουλειά σου, τό καλό που σου θέλω.

Με πέταξε στό κρεβάτι και έφυγε βροντώντας τήν πόρτα. Έγώ έκλαψα, έκλαψα, έκλαψα...

*
**

Τό ίδιο βράδυ είχαμε πάλι «καλεσμένους». Ήσαν τρεις κύριοι ήλικιωμένοι. Φαινόntonσαν πολύ πλούσιοι και καθώς πρέπει. Είναι ή άλήθεια πώς ή Ζωζώ

διάλεγε με προσοχή τούς καλεσμένους της έξω πού γυρνούσε. Ἡ Ζαμπέττα ἤρθε καὶ με εἰδοποίησε νὰ ντυθῶ, καὶ νὰ κατέβω στὸ σαλόνι. Ἡ Λίλιαν καὶ ἡ Ρένα εἶχαν ἔρθει ἀπὸ νωρίς. Τὸ ραδιογραμμόφωνο ἔπαιζε πάντα ἓνα μοντέρνο εὔθυμο τραγουδάκι κι' ἡ Ζωζῶ πηγαινερχότανε ἀκούραστη καὶ εὐχαριστημένη γιατί αἱ εἰσπράξεις τῆς βραδυᾶς θὰ ἦσαν καλές.

Δὲν πρόφτασα νὰ μπῶ στὸ σαλόνι ὅταν ἀκούστηκαν δυνατὰ χτυπήματα στὴν ἐξώπορτα τοῦ κήπου.

Ἡ Ζαμπέττα ἤρθε τρέχοντας στὸ σαλόνι.

— Κυρία, εἶπε στὴ Ζωζῶ, ἡ Ἀστυνομία!

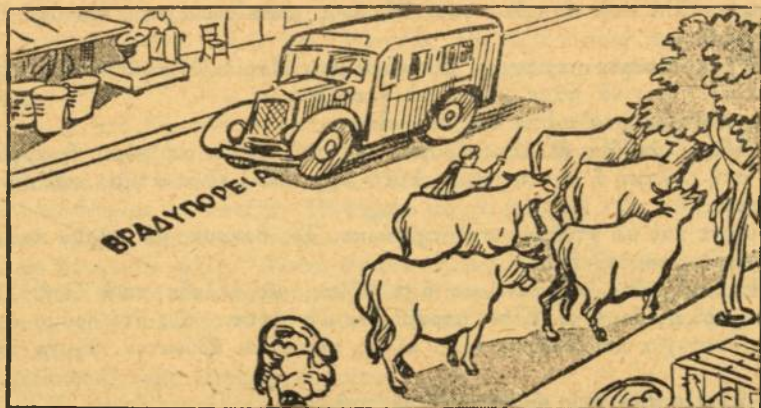
Ἡ Λίλιαν ἔχασε με μιᾶς τὸ χρῶμα της κι' ἦταν ἔτοιμη νὰ λιποθυμήσῃ. Ἡ Ρένα ἄρχισε νὰ κλαίῃ. Τίς ἔνοιωσα ἀπόλυτα. Ἔπρεπε νὰ τίς σώσω.

Στὸν κῆπο ἦταν μιὰ παληὰ στέρνα. Στὴν ἀπελπισία μου γιὰ τὴ θέσι τῆς Ρένας καὶ τῆς Λίλιαν τὴ σκέφτηκα. Τίς ἄρπαξα ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τίς τράβηξα μαζί μου, ἀφήνοντας τὴ Ζωζῶ νὰ καυγαδίζῃ με τούς τρεῖς καλεσμένους της πού τάβαλαν με δαύτην γιὰ τὸ ρεζίλι τους, ὅπως ἔλεγαν.

Κανείς δὲν μᾶς πρόσεξε. Τίς ἔχωσα μέσα στὴ μικρὴ στέρνα καὶ ἔρριξα κάτι χόρτα, πού εἶχαμε κόψει στὸν κῆπο, ἐπάνω τους. Ὑστερα ἔκαμα τὸ σταυρό μου καὶ γύρισα στὸ σπίτι. Εἶπα μέσα μου: Αὐτὲς νὰ γλυτώσουν. Ἐγὼ δὲν ἔχω κανέναν στὸν κόσμου...

Δὲν πρόφτασα νὰ μπῶ μέσα καὶ ἀνοίξε ἡ ἐξώπορτα. Τέσσαρες ἀστυνομικοὶ μπῆκαν μέσα καὶ εἶδα πῶς ἔξω περίμεναν καὶ ἄλλοι δύο.

Ὁ ἀξιωματικὸς πού ἦταν ἐπικεφαλῆς ρώτησε θυμωμένος γιὰ τὴν καθυστέρηση ποιὸι μένανε στὸ σπίτι. Παρουσιάστῃκαμε ἡ Ζωζῶ, ἡ Ζαμπέττα κι' ἐγώ. Ὁ κηπουρὸς ἔλειπε. Μᾶς ζήτησαν τίς ταυτότητές μας, πῆραν καὶ τίς ταυτότητες τῶν «καλεσμένων μας», τούς εἶπαν νὰ περάσουν τὴν ἄλλην μέρα ἀπὸ τὴν Ἀσφάλεια καὶ τούς ἄφησαν νὰ φύγουν. Ἐρριξαν μιὰ μικρὴ ματιὰ στὰ δαμάτια τοῦ σπιτιοῦ καὶ ὕστερα ἔφυγαν παίρνοντας μένα, τὴ Ζωζῶ καὶ τὴ Ζαμπέττα μαζί τους. Τὸ βράδυ ἐκεῖνο κοιμήθηκα στὸ κρατητήριο...
(Συνεχίζεται.)

Πολλὲς φορές οἱ ὀδηγοὶ αὐτοκινήτων συναντοῦν στὸ δρόμο κοπάδια ζώων. Στὴν περίπτωση αὐτὴ πρέπει νὰ ἐλαττώνουν τὴν ταχύτητά των, ἢ καὶ νὰ σταματοῦν ἀκόμη σὲ ἀρκετὴ ἀπόστασι, ἔως ὅτου ἐλευθερωθῇ ὁ δρόμος.

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ - ΙΕΡΑΡΧΙΑ - ΔΩΣΙΔΙΚΙΑ - ΣΥΛΛΗΨΙΣ
ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΝ ΣΩΜΑΤΟΣ ΔΑΣΟΦΥΛΑΚΗΣ

ὑπὸ κ. **EM. ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΑΚΗ** Ἀστυνόμου Α΄.

I. Καθήκοντα δασικῶν ὑπαλλήλων.

II. Δασικαὶ Ἀρχαί.

III. Ἱεραρχία δασικῶν ὑπαλλήλων.

VI. Ποιοὶ εἶναι ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι.

Υ. Ποιοὶ ἐκτελοῦν καθήκοντα Δημοσίου κατηγόρου.

VI. Στολή—Ὀπλοφορτία—Χαρακτήρ Σώματος Δασοφυλακῆς.

VII. Δωσιδικία δασικῶν ὑπαλλήλων.

VIII. Σύλληψις δασικῶν ὑπαλλήλων—περαιτέρω ἐνέργεια.

I. Καθήκοντα δασικῶν ὑπαλλήλων. Ταῦτα εἶναι :

Ἡ Διοίκησις, διαχειρίσις καὶ φύλαξις τῶν δημοσίων δασῶν.

Ἡ ἐποπτεία καὶ ἐπιτήρησις τῆς διαχειρίσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν μὴ δημοσίων δασῶν.

Ἡ ἐφαρμογὴ ἐν γένει τῶν περὶ δασῶν καὶ θήρας Νόμων καὶ Διαταγμάτων.

II. Δασικαὶ Ἀρχαί. Αὗται εἶναι :

α) Ἡ Γενικὴ Διευθυνσις Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

β) Αἱ τοπικαὶ ἐπιθεωρήσεις Δασῶν. Αἱ δασικαὶ ἐπιθεωρήσεις εἶναι ἡ ἀνωτάτη τοπικὴ δασικὴ ἀρχή, ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῆς ὁποίας ὑπάγονται τὰ Δασαρχεῖα καὶ Δασονομεῖα. Δασικαὶ ἐπιθεωρήσεις ὑπάρχουν 14.

γ) Τὰ Δασαρχεῖα. Τοιαῦτα ὑπάρχουν 83.

δ) Τὰ Δασονομεῖα. Τοιαῦτα ὑπάρχουν..... 36.

III. Ἱεραρχία δασικῶν ὑπαλλήλων. Ὁργανικὴ δύναμις αὐτῶν :

α) Γενικὸς Διευθυντὴς δασῶν..... 1

β) Διευθύνται δασῶν 4

γ) Γενικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ 4

δ) Ἐπιθεωρηταὶ δασῶν..... 15

ε) Δασάρχαι Δόκιμοι, Γ, Β καὶ Α τάξεως 142

στ) Δασονόμοι Γ, Β καὶ Α τάξεως 328

ζ) Δασοκόμοι Β καὶ Α τάξεως..... 197

η) Δημόσιοι Δασοφύλακες Γ, Β καὶ Α' τάξεως (1) 652

Σύνολον..... 1343

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω προσωπικοῦ, οἱ α' ἕως καὶ ε' χαρακτηρίζονται ὡς ἀνώτερον προσωπικόν, οἱ στ' καὶ ζ' ὡς μέσον καὶ οἱ η' ὡς κατώτερον.

Τὸ κατώτερον καὶ τὸ μέσον προσωπικὸν ἐκπαιδεύεται εἰς Δασικὰς Σχολὰς (θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς), τὸ δὲ ἀνώτερον εἰς τὸ Δασολογικὸν Τμῆμα τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

(1) Ἐκτὸς τῶν δημοσίων δασοφυλακῶν ὑπάρχουν καὶ ἰδιωτικοὶ δασοφύλακες, τοὺς ὁποίους ὑποχρεοῦνται νὰ προσλαμβάνουν οἱ ἰδιοκτῆται ἢ διακάτοχοι δασῶν ἐκτάσεως μείζονος τῶν 1000 στρεμμάτων, ὡς καὶ οἱ ἰδιοκτῆται ἢ διακάτοχοι δασῶν ἐκτάσεως μικροτέρας τῶν 1000 στρεμμάτων, ἀλλ' ἀποτελούντων τμῆμα δάσους ἐκτάσεως μεγαλυτέρας τῶν 1000 στρεμμάτων ἀρθρ. 20 §, 1 Δασικοῦ Κώδικος).

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐπίσης, οἱ μὲν α', β' καὶ γ' εἶναι κεντρικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρετοῦν εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, οἱ δὲ δ' ἕως καὶ η' εἶναι περιφερειακοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρετοῦν εἰς τὰ ἀνά τὸ Κράτος Δασονομεῖα, Δασαρχεῖα καὶ ἐπιθεωρήσεις Δασῶν (ἄρθρα 1—44 Δασ. Κώδικος).

IV. Ποῖοι εἶναι ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι.

Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι καὶ τὰ ὄργανα τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει εἶναι εἰδικοὶ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι διὰ τὰς περὶ τὰ δάση καὶ τὴν θήραν παραβάσεις (ἄρθρον 241 Δασικοῦ Κώδικος καὶ ἄρθρον 15 Α.Ν. 1926/1939).

V. Ποῖοι ἐκτελοῦν καθήκοντα Δημοσίου Κατηγόρου.

Ἐκ τῶν Δασικῶν ὑπαλλήλων ἐκτελοῦν καθήκοντα Δημοσίου Κατηγόρου παρὰ τοῖς Πταισματοδικείοις κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν εἰς βαθμὸν πταισματος παραβάσεων τῶν περὶ δασῶν καὶ θήρας διατάξεων :

α) Οἱ Δασάρχαι

β) Οἱ Δασονόμοι

γ) Οἱ Δασοκόμοι Α' τάξεως (ἄρθρον 243 Δασ. Κώδικος).

VI. Στολή—Ὀπλοφορία—Χαρακτήρ Σώματος Δασοφυλακῆς.

Οἱ δημόσιοι δασικοὶ ὑπάλληλοι φέρουν εἰδικὴν στολήν, δικαιούνται δὲ νὰ φέρωσι κυνηγετικὸν ὄπλον ἢ πιστόλιον ἢ καὶ ἀμφότερα (ἄρθρον 23 Ν.Δ. 841/1941).

Τὸ Σῶμα τῆς δασοφυλακῆς εἶναι Σῶμα πολιτικὸν καὶ οὐχὶ στρατιωτικόν.

VII. Δωσιδικία δασικῶν ὑπαλλήλων.

Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι ἐν γένει, ἀπὸ ἀπόψεως δωσιδικίας, ἐξομοιοῦνται ἀπολύτως πρὸς ἰδιώτας, ὡς πρὸς πάντα αὐτῶν τὰ ἐγκλήματα.

VIII. Σύλληψις δασικῶν ὑπαλλήλων—περαιτέρω ἐνέργειαι.

Καὶ ἀπὸ ἀπόψεως συλλήψεως, ἔνεκα αὐτοφώρου ἐγκλήματος ἢ δυνάμει τίτλου συλλήψεως, καὶ ὡς πρὸς τὰς περαιτέρω ἐνεργείας, οἱ ὑπάλληλοι καὶ τὰ ὄργανα τοῦ Σώματος Δασοφυλακῆς ἐξομοιοῦνται ἀπολύτως πρὸς τοὺς ἰδιώτας, οὐδενὸς προνομίου ἀπολαμβάνοντα (1).

Λόγοι ὅμως σκοπιμότητος ἐπιβάλλουν, ὅπως, τὰ ἐν στολῇ τοῦλάχιστον ὄργανα τοῦ Σώματος Δασοφυλακῆς, μὴ ὀδηγῶνται εἰς τὸ αὐτόφωρον Πταισματοδικεῖον, διὰ τὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ πταισμάτα των, ἀλλ' ὅπως λαμβάνονται τὰ στοιχεῖα ταυτότητος των καὶ ὑποβάλλεται κατ' αὐτῶν μήνυσις διὰ τὰ περαιτέρω ἢ ὅπως ἐπιδίδεται εἰς αὐτὰ κλήσις πρὸς ἐμφάνισιν ἐνώπιον τοῦ Πταισματοδικείου, ὡς ἂν ἐπιτρέπεται αὕτη ὑπὸ τοῦ Νόμου.

(1) Ἡ σύλληψις προσώπου ἀνήκοντος εἰς τὴν Δασοφυλακὴν, ἔνεκα αὐτοφώρου ἐγκλήματος ἢ δυνάμει τίτλου συλλήψεως, ἀνακοινοῦται εἰς τοὺς προϊσταμένους του ἅμα τῇ ἐνέργειᾳ τῆς (ἄρθρ. 549 § 4 Κ.Π.Δ.).

Διὰ νὰ γίνετε τέλειοι ἀστυνομικοὶ πρέπει νὰ μελετᾶτε διαρκῶς. Τὰ Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ σᾶς διευκολύνουν μὲ τὴν ἐκλεκτὴ ὕλη τους.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 13

«Περὶ κρατουμένων καὶ κρατητηρίων ἐν τοῖς Ἀστυνομικοῖς Καταστήμασι».

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἀρθρα 7 § 4 τοῦ νόμου 4971 καὶ 11 τοῦ Διατάγματος τῆς 17-6-21 κανονίζομεν τὰ ἀκόλουθα :

Ἄρθρον 1.

Ἄναρτησις εἰς τὴν εἴσοδον τῶν κρατητηρίων ὁδηγιῶν. Περιουσία τῶν κρατουμένων.

1) Ἐξωθὶ τοῦ κρατητηρίου ἐκάστου ἀστυνομικοῦ καταστήματος δέον νὰ ἀναρτᾶται ἡ ἐξῆς δῆλωσις.

«Ἄπαντα τὰ χρήματα καὶ τὰ πολύτιμα ἀντικείμενα ὡς καὶ τὰ πυροβόλα ἢ ἀγχέμαχα ὄπλα (μάχαιραι κλπ.) τὰ εὑρισκόμενα εἰς τὴν κατοχὴν τῶν κρατουμένων εἰς τὰ Ἀστυνομικὰ Κρατητήρια δέον νὰ παραλαμβάνωνται παρὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ὑπὸ κράτησιν εἰς τὸ κρατητήριον καὶ ἀμέσως καταχωροῦνται εἰς βιβλίον κρατουμένων».

2) Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης τηροῦνται τὰ ἀκόλουθα :

1) Ἡ ὑπηρεσία αὕτη δέον νὰ ἐκτελεῖται ὑπὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ τῆς ὑπηρεσίας ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Καταστήματι ἢ τῇ διαταγῇ τούτου.

2) Τὰ ἀντικείμενα τὰ ἀνήκοντα εἰς ἕκαστον κρατούμενον καὶ ὧν ἡ κατοχὴ δὲν ἀπαγορεύεται ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων θὰ περιτυλίσσωνται εἰς δέμα, ἐφ' οὗ θὰ ἀναγράφηται ὁ ἀριθμὸς τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸ βιβλίον περιουσίας τῶν κρατουμένων.

3) Ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀσφαλῆ φύλαξιν τῶν εἰς τοὺς κρατουμένους ἀνηκόντων εἰδῶν, εἶναι ὁ προϊστάμενος τοῦ ἀστυνομικοῦ καταστήματος ὅστις ὀφείλει νὰ ἐξασφαλίσῃ ταῦτα εἰς τὸ ἐπὶ τούτω ὀριζόμενον μέρος (κιβώτια, φοριαμὸν, δωμάτιον κλπ.).

4. Ὁ κρατούμενος δέον νὰ συνυπογράψῃ εἰς τὸ βιβλίον περιουσίας κρατουμένων, βεβαιῶν τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἐγγραφῆς.

Ἐν περιπτώσει ἀνικανότητος τοῦ κρατουμένου ὅπως ὑπογράψῃ (ἐνεκα μέθης, ἀμαθείας κλπ.) δέον νὰ συνυπογράψωσι εἰς ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος ἢ ἰδιώτης γνωστῆς ἐντιμότητος.

5. Παραδιδομένης τῆς περιουσίας δέον ἢ αὐτὴ ὡς ἄνω διατύπωσις νὰ τήρῃται ἐπὶ παρουσίᾳ δύο ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.

6) Ὅσάκις ἐπὶ συλληφθέντος ἀνακαλύπτονται ἀντικείμενα, ἅτινα θεωροῦνται βασίμως ὡς κλοπιμαῖα ταῦτα καταχωρίζονται εἰς τὸ βιβλίον κρατουμένων δέον δὲ ἐν ταῦτῳ νὰ λαμβάνηται μέριμνα ἀνευρέσεως τοῦ ἰδιοκτῆτος.

Ἄρθρον 2.

Ὦραι ἐπισκέψεως κρατουμένων ἐν τοῖς κρατητηρίοις.

Ἐξαιρουμένων τῶν συνηγῶρων οἵτινες δύνανται νὰ ἐπισκέπτονται τοὺς πελάτας των καθ' οἰανδήποτε ὥραν, εἰς πάντας τοὺς λοιποὺς ἢ ἐπίσκεψις ἐπιτρέπεται κατὰ τὰς ὥρας 10 π.μ.—6 μ.μ.

Παρέκκλισις ἀπὸ τῆς διατάξεως ταύτης δύναται νὰ γίνῃ μόνον τῇ ἐντολῇ τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως ἢ Ἀνακριτοῦ, ἢ Προϊσταμένου τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως ἢ Ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 3.

Ἐλεγχος Τροφίμων κρατουμένων.

Ἄπαντα τὰ εἰς τοὺς κρατουμένους χορηγούμενα ἢ προσκομιζόμενα τρόφιμα δὲν θὰ δίδωνται εἰς τούτους ἂν μὴ πρηγούμενος ἐλεγχθῶσι παρὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ ὑπηρεσίας Περὶ τῶν ἔξωθεν χορηγούμενων τροφίμων καὶ οὐχὶ παρὰ τῆς ὑπηρεσίας θέλει γίνεσθαι μετὰ τὸν ἔλεγχον ἐγγραφῇ εἰς τὸ βιβλίον Συμβάντων ἐν ἧ θ' ἀναφέρεται περιληπτικῶς τὸ εἶδος τροφῆς τὸ ὄνοματεπώνυμον τοῦ δι' ὃν προορίζεται κρατουμένου, τίς ὁ προσκομιστὴς τὴν τροφήν. Διὰ τὰ ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας χορηγούμενα ἐν τῇ ἐγγραφῇ θ' ἀναγράφονται μόνον τὰ ὀνόματα τῶν κρατουμένων εἰς οὓς ἐχορήγησαν.

Οἱ ἐκάστοτε ἀξιωματικοὶ ὑπηρεσίας δέον ἐπισταμένως νὰ ἐλέγχωσι τὰ τρόφιμα καὶ γενικῶς πᾶν προσκομιζόμενον εἶδος εἰς τοὺς κρατουμένους ὥστε ν' ἀποφευχθῇ ἡ τυχὸν λαθραία προμήθεια ναρκωτικῶν ἢ ἀπηγορευμένων περιεχομένων ἐντὸς διαφόρων ἀντικειμένων.

Ἄντίγραφον τοῦ παρόντος ἀναρτᾶται εἰς τὴν αἴθουσαν συγκεντρώσεως τῶν Τμημάτων.

Ἄρθρον 4.

Κρατητήρια γυναικῶν.

I. Ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος εἰς ὃν ἔχει ἀνατεθῆ ἡ φύλαξις τῆς κλειδῶς κρατητηρίου ἢ δωματίου εἰς ὃ κρατοῦνται γυναῖκες, ἀπαγορεύεται νὰ ἐγγειρήσῃ τὴν κλειδα εἰς οἰανδήποτε περίπτωσιν εἰς ἄλλον ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον, παρέχων οὕτω αὐτῷ τὸ μέσον νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ τοιοῦτο κρατητήριον. Ὁ τὴν φύλαξιν τῆς κλειδῶς ἔχων ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος δέον περατομένης τῆς ὑπηρεσίας του, νὰ παραδίδῃ τὴν κλειδα, εἰς τὸν ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας ὀριζόμενον ἐκάστοτε ὑπάλληλον.

II. Ἡ εἴσοδος εἰς τὸ κρατητήριον γυναικῶν ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου ἄνευ τῆς προσηκούσης ἐξουσιοδοτήσεως ἢ δι' ὅλως ἐξαιρετικὴν περίπτωσιν ὡς τοιαύτην σοβαρᾶς ἀσθενείας, ἀπόπειρα αὐτοκτονίας κλπ. ἀπαγορεύεται. Εἰς ἅς περιπτώσεις ἐξαιρετικοὶ λόγοι ἢ ἀσθένεια κλπ. ἐπέβαλον τὴν εἴσοδον τινὸς ἐκτάκτως εἰς τὰ τοιαῦτα κρατητήρια ἢ δωμάτια, δέον νὰ γίνεσθαι προσήκουσα ἐγγραφῇ εἰς τὸ βιβλίον συμβάντων.

III. Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ εἴσοδος ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου μόνου εἰς τοιοῦτο κρατητήριον ἢ δωμάτιον. Ὁ δι' ὑπηρεσιακοὺς λόγους εἰσερχόμενος, δέον πάντοτε νὰ συνοδεύηται καὶ ὑπὸ ἑτέρου ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου. Τὸ τοιοῦτον ἐπιβάλλεται πρὸς πρόληψιν ἀποδόσεως κατηγορίας εἰς τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα.

Ἄρθρον 5.

Καθήκοντα γυναικῶν δεσμοφυλάκων.

I. Αἱ γυναῖκες δεσμοφύλακες τελοῦσιν ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Διοικητοῦ τοῦ οικείου τμήματος καὶ τοῦ ἀξιωματικοῦ τμήματος αὐτοῦ εἰς ὃν δέον νὰ ἀναφέρωσιν πᾶν γεγονός σχετιζόμενον μὲ τὰ καθήκοντα αὐτῶν.

Ἡ συμπεριφορὰ τούτων πρὸς τὰς κρατουμένας δέον νὰ ἦ ἄμεπτος· ὕβρις, κακοποιήσις κλπ., οὐ μόνον δὲν ἐπιτρέπονται ἀλλὰ καὶ τιμωροῦνται. Ἐπίσης αἱ δεσμοφύλακες γυναῖκες δὲν ἐπιτρέπεται νὰ δημιουργῶσιν ἰδιαιτέρας σχέσεις μὲ τὰς κρατουμένας, οὔτε καὶ νὰ λαμβάνωσι δῶρα παρ' αὐτῶν.

Αἱ δεσμοφύλακες γυναῖκες πρέπει νὰ παρέχωσι τὰς περιποιήσεις των καὶ πᾶσαν εὐκολίαν ἐξ ἴσου, πρὸς ὅλας τὰς κρατουμένας.

Αὐταὶ λαμβάνουσαι τὰς κλειδας τῶν κρατητηρίων δι' οἰανδήποτε ὑπηρεσιακὴν ἀνάγκην, πρέπει ἀμελητῆ μετὰ τὴν λήξιν τῆς ὑπηρεσίας των νὰ ἐπιστρέφωσι ταύτας εἰς τὸν ἀξιωματικὸν τῆς ὑπηρεσίας, ὑπεύθυνον διὰ τὴν φύλαξιν τούτων.

II. Εἰδικῶς αἱ δεσμοφύλακες γυναῖκες καθήκον ἔχουσι :

1) Νὰ μεριμνῶσι πρωτίστως καὶ κυρίως διὰ τὴν ἀσφαλῆ κράτησιν τῶν ἐν τοῖς κρατητηρίοις κρατουμένων γυναικῶν.

- 2) Νὰ ἀπαγορεύωσι τὴν ἐκ τοῦ κρατητηρίου ἐξῆδον τῶν κρατουμένων γυναικῶν τὴν ὁποίαν ἐπιτρέπωσι μόνον κατόπιν διαταγῆς τοῦ Διοικητοῦ τοῦ τμήματος ἢ τοῦ ἀξιωματικοῦ ὑπηρεσίας.
- 3) Νὰ μὴ ἀπομακρύνωνται τοῦ κρατητηρίου ἐφόσον ὑπάρχουσι κρατούμεναι, ἐκτὸς ἐὰν ᾗθελον διαταχθῆ παρατὸ ἀξιωματικοῦ ὑπηρεσίας καὶ ᾗθελον πρὸς τοῦτο ἀντικατασταθῆ.
- 4) Νὰ μεριμνῶσιν διὰ τὴν ἐν τάξει καὶ καθαριότητι διατήρησιν τῶν κρατητηρίων, ἀναφέρουσαι σχετικῶς καὶ ἐξαιτούμεναι τὴν λήψιν τῶν καταλλήλων μέτρων.
- 5) Νὰ ἐνεργῶσιν ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἐν τοῖς κρατητηρίοις γυναικῶν σωματικὰς ἐρεῦνας.
- 6) Νὰ μὴ ἐπιτρέπωσιν εἰς ταύτας νὰ φέρωσιν μεθ' ἑαυτῶν μαχαιρίδια ἢ ἄλλα ἀντικείμενα δυνάμενα νὰ χρησιμοποιοηθῶσι διὰ σωματικὰς βλάβας.
- 7) Νὰ μεριμνῶσι καὶ προλαμβάνωσι πᾶσαν ἀπόπειραν πρὸς αὐτοκτονίαν ἢ κακοποίησιν ἢ ἐπιχειρῶσι νὰ κάμνωσι πρὸς ταύτας, αἱ κρατούμεναι, ἐπαγρυπνοῦσαι καὶ ἐπιβλέπουσαι πᾶσαν αὐτῶν ὑποπτον κίνησιν, ὡσάκις παρίσταται τοιαύτη ἀνάγκη.
- 8) Νὰ μεριμνῶσι διὰ τὴν ἔγκαιρον παροχὴν τῆς ἰατρικῆς συνδρομῆς ὅταν αἱ κρατούμεναι γυναῖκες ἔχουσιν ἀνάγκην τοιαύτης, ἐξαιτούμεναι ταύτην διὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ τμήματος.
- 9) Νὰ μὴ χορηγῶσιν οἰανδήποτε πληροφορίαν πρὸς τὰς κρατουμένας καὶ εἰς πρόσωπα ἐρχόμενα εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τούτων.
- 10) Νὰ μὴ μεταχειρίζονται τὰς κρατουμένας διὰ προσωπικὰς αὐτῶν ὑπηρεσίας.
- 11) Νὰ μὴ ἀγοράζωσιν ἢ νὰ μὴ δανείζονται παρ' αὐτῶν ἢ πωλῶσι πρὸς αὐτὰς οἰονδήποτε πρᾶγμα.
- 12) Νὰ μὴ ἐξάγωσιν ἢ ἐπιτρέπωσιν τὴν ἐξαγωγήν ἐκ τῶν κρατητηρίων οἰονδήποτε ἀντικειμένου ἀντικειμένου εἰς τὰς κρατουμένας ἄνευ ἀδείας τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ τμήματος ἢ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ τμήματος.
- 13) Νὰ παρέχωσιν ἀμέριστον καὶ ἄμεσον συνδρομὴν αὐτῶν πρὸς τὰς κρατουμένας ἐκπληροῦσαι πᾶσαν νόμιμον αἴτησιν αὐτῶν ἐντὸς τῶν ὁρίων καὶ τοῦ κύκλου τῆς ἀρμοδιότητός των καὶ χορηγοῦσι πᾶσαν δυνατὴν βοήθειαν ἢ ευκολίαν, οὕτως ὥστε ἡ κράτησις τούτων νὰ ἀποβαίῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ἀνευτέτρα καὶ περισσότερον ὑποφερτῆ.
- 14) Νὰ μεριμνῶσι διὰ τὴν ἐν ἀσφαλείᾳ μεταγωγὴν των ἐκτὸς τῶν κρατητηρίων καὶ ἐντὸς τοῦ τμήματος, ὡσάκις παρίσταται ἀνάγκη μετακινήσεως τούτων, δι' οἰονδήποτε λόγον.
- 15) Νὰ εἰσέρχονται ἐντὸς τῶν κρατητηρίων κατ' ἀορίστον ὥρας καὶ νὰ βεβαιῶνται μῆκος ὑπάρχει ἐν αὐτοῖς εἶδος τι ἀπηγορευμένον (ναρκωτικόν, δηλητήριον, παιγνιόχαρτα, ὄπλον κλπ.) καὶ νὰ ἀναφέρωσι περὶ τούτου εἰς τὸν ἀξιωματικὸν τοῦ τμήματος ἀμέσως.
- 16) Ἀπαγορεύεται νὰ εἰσάγωσιν εἰς τὰ κρατητήρια καὶ δίδωσι πρὸς τὰς κρατουμένας οἰονδήποτε πρᾶγμα καὶ νὰ ἐκτελῶσιν οἰανδήποτε παραγγελίαν αὐτῶν ἄνευ ἀδείας τοῦ Διοικητοῦ τοῦ τμήματος ἢ ἀξιωματικοῦ τμήματος.
- 17) Νὰ ἀπαγορεύωσι τὴν συνομιλίαν τῶν κρατουμένων γυναικῶν μετὰ ἐπισκεπτῶν εἰς ἀπηγορευμένας ὥρας ἢ τὴν ἐκ τοῦ παραθύρου συνομιλίαν ἄνευ ἀδείας τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ τμήματος, καθ' ὅλοκληρίαν δὲ τῶν ὑπὸ αὐστηρὰν μόνωσιν τελουσῶν τοιούτων, ἐποπτεύουσαι καὶ ἀναφέρουσαι πᾶσαν ὑποπτον κίνησιν τῶν δευτέρων εἰς τὸν ἀξιωματικὸν τοῦ τμήματος.
- 18) Νὰ μὴ παρακᾶθῃνται ἐντὸς τοῦ κρατητηρίου μετὰ τῶν κρατουμένων γυναικῶν, ἐκτὸς ἐὰν εἰδικῶς ἐπιτραπῆ τοῦτο ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ τμήματος ἢ ἀξιωματικοῦ τῆς ὑπηρεσίας.
- 19) Νὰ ἀπαγορεύωσι τὴν ὑπὸ τῶν ἐπισκεπτῶν, ἢ τὴν ὁπωσδήποτε ἄλλως εἰσαγωγήν ἐντὸς τῶν κρατητηρίων οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν ἀπολύτως.
- 20) Νὰ συνοδεύωσιν τὰς ἀσθενεῖς γυναῖκας τὰς ἐγγεγραμμένας εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἀσθενῶν εἰς τὸν θάλαμον τῶν ἐπισκέψεων καὶ νὰ ἐπιναφέρωσι ταύτας ἐν τοῖς κρατητηρίοις μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν.
- 21) Νὰ ἀπαγορεύωσι τὸ κάπνισμα τὴν νύκτα καὶ νὰ ἐπιβλέπωσι μὴ τυχὸν ἐκ πυρείων προκληθῆ πυρκαϊά.
- 22) Αἱ δεσμοφύλακες γυναῖκες εὐθύνονται διὰ πᾶσαν φθορὰν οἰονδήποτε πράγματος τοῦ

Δημοσίου ἐὰν αὐτῇ προῆλθεν ἐκ κακῆς χρήσεως αὐτῶν. Ἐπίσης εὐθύνονται διὰ τὰς ὑπὸ τῶν κρατουμένων ἐκ κακῆς χρήσεως γενομένας φθοράς, ἐὰν προῆλθον ἐξ ἀμελείας τῆς ὑφειλομένης ἐπιβλέψεως ἢ δὲν ἀνέφερον, ἐὰν ἔλαβον γινῶσιν ταύτης.

Ἄρθρον 6.

Κλειδὲς κρατητηρίων

Αἱ κλειδὲς τῶν κρατητηρίων τῶν ἀστυνομικῶν τμημάτων φυλάσσονται κεχωρισμένως καὶ οὐχὶ μεθ' ἑτέρων κλειδῶν ξένων πρὸς τὰ κρατητήρια.

Ὁ Ἀρχηγὸς Κ. Γαρέζος

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 14.

«Περὶ ἐκδόσεως πιστοποιητικῶν καὶ ἀντιγράφων».

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 7 παρ. 4 τοῦ νόμου 4971/11 καὶ 27 Δ/τος 17-6-21 «περὶ συνθέσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν κλπ.» κανονίζομεν τὰ ἀκόλουθα :

Ἄρθρον μόνον.

I. Ἐκ τῶν κατατεθειμένων ἐν τῷ Ἀρχηγείῳ Ἀστυνομίας πιστοποιητικῶν ὡς δικαιολογητικῶν κατατάξεως οὐδὲν ἐπιστρέφεται ἀλλ' ἐκδίδεται ἀντίγραφον, ἐφ' ὅσον ὁ αἰτούμενος ὑπηρετεῖ εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα.

Κατ' ἐξαιρέσειν δύνανται νὰ ἐπιστρέφονται πρωτότυπα πιστοποιητικά σπουδῶν καὶ οὐχὶ ἀντίγραφα τούτων ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθῶσι δι' ἐγγραφὰς εἰς ἀνωτέρας Σχολὰς καὶ ὧσιν ἀπαραίτητα, ἀφοῦ κρατηθῶσιν ἀντίγραφα τούτων ἐν τῷ φακέλλῳ.

II. Τὰ ἐν λόγῳ πιστοποιητικά ἐπιστρέφονται εἰς τοὺς ἀπολυμένους ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους, ἢ δὲ ὑπηρεσία τοῦ Ἀρχηγείου κρατεῖ ἀντίγραφα τούτων ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου.

Πάντως ὁ αἰτούμενος τοιαύτην ἐπιστροφὴν δεόν νὰ ὑποβάλλῃ χαρτοσημασμένην αἴτησιν ἐφ' ἧς καὶ ὑπογράφει ὅτι παρέλαβε ταῦτα.

III. Ὅσακις ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον αἴτησις εἴτε παρ' ἰδιώτου, εἴτε παρ' ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου πρὸς ἐκδοσιν πιστοποιητικοῦ, ἀντιγράφου μητρῴου καὶ παντὸς σχετικοῦ δι' οἰανδήποτε χρῆσιν, δεόν νὰ συνοποβάλληται πλὴν τῶν κεκανονισμένων χαρτοσήμων καὶ φωτογραφία τοῦ αἰτουμένου, ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐπὶ τούτων ἐπικόλλησιν.

Τοῦτο ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὰ ὑπὸ πάσης Ἀστυνομικῆς Ὑπηρεσίας ἐκδιδόμενα τοιαῦτα ἔγγραφα, ἀντίγραφα κλπ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαρτίου 1934

Ὁ Ἀρχηγὸς Κ. Γαρέζος

Σχετικὴ ἡ ὑπ' ἀριθ. 10571—7/8/1-7-48 Δ/γῆ Ἀρχηγοῦ ἔχουσα οὕτω :

«Περὶ τίτλων σπουδῶν τῶν Ἀστυν. ὑπαλλήλων»

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν, ὅτι κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 2147 ἀπὸ 19-4-48 ἐγκ. τοῦ Ὑπ. Ἐργασίου καὶ Ἐθν. Παιδείας ἀπαγορεύεται ἡ ἐκδοσις ἀντιγράφων τῶν παρ' ἡμῖν κατατεθειμένων τίτλων σπουδῶν, κατὰ τὴν κατάταξιν τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 1565/1944 «περὶ τίτλων σπουδῶν» καὶ τοῦ «περὶ χαρτοσήμου» Νόμου.

Κατ' ἀκολουθίαν, ἐφ' ἐξῆς δὲν θὰ χορηγῆτε ἀντίγραφα τίτλων σπουδῶν τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.

Ἐντολῇ Ἀρχηγοῦ

Ὁ Διευθυντὴς Ν. Κατραμπασᾶς

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 15.

«Περὶ ἀπαγορεύσεως ἐγγραφῆς εἰς συλλόγους καὶ Σωματεῖα».

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 7 παρ. 4 καὶ 49 τοῦ Νόμου 4971 καὶ 11 τοῦ ἀπὸ 17-6-21 Δ/τος «περὶ συνθέσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν κλπ.» κανονίζομεν τὰ ἀκόλουθα :

Ἄρθρον μόνον.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους παντὸς βαθμοῦ νὰ ἐγγράφονται μέλη ἢ ὁπωσδήποτε συμμετέχουσιν εἰς σωματεῖον, ἐταιρείαν, ἔνωσιν, σύλλογον ἢ οἰανδήποτε ὀργανώσιν, ἔστω καὶ ἂν αὕτη δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 49 τοῦ νόμου 4971 ἀπαγορεύουσιν ἀνευ ἐγκρίσεως τοῦ Ἀρχηγείου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαρτίου 1934

Ὁ Ἀρχηγὸς Κ. Γαρέζος

Σχετικὴ ἡ ἀμέσως κατωτέρω ὑπ' ἀριθμ. 5507/95/12 ἀπὸ 11-4-50 Διαταγὴ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων πρὸς τὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Ἀθηνῶν ἔχουσα οὕτω:
«Περὶ τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς ἀνεγνωρισμένα Ἀθλητικὰ Σωματεῖα Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων».

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 67490/44/2 ἀπὸ 4-4-50 ὑμετέρας ἀναφορᾶς γνωρίζομεν ὅτι ἀστυν. ὑπάλληλοι ἐγγεγραμμένοι εἰς ἀνεγνωρισμένα Ἀθλητικὰ Σωματεῖα πρὸ τῆς εἰς τὸ Ἀστυν. Σῶμα εἰσόδου των, ἢ ἐγγραφέντες εἰς ταῦτα πρὸ τῆς δημιουργίας τῶν Ἀθλητικῶν Ὁμάδων τῆς Ἀστυνομίας δύνανται νὰ διατηρήσωσι τὴν ἰδιότητά των ὡς μελῶν τῶν ἐν λόγῳ Σωματείων, ἀρκεῖ τοῦτο νὰ εἶναι ἐν γνώσει τῶν Ὑπηρεσιῶν των.

Ἀπὸ τοῦδε ὅμως δὲν ἐγκρίνομεν τὴν ἐγγραφὴν εἰς τοιαῦτα Σωματεῖα, ἐκτὸς ἐὰν οἱ ἐγγεγραμμένοι εἶναι μέλη τῶν Ἀθλητικῶν Ὁμάδων Ἀστυνομίας καὶ ἡ ἀρμοδιὰ ὑπηρεσίας τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς Ἀστυν. Πόλεων ἐγκρίνη τοῦτο.

Ὁ Ἀρχηγὸς Ι. Σπύρου

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

I. Ἀπόφασις ὑπ' ἀριθ. 8206/60/10/29-7-1953 (Φ.Ε.Κ. 176 τ. β')

κ. Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν.

«Περὶ κατατάξεως τοῦ παιγνίου «Ἀεροπλανάκι» εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν τυχηρῶν παιγνίων».

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 258/1936 Α.Ν. «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ τυχηρῶν καὶ μὴ παιγνίων διατάξεων» ὡς καὶ τὴν ἀπὸ 23-6-1953 γνωμοδότησιν τοῦ παρ' ἡμῖν Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Λεσχῶν, ἀποφασίζομεν :

Κατατάσσομεν τὸ παίγνιον «Ἀεροπλανάκι» εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν τυχηρῶν παιγνίων, καθ' ὅσον τὸ ἀποτέλεσμα αὐτοῦ ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικῶς ἐκ τῆς τύχης.

Ὁ Ὑπουργὸς

ΠΑΥΣ. ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΣ

II. Ἀπόφασις ὑπ' ἀριθ. 104295/4-6-1953 (Φ.Ε.Κ. 178 τ. β') κ. Ὑπ. Γεωργίας.

«Περὶ ἀπαγορεύσεως θήρας ἐλάφου, δορκάδος, αἰγάγρου καὶ φασιανοῦ».

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 1 παρ. 2 τοῦ Α.Ν. 1926/39 «περὶ θήρας» ἀπαγορεύομεν τὴν θήραν τῆς ἐλάφου, δορκάδος, αἰγάγρου καὶ φασιανοῦ καθ' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν ἐπὶ μίαν τριετίαν.

Ὁ Ὑπουργὸς

ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Δι' απόφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἑσωτερικῶν ἐποποθετήθησαν Ἄστυν. Δ/ντῆς Πατρῶν ὁ Ἄστυν. Δ/ντῆς Α' κ. Δασκαλάκης Ἰωάν. καὶ Ἄστυν. Δ/ντῆς Κερκύρας ὁ Ἄστυν. Δ/ντῆς Α' κ. Χριστοδοῦλου Παντελῆς.

— Ὀνομάσθησαν τακτικοὶ ἀστυφύλακες οἱ μέχρι τοῦδε μαθητευόμενοι τοιοῦτοι : Παπαπέτρος Π., Σερέτης Δ., Λάμπας Θ., Μιλάμας Δ., Καργάκος Θ., Παπαδόπουλος Π., Πανταζῆς Σ., Κατσώρης Ι., Βαβούλης Σ., Μελᾶς Κ., Παιγνιωτάκης Κ., Προδρομίτης Α., Ἀλεξανδρῆς Σ., Μαρτίνης Σ., Τζανιδάκης Σ., Καλύβας Σ., Χανιώτης Ν., Γυφτονομικός Β., Ἀλιγιζάκης Ν., Δρανδάκης Ε., Μπίρης Μ., Νικητάκης Ι., Παπαδόπουλος Ν., Θεοδωρόπουλος Γ., Ἀναγνώστου Κ., Βαμβακᾶς Α., Λιάτσος Ι., Πανουργιάς Α., Γεωργιάδης Θ., Χριστιᾶς Ι., Γεωργούσης Ν., Χριστουλάκης Γ., Γκιόκας Χ., Σεφᾶς Β., Φαρδούλης Π., Νόσης Σ., Κορκόντζελος Ν., Ξιφραῶς Α., Κολιόπουλος Ι. καὶ Ἀπέργης Α.

— Παρητήθησαν τοῦ Ἄστυν. Σώματος ὁ Ὑπαστυνόμος Α' Θεοδωρόπουλος Χρ., οἱ ὑπαρχιφ. Γκλάβας Α., Μωράκης Π., Τιμοθέου Σ., Δημόπουλος Ἀντ., Γραμματίκας Γ. καὶ οἱ ἀστυφύλακες Ριτσινιάς Σπ., Νανόπουλος Ν., Θεοφίλης Χ., Παντελόπουλος Στ., Κοῦρος Ι., Παπαδάκος Η., Μαγκιλάρας Γ., Λυμπερόπουλος Χ. καὶ Πίγγος Ι.

— Ἀπελύθη διὰ λόγους ὑγείας ὁ ἀστυφ. Πετράκης Κ.

— Ἀπεβίωσεν ὁ ἀρχιφύλαξ Πρέσβελος Γ.

* *

ΑΜΟΙΒΑΙ

— Ὁ κ. Ὑφυπουργὸς Ἐμπορίου ἐξέφρασε τὴν ἄκραν εὐαρέσειάν του πρὸς τὸν Γεν. Ἐπόπτην Ἀγορανομίας Ἄστυν. Δ/ντὴν Α' κ. Κόλλιαν Δημ. καὶ εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν Ἀξιωματικούς διὰ τὴν συμβολὴν τούτων εἰς τὴν ἐπιτυχῆ ἐφαρμογὴν τῆς νέας Οἰκονομικῆς καὶ Ἀγορανομικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἑσωτερικῶν ἐχορηγήθησαν αἱ κάτωθι ἀμοιβαὶ : α) Ἐπαινος καὶ ὑλικὴ ἀμοιβή εἰς τὸν ἀρχιφύλακα Κυριακόπουλον Ι. καὶ ἀστυφύλακα, Σπυρόπουλον Ἀθ. καὶ Κωσταντακόπουλον Ι. καὶ β) ἔπαινος εἰς τὸν Ἄστυν. Δ/ντὴν Β' κ. Δάρραν Ἀνδρ. Ἄστυν. Β' κ. Φιλίππου Ἀνδρ. Ὑπαστυν. Β' κ. Ζιάννην Διον. καὶ Μαντζῶρον Κ. καὶ ἀστυφύλακα Πικιδὸν Εὐάγ., Σαραντάκον Στ., διότι ἐνεργήσαντες δραστηρίως καὶ μετὰ μεθοδικότητος ἐπέτυχον ἐντὸς 3 ἡμερῶν τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν δράστου σοβαρᾶς κλοπῆς διὰ ρήξεως καὶ κατάσχεσιν κλαπέτου ποσοῦ 40 ἑκατ. δραχμῶν προκαλέσαντες εὐμενῆ σχόλια τοῦ τύπου καὶ τοῦ κοινοῦ.

* *

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ

Ι. Τὴν 1ην Σεπτεμβρίου ἐ.ε. ἤρχισε λειτουργοῦσα ἡ Ἄστυν. Σχολὴ Ἀρχιφυλάκων. Εἰς αὐτὴν εἰσήχθησαν κατόπιν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων, δι' ἐξαμήνου φοίτησιν 50 ἀστυφύλακες.

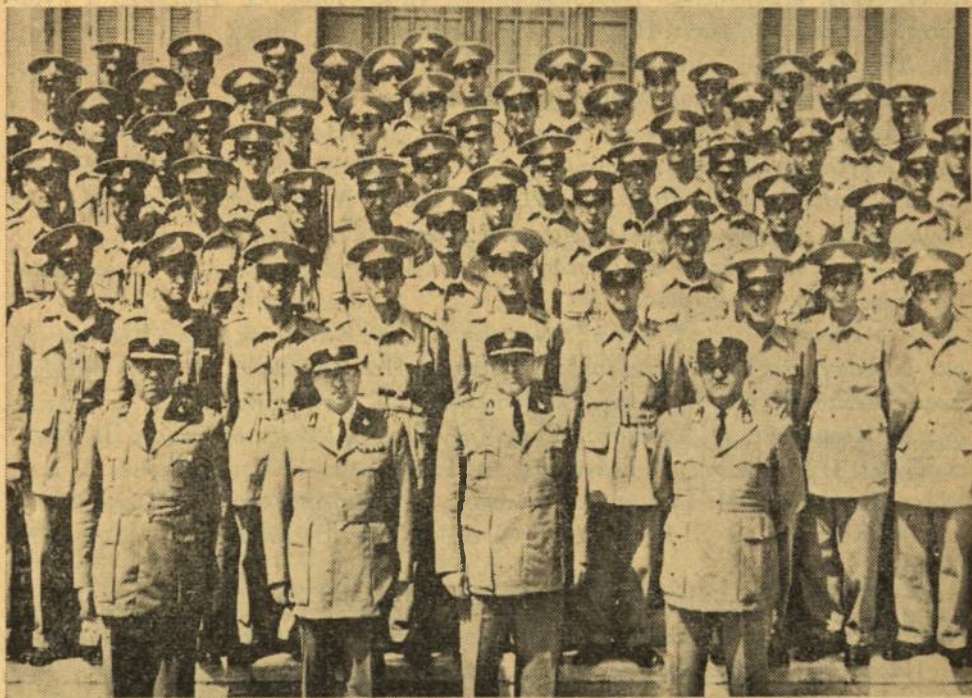
ΙΙ. Τὴν 30-8-1953, ἐξῆλθον τῆς Σχολῆς Ἀστυφυλάκων, κατόπιν ἐξαμήνου εὐδοκίμου φοιτήσεως 80 νέοι ἀστυφύλακες τοποθετηθέντες ὡς ἀκολούθως :

α) Εἰς Ἄστυν. Δ/σιν Ἀθηνῶν οἱ : Ἀργυρόπουλος Γ., Ἀρκουδέας Ν., Βασιλείου Π., Βαχαβιδῶλος Λ., Βραχιώτης Π., Γαμβρουλάς Π., Γράφος Σ., Δασκαλάκης Γ., Δράλλος Β., Καλαματιανὸς Ν., Καστρινάκης Κ., Κλουκινιώτης

Α., Κόρμαλης Α., Κουμουνδούρος Δ., Κοψαύτης Θ., Κώνστας Σ., Λαγκαδινός Π., Λάμπρου Κ., Μακρής Δ., Ματσίνος Ν., Μαυρουδάκος ή Μαυροειδής Δ., Μεγαλακάκης Κ., Μεγαλοκονόμος Ν., Μεταλληνός Τ., Μητρολιός Χ., Μπασδέκης Α., Μπουρνέλος Ν., Μωραΐτης Ι., Ντόντος Κ., Παναγόπουλος Η., Παπαγεωργίου Θ., Πάτσης Ν., Πλέσσας Θ., Πολίτης Κ., Πολυτοέρης Ζ., Σαμπάνης Γ., Σιμώνης Γ., Σιάρπας Κ., Σκιαδάς Π., Σκολαρίτης Π., Σουλελές Σ., Σταθόπουλος Δ., Στίγκας Θ., Τζώτζης Ε., Τσουραπάς Β., Φερέτος Ε.

β) Είς 'Αστυν. Δ/σιν Περαιώς οί : 'Ασπιώτης Θ., Γάλλος Π., Ζαχοριανός Γ., Καραϊσκος Π., Καραμπάτος Η., Κοκκοβίκας Ν., Κορέλης Φ., Κότσιρας Η., Κουτσουβέλης Ι., Κωνσταντίνου Ε., Λάμπας Σ., Μακχός Σ., Ματσούκας Ι., Παπακωνσταντίνου Π., Παυλόπουλος Κ., Πιनीώτης Γ., Πίτσιος Α., Σκόπας Α., Σπανέας Σ., Τσακνίδης Κ.

γ) Είς 'Αστυν. Δ/σιν Πατρών οί : Βενάρδος Δ., Βλάχος Γ., Γαλανόπουλος Δ., Γραμματικός Γ., Καββαδίας Ι., Καλλιμάνης Γ., Κανελλόπουλος Μ., Νικολακόπουλος Γ., Νικολόπουλος Δημήτριος, Πετροινιώτης Γ., Σαλαχιάς Π., Σαραντάκος Ο., Σαραντόπουλος Α., Χρυσοσπάθης Β.

Οί όρκισθέντες τήν 30-8-1953, 80 νέοι αστυφύλακες φωτογραφούμενοι μετά τήν τελετήν τής όρκωμοσίας των μετά του Διοικητού τής Σχολής και των αξιωματικών αυτής.

ΑΠΟΣΥΜΦΟΡΗΣΙΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Τό συγκροτηθέν συμφώνως πρός τάς διατάξεις του Α.Ν. 2458/1953 'Υπηρεσιακόν Συμβούλιον έπεράτωσε τήν κρίσιν διά τους 'Αστυνομικούς Δ'ντάς Α' και Β'

τάξεως καὶ ὑπέβαλε τοὺς σχετικoὺς πίνακας εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου ἐκρίθησαν διατηρητέοι κατ' ἀπόλυτον ἐπιλογὴν οἱ κάτωθι :

Α') Διευθύνται Α' τάξεως: κ.κ. Θ. Λεονταρίτης, Ν. Κόκκινος, Ν. Νέρης, Ἀναστ. Γεωργίου, Γεράσιμ. Λιαρομάτης, Ν. Τσαούσης, Ἰ. Τσάλης, Δ. Κόλλιας, Σ. Πολιτόπουλος, Ἰ. Δασκαλάκης, Ἀναστ. Κανελλόπουλος, Θ. Ρακιντζής, Ἡλ. Ἀλεξόπουλος, Ἰ. Πολυχρονόπουλος, Ἰ. Μάσβουλας, Δ. Ζαγκλῆς, Εὐάγ. Καραμπέτσος, Ν. Σπυρόπουλος, Ν. Ἀρχιμανδρίτης καὶ Παν. Χριστοδούλου. Ἐκτὸς τούτων συμφώνως τῷ νόμῳ θὰ παραμείνουν ὡς ὑπεράριθμοι μέχρι τῆς 31-12-1953 ὅτε καταλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας οἱ κ.κ. Γ. Λίναρης, Λ. Οἰκονομάκος καὶ Ἀναστ. Τσιρώνης.

Β') Διευθύνται Β' τάξεως: κ.κ. Γ. Ἀναγνωστόπουλος, Π. Ἀναγνωστάκος, Γ. Γερανεάς, Ἄνδρ. Δάρρας, Σ. Ἀντωνιάδης, Διον. Κορωνάκος, Ἰ. Σαραντίτης, Λαυρ. Μπάκλης, Σ. Κουτσοουρμπας, Π. Συνοδινός, Δ. Τσόπελας, Γ. Πολίτης, Β. Γεωργίου, Παντ. Πουλικᾶκος, Δ. Καρανάσος, Κ. Τσίπης, Γ. Κοντογιῶργος, Θ. Ψαρῆς, Ἄνδρ. Σταυρόπουλος, Κ. Παπατριανταφύλλου, Χρυσ. Μπεκιάρης, Ἀποστ. Καθάρειος, Παυλ. Μπούρας, Στερ. Βάλλας, Ν. Βενετσιᾶνος, Π. Μαριόλης, Ι. Κροντήρης, Ν. Ταβουλάρης, Θωμ. Νούσιος, Γ. Παπανικολάου, Ι. Πανέτσος, Ἀθ. Ἀγγελοπούλου, Βαλ. Παυλοπούλου, Π. Μπαρδόπουλος, Ἀβρ. Μαρκόπουλος, Ἀριστ. Παπαδόπουλος, Ἰωάν. Καραχάλιος, Εὐάγ. Ἀναστασίου, Ἀδαμ. Ἀδαμόπουλος, Ἐμ. Λουκάκης, Ἄνδρ. Μουρούσιος καὶ Παντ. Γεωργακόπουλος.

— Διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου ἐθεωρήθησαν ὡς ὑπεράριθμοι οἱ κάτωθι :

Α') Διευθύνται Α' τάξεως: κ.κ. Ἀναστ. Κατσούλης, Ἀλκ. Κωνσταντάρης, Ν. Τσαγκλῆς, Ι. Σαλταμαῦρος, Ξεν. Πίτσιος, Περ. Γιαλαμᾶς, Ἡλ. Χαϊδεμένος, Χαρ. Λεκατσᾶς, Ἡλ. Κρητικός, Β. Βασιλείου, Γρ. Βουνεσόπουλος, Σ. Σταματιάδης, Γ. Κουμουρᾶς, Π. Τσιγκρῆς, Ἐμμ. Κοκκίνης, Θ. Ἀλεξανδρόπουλος, Π. Μουτογιάννης, Ι. Τσαγκάρης, Ν. Μαντζάρης, Δ. Ταμποῦρλος, Γ. Πετάσης, Διον. Μπαϊλάκης, Κ. Σαρλῆς, Μ. Γλύκας, Ι. Παντελῆς, Γ. Μιχαλόπουλος, Γ. Γεωργακόπουλος, Β. Κοντοκόλιας, Σ. Πουλημένος, Θ. Δέδες, Ἡλ. Βολονάσης καὶ Ἀριστ. Δημάκης.

Β') Διευθύνται Β' τάξεως: κ.κ. Φ. Μαραβέλιας, Π. Δημόπουλος, Παῦλ. Νασόπουλος, Ἀρ. Γερολιάς, Χαρ. Καμπιτσόπουλος, Γ. Κολυβάκης, Ν. Καραφωτιάς, Γ. Παρπαρίας, Π. Καρικνίδης, Π. Πεταλιάς, Σπυρ. Τζώρας, Γ. Γυφτέας, Ἀν. Ἀναπλιώτης, Φιλ. Χριστοδουλόπουλος, Λ. Παπακωνσταντίνου, Κ. Κυριακόπουλος, Γεώργ. Πράνταλος, Γ. Ἀκρίβος, Γ. Σερμιές, Δ. Καθάρειος, Γ. Μπέλλης, Ν. Κοντός, Χρ. Λουκάς, Δ. Θειακός, Ἐμ. Χουλιάκης, Χρ. Ρούνης, Ἐπ. Παπακωνσταντίνου, Εὐθ. Παπαγεωργίου, Δ. Ἀρβανίτης, Ι. Τσαμποῦκος, Ἐπ. Ρούσσοι, Χρ. Μαϊόπουλος, Δ. Μαρινάκης καὶ Δ. Λαϊνᾶς.

Ἄπαντες οἱ ἀνωτέρω κριθέντες ὡς ὑπεράριθμοι ἐτέθησαν εἰς μηνιαίαν διαθεσιμότητα ἀπὸ 3ης Σεπτεμβρίου 1953 μετὰ τὴν λήξιν τῆς ὁποίας θέλουν δημοσιευθῆ τα σχετικά διατάγματα ἀπολύσεως.

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

Κατὰ τοὺς ΣΤ' Πανελληνίους Ἀγῶνας ἐνόπλων δυνάμεων 26-8-1953 μέχρι 6-9-1953 ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἔσχεν ἀρίστας ἐπιδόσεις καὶ ἐπέτυχε πολλὰς πρώτας νίκας οὕτω :

Α'. Ἀγῶνες στίβου 24-8-53 εἰς Παναθηναϊκὸν Στάδιον :

Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἐπρώτευσεν διότι ἔσχεν τὰς περισσοτέρας Α' νίκας ἤτοι: ἐπὶ 13 ἀγωνισμάτων ἐσημείωσεν 4 πρώτας νίκας διὰ τῶν ἀστυφυλάκων Β. Σίλλη εἰς τὸν δρόμον 800 μέτρων, Λ. Κόρμαλη εἰς τὴν δρόμον 400 μέτρων, Ἐμ. Τρουλινοῦ εἰς τὴν σφαιροβολίαν καὶ Δ. Παπαδόγιαννη εἰς τὸν δρόμον 400 μέτρων ὀπλίτου μετὰ πλήρους φόρτου.

Ἐπίσης ἔσχεν Β' νίκας 1, Γ' νίκας 5, Δ' νίκας 4 καὶ Ε' νίκας 4.

Β'. Καλαθόσφαιρα (Μπάσκετ—Μπῶλ) 5-9-53 :

Εἰς τὸν τελικὸν ἀγῶνα ἀνεδείχθη νικήτρια ἡ ὁμάς τοῦ Λ. Σώματος 67-55. Ἡ Ὀμάς τῆς Ἀστυνομίας κατετάγη τρίτη.

Γ'. Ποδόσφαιρον :

Κατὰ τὸν γῶνα Ἀστυνομίας—Λιμενικοῦ Σώματος νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ Ἀστυνομία 1—0. Εἰς τὸν τελικὸν ἀπέμειναν αἱ ὁμάδες Β. Ἀεροπορίας (κατόπι κληρώσεως μετὰ τῆς Ἀστυνομίας) καὶ Στρατοῦ.

Δ'. Πυγμαχία 1-9-53 :

Ἡ Ἀστυνομία ἔσχεν 4 πρώτας νίκας ἐναντι 3 τῶν Στρατοῦ, 2 τοῦ Λ. Σώματος καὶ 1 τῆς Β. Χωροφυλακῆς.

Ε'. Σκοποβολὴ 4-9-53 :

Ἡ ἀστυνομικὴ ὁμάς ἐπρώτευσεν μετὰ τὰ ἐξῆς ἀποτελέσματα :

—Στρατ. περιστροφὸν ἀπὸ 25 μέτρων. Ἀτομικόν :

1ος ἀστυφύλαξ Γιαννόλας 117, 2ος Ἀντ/ρχης Τσεπαπαδάκης 176, 3ος ὑπαστυνόμος Α' Κρῦος Β. 167.

—Ὀμαδικὸν περιστροφὸν :

1η Ὀμάς Ἀστυνομίας βαθμοὶ 499—ὑπαστυνόμος Α' Κρῦος Β. ἀστυφύλακες Γιαννόλας καὶ Γκίνης, συμμετοχὴ διὰ τριῶν (3) σκοπευτῶν μόνον.

2α Ὀμάς Στρατοῦ 490, 3η Β. Ναυτικοῦ 471 καὶ 4η Β. Χωρ/κῆς 399.

—Πολεμικὸν τυφέκιον ἀπὸ 300 μ. πρηνηδὸν ἄτομικόν :

1ος Ταγ/ρχης Παρθένης 166, 2ος ἀστυφύλαξ Γιαννόλας 166 (ἐπρώτευσεν ὁ κ. Παρθένης διότι ἐπέτυχεν περισσοτέρας βολὰς εἰς τὸ 10) 3ος, δόκιμος Β.Ν. Θεοχάρης 162, 4ος ἐνωμοτάρχης Βίλλιας 159, 5ος ἀρχιφύλαξ Κουβέλης 153, 6ος ἀντ/ρχης Κουτσογιαννόπουλος 152.

—Ὀμαδικὸν Πολεμικοῦ τυφεκίου :

1η Ὀμάς Ἀστυνομίας Πόλεων, βαθμοὺς 471 (ἀρχ/λαξ Κουβέλης, ἀστυφύλαξ Γιαννόλας καὶ Φωτόπουλος, συμμετοχὴ διὰ τριῶν σκοπευτῶν), 2α ὁμάς Β. Χωρ/κῆς 449, 3η ὁμάς Στρατοῦ 444, 4η ὁμάς Β. Ναυτικοῦ 432, 5η ὁμάς Β. Ἀεροπορίας 326 καὶ 6η ὁμάς Λ. Σώματος 312.

—Ταχεῖα βολὴ διὰ πολεμικοῦ ὄπλου, ἀπὸ 300 μ. ὀμαδικόν :

Δικαίωμα συμμετοχῆς διὰ τριῶν (3) σκοπευτῶν.

1η ὁμάς Ἀστυνομίας, ἐπιτυχίας 29 (ὑπαστυνόμος Α' Κρῦος Β. καὶ ἀστυφύλακες Φωτόπουλος καὶ Γκίνης), 2α ὁμάς Στρατοῦ 23, 3η ὁμάς Β. Ναυτικοῦ 19, 4ης ὁμάς Β. Χωρ/κῆς 17, 5η ὁμάς Λ. Σώματος 12, 6η ὁμάς Β. Ἀεροπορίας 8.

Αἱ ἀνωτέρω ἐπιτυχίαι τῆς ἀστυνομίας ἐπροξένησαν ἀρίστην ἐντύπωσιν εἰς πάντας καὶ προεκάλεσαν εὐμενέστατα σχόλια.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΜΑΣ

Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. **Α. Ν. Τσιριντάνης** μᾶς ἀπέστειλε τὴν κατωτέρω δημοσιευομένην ἐπιστολήν. Τὸν κ. Καθηγητὴν εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὰς εὐμενεῖς κρίσεις του, αἱ ὁποῖαι μᾶς ἐνθαρρύνουν εἰς τὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ δι' ὃν τὸ περιοδικόν μας ἐκδίδεται.

Τὸ κείμενον τῆς ἐπιστολῆς ἔχει ὡς ἑξῆς :

Α. Ν. ΤΣΙΡΙΝΤΑΝΗΣ

Καθηγητὴς Πανεπιστημίου

Ὁδὸς Σόλωνος 40-Ἀθῆναι

Τηλέφ. 29.712—610.886

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31ῃ Αὐγούστου 1953

Πρὸς τὴν Ἀξιότιμον Διεύθυνσιν

τοῦ περιοδικοῦ «**Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ**»

(Ἀστυνομικὴ Σχολὴ ὁδὸς Νεῖγὸ 17)

Ἐν τ α ὕ θ α

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὰς θερμότητάς μου εὐχαριστίας διὰ τὴν ἀποστολήν τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων τευχῶν τῶν «**Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν**». Συγχρόνως ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω τὰ θερμότερα συγχαρητήριά μου. Ἀποτελεῖ ἡ ἔκδοσις αὕτη μίαν **ἐπιτυχίαν** περὶ τῆς ὁποίας τὰ μέχρι τοῦδε πέντε τεύχη παρέχουν δείγματα καὶ διὰ τὸ μέλλον. Ἡ ἐπιμελὴς παρακολούθησις τοῦ περιοδικοῦ τούτου θὰ εἶναι ὠφελιμωτάτη ὅχι μόνον διὰ τὸν ἀστυνομικόν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν νομικόν καὶ ἐν γένει τὸν ἐνδιαφερόμενον διὰ τὴν σύγχρονον διαμόρφωσιν τῆς κοινωνικῆς συμβιώσεως τῶν ἀνθρώπων. Κατατοπίζει εἰς τὴν σύγχρονον ἐπιστημονικὴν ἔρευναν καὶ δίδει πολυτίμους κατευθύνσεις.

Ἐπιτρέψατέ μου ἀπὸ καρδίας νὰ εὐχηθῶ κάθε προκοπὴν εἰς τὸ λαμπρὸν αὐτὸ ἔργον.

Μετὰ πάσης τιμῆς

Α. Ν. Τσιριντάνης